

LA DONA EN L'ISLAM

Oprimida o respectada?

PSEUDÒNIM: Respecte

CURS: 2n Batxillerat

2022/2023

DATA: 13/01/2023

RESUMEN

En este trabajo de investigación, se exponen los puntos más importantes de la religión musulmana llamada islam, puesto que si se habla del papel de la mujer en la religión, no tendría coherencia si no se han explicado sus principios básicos.

Una vez transmitido en qué consiste y cómo se pone en práctica en la vida de los musulmanes, tal y como indica el título de este trabajo, se focaliza principalmente la investigación en tratar los aspectos más relevantes referentes a la mujer musulmana, a fin de poder cumplir los objetivos que se mencionarán posteriormente.

Los textos religiosos que incluye esta investigación están basados en el libro sagrado del islam, el Corán, del cual se han obtenido los versos que han servido para extraer todas sus conclusiones. También me he basado en el *hadit*, libro de relatos que explican dichos y actos atribuidos al profeta.

La última parte del estudio se dedica a analizar, por un lado, con la ayuda de formularios, el concepto sobre la mujer musulmana que tiene una sociedad que no comparte la fe islámica. El objetivo era descubrir qué piensan las personas que pertenecen a otras religiones y ver la diferencia respecto al pensamiento de los musulmanes. Por otra parte, se complementa el trabajo con las entrevistas a musulmanas que cumplen con los preceptos de la vestimenta islámica, a otras que no los cumplen y finalmente a personas conversas. También he incluido alguna entrevista a hombres musulmanes para recoger su punto de vista sobre el tema. Las conclusiones y los anexos con los formularios y la transcripción de las entrevistas cierran esta investigación.

ABSTRACT

In this research paper, the most important points of the Muslim religion called Islam are presented. As if we talk about the role of women in the religion, it would not be coherent if the basic principles were not explained.

Once transmitted what it consists of and how it is put into practice in the lives of Muslims, as indicated by the title of this work, the research focuses mainly on dealing with the most important aspects regarding Muslim women in order to be able to meet the objectives that will be mentioned later.

The contributions of Islam in favor of women, as well as their rights, justice before men, the difference between the application of what Islam says and what is applied in Muslim society and among others aspects, will be reflected in this work.

The religious texts included in this research are based on the holy book of Islam, the Quran, from which the verses that have served to draw all the conclusions have been obtained. I have also based myself on the hadit, a book of stories that explain sayings and acts attributed to the prophet.

The last part of the study is dedicated to analyzing, on the one hand, with the help of surveys, the concept of the Muslim woman who live in a society that does not share the Islamic faith. The objective was to discover what people who belong to other religions think and to see the difference with respect to the thought of Muslims. On the other hand, the work is complemented with interviews with Muslims who comply with the precepts of Islamic clothing, with others who do not comply and finally with converted people. I have also included some interviews with Muslim men to collect their point of view on the subject. The conclusions and the annexes with the surveys and the transcription of the interviews close this investigation.

AGRAÏMENTS

Per començar, m'agradaria agrair a totes les persones que han pogut aportar alguna cosa per tal de poder desenvolupar aquest treball de la millor manera.

En primer lloc, a la meva tutora, que m'ha aconsellat, ha escoltat les meves idees en tot moment i m'ha orientat. També vull donar les gràcies a la persona, que, a més de facilitar-me alguns versets concrets de l'Alcorà, en els quals m'he basat per fer el treball, m'ha donat el seu suport per progressar en aquest tema.

També vull donar les gràcies a un creador de contingut que sol parlar bastant de l'islam en les xarxes socials, pels seus suggeriments i a la fundadora d'una associació de l'islam, perquè m'ha explicat tot el que calia saber sobre la religió islàmica.

Vull ampliar la llista d'agraïments, afegint-hi els meus amics i família per la seva implicació tant en la part teòrica com en la pràctica d'aquest treball, en especial a les meves cosines, per haver-me facilitat informació, haver-me fet costat i animat des del primer moment.

Els meus agraiments també van adreçats a les entrevistades i entrevistats que, a més de proporcionar-me els seus coneixements sobre l'islam per dur a terme la part pràctica d'aquest treball.

Cal dir, també, que he comptat amb l'ajuda dels delegats i de la presidenta de l'AMPA. Gràcies a ells, s'ha fet gran difusió dels formularis que han estat base de la part pràctica d'aquesta memòria.

A tots ells, gràcies per haver-me dedicat unes hores amb tota la implicació possible i per haver-me ajudat.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	8
2. OBJECTIUS	10
3. ANOTACIONS CONCEPTUALS	12
4. FONAMENTS TEÒRICS	12
4.1. L'islam	12
4.2. Muhammad ﷺ	13
4.3. L'Alcorà	15
4.4. Els cinc pilars de l'islam	15
4.4.1. La professió de la fe	16
4.4.2. L'oració	16
4.4.3. L'almoïna	16
4.4.4. El ramadà	17
4.4.5. El pelegrinatge a la Meca	17
4.4.6. Altres pautes	18
4.5. Sunnisme i xiïsme	20
4.5.1. La comunitat sunnita	20
4.5.2. La comunitat xiïta	20
5. LA VISIÓ DE L'ISLAM SOBRE LA DONA	21
5.1. Aportacions de l'islam en favor de la dona	24
5.2. Drets de la dona	26
5.2.1. El dret a la propietat	26
5.2.2. Educació	26
5.2.3. Herència	28
5.2.4. El matrimoni	28
5.2.5. El divorci	29
5.2.6. Drets polítics	30
5.3. Tractament just de l'home i la dona	31
5.4. La dona com a nena i filla	34
5.5. La dona com a mare	35
5.6. La vestimenta de la dona	36
6. LA LLEI ISLÀMICA I LA SEVA APLICACIÓ	38
7. CREENCES O MITES VS. REALITATS SOBRE L'ISLAM	42
8. CONSELLS I PROHIBICIONS TANT PER A L'HOME COM PER A LA DONA	47
9. DONES DESTACADES EN ELS INICIS DE L'ISLAM	49
9.1. Khadija bint Khuwaylid	49
9.2. Aisha bint Abi Bakr	50

9.3. Rofaidah Al-Aslamia	51
9.4. Nasiba bint Kab	51
10. MARC PRÀCTIC	52
10.1. Objectius	53
10.2. Metodologia	53
10.3. Resultats: anàlisi i interpretació	55
10.3.1. Enquestes	55
10.3.1.1. Persones no musulmanes	55
10.3.1.2. Persones musulmanes	62
10.3.2. Dades rellevants extretes de les entrevistes	70
11. CONCLUSIONS	72
12. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA	75
14. ANNEXOS	77
14.1. Entrevistes	77
14.1.1. Musulmanes que compleixen els preceptes de la vestimenta islàmica.	77
14.1.2. Musulmanes que no compleixen els preceptes de la vestimenta islàmica.	84
14.1.3. Persones que es van convertir a l'islam	91
14.1.4. Percepció d'homes musulmans	98
14.1.5. Autoritzacions firmades pels responsables legals de les menors entrevistades.	107
14.2. Qüestionari de les enquestes	107
14.2.1. Enquesta per a les persones no musulmanes	107
14.2.2. Enquesta per a les persones musulmanes	111

ÍNDIX D'IL·LUSTRACIONS

Figura 1. Símbol associat amb l'islam.....	14
https://www.pngwing.com/es/free-png-vdfmh	
Figura 2. Coberta de l'Alcorà.....	16
Elaboració pròpia	
Figura 3. Pàgina interior del llibre sagrat.....	16
Elaboració pròpia	
Figura 4. La Shahada amb el dit.....	17
http://www.3ilmchar3i.net/2017/02/sunna-meconnue-lever-l-index-entre-les-de-ux-prosernations-video.html	
Figura 5. La realització del prec.....	18
https://es.newmuslim.net/adoracion/salat/como-se-hace-el-salat-la-oracion-en-el-islam/	
Figura 6,7,8. Formes de donar almoïna.....	18
https://es-la.facebook.com/1100867630057702/posts/tercer-pilar-del-islam-3-limosna-akatla-limosna-al-zakat-o-azaque-es-el-tercer-/1404459306365198/	
Figura 9. Augment de la fe al mes del ramadà.....	19
https://es.dreamstime.com/hombres-musulmanes-rezan-en-l%C3%ADnea-u-a-mezquita-el-qatarmuslim-de-doha-que-la-oraci%C3%B3n-diario-cinco-junt-s-religiosos-cc-image201982572	
Figura 10. Reunió de la família al capvespre per trencar el dejuni.....	19
https://www.visitdubai.com/es/articles/guide-to-ramadan	
Figura 11. La Kaaba.....	19
https://es.wikipedia.org/wiki/Kaaba#/media/Archivo:Kaaba_111.jpg	
Figura 12. Estats islàmics: sunnites i xiïtes.....	22
https://es.wikipedia.org/wiki/Sunismo#/media/Archivo:Islam_by_country.svg	
Figura 13. Dona musulmana llegint l'Alcorà.....	23
https://ru.freepik.com/premium-photo/muslim-woman-reading-from-the-quran-328742.htm	
Figura 14. L'opressió de la dona abans de l'Islam.....	25
https://twitter.com/lomani_juma/status/1032173918625427456	
Figura 15. La dona musulmana treballant com a ciutadana.....	27

<https://es.dreamstime.com/photos-images/musulmanes.html>

- Figura 16.** El dret de la dona a conduir i a tenir el seu propi cotxe.....27
<https://cnnespanol.cnn.com/2018/06/24/las-mujeres-ya-pueden-conducir-en-rabia-sudita-tras-fin-de-prohibicion/>
- Figura 17.** La interculturalitat i l'accés de la dona musulmana a l'educació.....28
<https://goo.su/y18qDmk>
- Figura 18.** Firma de l'acta de matrimoni per part dels qui es casen.....30
<https://mezquitadesevilla.com/matrimonios/>
- Figura 19.** Dona musulmana celebrant la seva boda.....30
https://www.aondecasar.com.br/es/blog_/las-tradiciones-y-costumbres-de-un-boda-musulmana/
- Figura 20.** El mahr o el dot matrimonial.....30
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Thai_Bride_Price_2008.jpg
- Figura 21.** Dona musulmana (Fátima Hamed Hossain) amb hijab en el parlament espanyol.....32
https://www.eldiario.es/desalambre/preparados-musulmana-hiyab-parlament-espano_128_2332178.html
- Figura 22.** Tracte del pare musulmà (rei del Marroc) amb la seva filla.....35
https://www.vanitatis.elconfidencial.com/casas-reales/2018-09-30/lalla-khadij-hija-mhamed-vi-marruecos_1622097/
- Figura 23.** Futbolista musulmà (Sofiane Boufal) celebrà ballant amb la seva mare la victòria i classificació del Marroc a semifinals del Mundial (2022) a Qatar.....37
<https://www.vanguardia.com/entretenimiento/tendencias/video-de-celebracion-de-jugador-de-marruecos-con-su-mama-en-catar-se-hace-viral-NY6010258>
- Figura 24.** Diferents tipus de vestimenta que adopten algunes musulmanes.....39
<https://www.bbc.com/mundo/noticias-58234188>
- Figura 25.** Proposta de vestimenta segons l'islam per a l'home musulmà.....39
<https://www.vectorstock.com/royalty-free-vector/arab-man-in-traditional-ethni-grey-wear-vector-27510936>
- Figura 26.** La mort de Mahsa Amini detinguda per no portar el vel correctament...41
<https://www.ccma.cat/324/protestes-a-liran-per-la-mort-duna-dona-despres-d-ser-detinguda-per-la-policia-moral/noticia/3184899/>

1. INTRODUCCIÓ

Al llarg de la història la dona ha patit grans discriminacions, crueltat i injustícies en totes les cultures, també en la musulmana, fet que demostra que no han complert amb els principis de l'islam de manera correcta.

El desconeixement de l'islam, la percepció des de fora de la cultura musulmana en la societat actual i l'augment d'informació totalment manipulada, ha provocat que les nocions que en tinguin algunes persones siguin totalment errònies.

Aquest motiu, principalment, m'ha impulsat a escollir aquest tema per fer el treball de recerca.

En el meu cas, m'agrada parlar amb el meu entorn del passat de les dones musulmanes i de les seves experiències en la societat. A més, soc una defensora de les dones i dels seus drets i, sent l'islam la meua religió, m'interessava molt saber realment en quina situació es troba la dona actualment.

En general, la dona i la cultura musulmana són un tema que genera molta polèmica en l'actualitat i això fa que estigui més motivada per realitzar aquesta investigació.

Una altra de les raons que m'ha fet decantar per aquest tema de recerca han estat els comentaris discriminatoris que escolto freqüentment sobre la situació de la dona dins de la religió musulmana, associant creença a cultura, com per exemple: *"Les dones musulmanes estan totalment oprimides a l'islam"*, *"una dona casada està sotmesa a la voluntat del seu marit"*, *"una vídua està condicionada per les decisions del seu pare, fills i germans"*, *"la dona no és independent"*, *"la dona no pot ser propietària de res, tot ha de ser lliurat al seu marit"*, etc. Milers de judicis i prejudicis com aquests, doncs, són els que m'han animat a iniciar la recerca.

Conèixer més la meua religió, investigar què hi ha darrere de la cultura musulmana, veure com és representada la dona realment dins de l'islam i saber si aquesta fe és compatible amb el pensament de la societat en què vivim o, pel contrari, és totalment diferent, em creava un gran interès.

En resum, la manera en què es relacionen conductes masclistes i una religió que predica el respecte als altres i que en alguns aspectes és oposada a les ideologies existents entre la societat han estat la meua gran motivació.

Amb tot això en ment, tenia clar que els meus objectius se centraven a mostrar aspectes importants de l'islam, i en presentar la veritable posició en què es troben les dones en aquesta religió, és a dir, què en diu l'Alcorà. Pretenc intentar que deixin de veure-les com unes oprimides en la seva religió i veure que el problema només és a la societat en què es troben, on possiblement no s'ha aplicat de manera correcta la concepció de l'islam sobre la dona. Així, vaig començar amb la meua recerca.

Pel que fa a la metodologia, cal dir que, abans que res, volia obtenir una bona font d'informació per al desenvolupament del meu treball i el millor element que em podria ajudar era el llibre sagrat de la religió musulmana, l'Alcorà, l'únic llibre que em podria permetre saber realment com l'islam presenta la dona. Basant-me en l'Alcorà, he pogut ampliar les idees que volia que quedessin reflectides en aquest treball.

Tenint en compte que no era experta en la traducció de l'àrab, he tingut com a reforç l'Alcorà amb versos en la llengua àrab i traduïts al castellà, això me'n va facilitar la comprensió lectora.

A més de llegir fragments de l'Alcorà, per completar el que havia entès, he comptat amb el suport material d'alguns vídeos que m'han recomanat on s'explica molt bé la situació de la dona dins d'aquesta religió, a més de versos explicats detalladament on s'estudia la condició de la dona.

Pel que fa a la distribució del treball, primerament, faig una breu descripció de tot el que comporta la religió de l'islam, tant la seva definició, com els seus principis. En segon lloc, introdueixo la figura de la dona que és l'eix central del treball, en què explico la seva posició i tot el que cal saber per a posar en clar quin lloc ocupa en la religió. Finalment, dedico l'última part al marc pràctic, en el qual em proposo uns objectius que explicaré més endavant en l'apartat corresponent. També comentaré la metodologia emprada i el procés seguit, analitzaré i presentaré els resultats dels formularis realitzats, amb la finalitat de conèixer l'opinió de la societat musulmana i no musulmana, fent una comparació i intentant treure'n totes les conclusions possibles.

En un principi, volia fer una entrevista a un *imam*¹, per tal que em pogués proporcionar els seus coneixements, ja que sent un expert tindria més informació per oferir-me, però no vaig poder dur a terme aquesta entrevista perquè que al meu

¹*Imam*: la persona encarregada de presidir les oracions col·lectives a la mesquita i exerceix com a guia als prec.

poble no hi havia imams i als altres pobles no vaig obtenir cap contacte per adreçar-m'hi.

Un dels aspectes més sorprenents d'aquest treball és que després d'haver triat aquest tema, es van produir polèmiques amb una repercussió mundial, revoltes, manifestacions i vagues motivades per l'ús del vel islàmic, cosa que mai havia imaginat que passaria.

2. OBJECTIUS

Amb la realització d'aquest treball m'agradaria aconseguir un conjunt d'objectius, concretament els dos principals que s'enfoquen primer que tot a oferir més coneixements sobre la religió musulmana, l'islam, i al mateix temps exposar la condició en què es troba una dona que practica aquesta creença, descobrint quina consideració en té i com la presenta.

Per tant, m'interessa explicar en quina posició es troba la dona, quins són els seus drets i com és la justícia davant l'home, entre altres conceptes importants que s'hauran de destacar i explicar per tal de poder afirmar, canviar o eliminar aquells prejudicis existents respecte a la seva situació i intentar que es puguin resoldre possibles dubtes.

A més, vull analitzar les dificultats diàries amb les quals es troben les dones musulmanes a l'hora d'intentar encaixar en la societat occidental, en la qual són considerades dones oprimides i privades dels seus drets.

M'agradaria que es deixés d'associar elements islàmics, com el vel, amb la repressió femenina dins de la cultura musulmana i veure-ho com una decisió individual de cada dona, en la qual ni els pares, ni el marit, ni els germans hi tenen res a veure.

Vull oferir un canvi de perspectiva sobre la religió, fer desistir de la idea que la religió és la responsable de fets o actituds que es veuen i que només són fruit d'unes idees culturals que en diverses ocasions són discriminatòries. En definitiva, deixar de tenir la visió i la idea que la dona musulmana està sota una repressió religiosa i controlada per les decisions del seu entorn.

En aquest treball m'agradaria dur a terme una investigació profunda, incloent-hi qüestions importants que es presenten diàriament, així preguntant i buscant informació per tal de poder fomentar la idea de respectar les religions, demostrant que molts cops les aparences enganyen. Així, les persones que tinguin unes idees particulars sobre la dona en la societat musulmana puguin conèixer realment com es troba, no en la societat, sinó dins de la religió.

Per aquesta raó he volgut descobrir i al mateix temps mostrar l'estat en què se situa la dona musulmana en els principis teòrics, el que diu l'Alcorà, ja que molts cops no té res a veure amb la pràctica.

3. ANOTACIONS CONCEPTUALS

Per tal de facilitar la comprensió de diferents aspectes, a continuació presentaré uns aclariments previs i definiré alguns conceptes que utilitzaré al llarg d'aquest treball.

Les cites dels versicles de l'Alcorà s'indiquen en la llengua original (àrab) i traduïdes al català.

Per una banda, el fragment escrit en àrab inclourà entre parèntesis el número del versicle on es troba, tal com s'indica a continuació {٣١}.

Per l'altra, en el fragment escrit en català, entre claudàtors faré constar el nom sagrat d'aquest llibre, abans del número de la sura (capítol) i l'al-aya (el versicle), com per exemple [l'Alcorà 21:107]. L'Alcorà està compost per 6.236 versicles i 114 capítols.

Al llarg d'aquest treball, hi haurà una sèrie d'expressions o termes que s'aniran repetint, per això és necessari conèixer-ne la definició tot i que se'n tornarà a parlar amb més detall més endavant. Són els següents:

- **Islam:** religió que predica que no hi ha més déu que Al·là i Muhammad és el seu missatger.
- **Al·là:** la paraula per a referir-se a déu en àrab.
- **Muhammad:** nom amb què es coneix el profeta de l'islam que va transmetre el missatge d'Al·là.
 - **Sws:** acompanya el nom del profeta, el significat del qual és que la pau i benedicció d'Al·là siguin amb ell.
- **L'Alcorà:** és el llibre sagrat de l'islam que conté la paraula d'Al·là.
 - **Sura:** és semblant a un capítol a l'Alcorà, cada capítol té una temàtica diferent.
 - **Al-aya:** és un vers o verset de l'Alcorà que forma la sura.
- **Hadit:** conjunt de relats on es troben fets i accions del profeta escrits pels seus companys.
- **Sunna:** són els ensenyaments, aprovacions i desaprovacions que van tenir lloc a la vida del profeta Muhammad (sws) i dels seus companys.
- **Musulmà o musulmana:** individu que accepta les creences islàmiques i és practicant.

4. FONAMENTS TEÒRICS

4.1. L'islam

L'islam és una religió abrahàmica, la segona religió amb més practicants del món després del cristianisme.

Aquesta religió inclou tots els aspectes de la vida amb el seu propi enfocament adaptant-se a totes les èpoques, amb principis que no canvien ni amb el lloc ni amb el temps. Engloba regles, lleis i sistemes que organitzen la vida d'una persona, la societat i la família. Estableix el tracte que s'ha de tenir amb els fills, pares i marits i qualsevol necessitat relacionada amb l'ésser humà, des del seu naixement fins al dia de la seva mort².

Generalment, l'islam es defineix com allò que Al·là li va revelar al seu profeta Muhammad (sws) i estableix una hipòtesi per als seus creients que «No hi ha més Déu que Al·là i que Muhammad (sws) és l'últim missatger d'Al·là». En altres paraules, significa creure en un sol déu, que no té ni companys, ni fills, ni pares i obeir els seus ensenyaments transmesos al profeta mitjançant l'àngel Jibril (Gabriel), i escrits a l'Alcorà, el llibre sagrat d'aquesta religió.

Els seguidors de l'islam s'anomenen musulmans (de l'àrab muslim) i tenen com a finalitat de vida seguir el desig d'Al·là i posar en pràctica els consells i les normatives que han quedat establertes a l'Alcorà.

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ {٥٢}

Els qui obeeixin Al·là i el seu Missatger, el temin i siguin pietosos, seran els veritables triomfadors. [L'Alcorà 24:52]

Els musulmans tenen la responsabilitat de tractar tota la creació d'Al·là amb respecte vinculant-ho amb la pau, l'amor i la compassió. L'islam predica la tolerància entre els individus, encomana ordenar el bé i prohibir-ne el mal, tot i que aquest concepte no s'observa en accions d'una minoria que es considera musulmana i que comet bogeries en nom de l'islam.

Figura 1. Símbol associat a l'islam.

² Transcripció d'àudio de Mina Chaaoub.

4.2. *Muhammad*³ صلى الله عليه وسلم⁴

El seu nom complet en llengua àrab és *Muhammad Abd Al-là ibn Abd al-Muttalib ibn al-Hashimi*, del qual, castellanitzant el seu nom col·loquial Muhammad, s'obté Mahoma, s'hi afegeix "sala Al-là alaihi wa sallam" (sws) que vol dir que la pau i benedicció d'Al-là siguin amb ell.

El seu nom és sagrat per a tots els musulmans i musulmanes i les vivències que han tingut lloc en la seva vida són un exemple per a generacions passades i per a les pròximes.

Muhammad (sws) va néixer el 12 Rabi Al-Awwal segons el calendari musulmà i l'any 571 dC. segons el calendari actual, és a dir, el gregorià. Va morir l'any 632 dC. El seu naixement va tindre lloc a la Meca (Aràbia Saudita), dins d'una tribu de mercaders molt important anomenada la família "Hashimita".

El seu pare, *Abdul-là Ibn Abd al Muttalib*, va morir abans del naixement del seu fill i la seva mare, quan el profeta tenia sis anys.

Després d'haver-se quedat orfe, és adoptat pel seu oncle Abu Talib, qui es va fer càrrec de la seva educació i al qui Muhammad (sws) acompanyava sempre en els viatges de comerç i negocis.

D'acord amb l'islam, Al-là, va revelar l'Alcorà al profeta quan tenia quaranta anys. En aquesta edat, passava la major part del seu temps en solitud i meditació, sent la cova de la muntanya (a pocs quilòmetres de la Meca) el seu lloc preferit.

Un dia, quan era a la cova, l'àngel Jibril va arribar on es trobava Muhammad (sws) i li va entregar el següent Missatge de part d'Al-là:

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ {1}

Llegeix en el nom del teu senyor, que ha creat l'home d'un coàgul (de sang): Llegeix i el teu senyor és el més benèfic, qui li va ensenyar a l'home amb el càlam i li va ensenyar a l'home allò que no sabia. [L'Alcorà 96:1]

Sent el profeta un analfabet, va ser capaç de llegir. Aquest va ser el primer miracle i aquestes van ser les primeres sures (capítols de l'Alcorà) en ser revelades.

³ Biografia extreta a partir de diferents fonts d'internet i que apareixen citades a la webgrafia.

⁴ Representació gràfica de sws en àrab.

Muhammad (sws) es va encarregar de recopilar les instruccions d'Al·là i de predicar la fe, de ser un mercader es va convertir en profeta. Va ser enviat com a misericòrdia per a tothom, tant creients com irreligiosos.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ {١٠٧}

Nosaltres no t'hem enviat sinó com a misericòrdia per a tothom. [L'Alcorà 21:107]

Així van sorgir les divisions entre creients i no-creients, les persones que van decidir acceptar la misericòrdia del profeta i les que van decidir rebutjar-la.

4.3. L'Alcorà

L'Alcorà és el llibre sagrat de l'islam, és a dir, la transcripció de forma literal de la revelació d'aquesta religió feta per Al·là al profeta Muhammad (sws) mitjançant l'àngel Jibril (Gabriel) on es troben les paraules d'Al·là. Segons el llibre sagrat, els musulmans han de creure en la ressuscitació dels morts, la predestinació i la vida després de la mort.

És un llibre els versicles del qual han estat perfeccionats i explicats detalladament pel savi, és a dir, Al·là, i després proclamats al profeta a través de Jibril.

L'Alcorà no ha sigut modificat de cap manera, o sigui, s'ha mantingut sense la intervenció humana durant més de catorze segles, per la qual cosa les seves 114 sures són encara el mateix text.

Muhammad (sws) va rebre les revelacions de l'Alcorà per part de l'àngel durant vint-i-tres anys i les va transmetre oralment indicant la posició exacta que havia d'ocupar en el text als seus companys, els qui s'encarregaven de memoritzar i de posar-ho per escrit en fulles de palmera i trossos d'ossos, gràcies a això, s'ha aconseguit la supervivència de l'Alcorà i totes les còpies creades han coincidit.

Figura 2. Coberta de l'Alcorà.

Figura 3. Pàgina interior del llibre Sagrat.

4.4. Els cinc pilars de l'islam

L'islam es basa en cinc pilars essencials que tot musulmà ha de complir perquè constitueixen un fonament essencial de la seva vida. Totes les pràctiques o normes bàsiques que veurem a continuació es complementen per convertir aquesta religió en una fe de pau i submissió cap a Al·là.

4.4.1. La professió de la fe

La professió de la fe o la *shahada* consisteix en l'acceptació que no existeix un déu excepte Al·là i Muhammad (sws) és el seu missatger. Tota persona musulmana o que es vulgui convertir, ha de pronunciar almenys un cop a la vida el testimoni de fe:

Ash-hadu anla ilaha illa-Al·là wa ash-hadu anna Muhammad Rasul-Al·là

Testifico que no hi ha altre Déu més que Al·là, i testifico que Muhammad (sws) és el seu Profeta

El testimoni de fe és el pilar més important de l'islam i acompanya els musulmans durant tota la seva vida.

Figura 4. La Shahada amb el dit.

4.4.2. L'oració

L'oració o *salat* en la llengua àrab és el segon pilar de l'islam. S'assenyala una oració que s'ha de realitzar cinc cops al dia, mirant cap a la direcció de la Meca (la ciutat des d'on Muhammad va expandir l'islam), independentment de la part del món on es trobin.

Es considera que l'oració és la connexió directa entre un creient i Al·là, per això és summament valuós pregar. Durant la pregària, usualment, la persona sent pau interior i felicitat, les angoixes desapareixen, ja que és un moment només dedicat a orar. Les oracions són realitzades a l'alba (salat del Fajr), al migdia (salat de Duhr), a mitja tarda (salat d'Asr), durant el capvespre (salat de Magreb) i a la nit (salat d'Isha).

Al llarg de l'execució de la salat, es pronuncien una sèrie d'oracions i algunes sures que es troben a l'Alcorà i són memoritzades per la majoria de creients.

Figura 5. La realització del prec.

4.4.3. L'almoina

El tercer pilar de l'islam, almoina o donar la *zakat*, estableix a tot musulmà a donar diners, aliments, productes bàsics, materials, etc., per a les persones més necessitades, sense esperar res a canvi.

Figura 6.

Figura 7.

Figura 8.

Figura 6, 7, 8. Formes de donar l'almoina.

4.5.4. El ramadà

Cada any, durant el mes del ramadà (el novè mes del calendari musulmà i el mes en què va començar la revelació de l'Alcorà), tots els musulmans i musulmanes dejunen des de la sortida del sol fins al capvespre. Es mantenen sense menjar, beure i sense mantenir relacions sexuals. Un cop el sol es pon en un dia de dejuni, arriba el moment de menjar, els musulmans preparen els millors àpats i els gaudeixen en família.

Tot i que diversos estudis suggereixen que el dejuni té diversos beneficis per a l'ésser humà, perquè combat les inflamacions, l'envelliment i prevé el desenvolupament de nombroses malalties, per als musulmans, és considerat, abans que res, com un mètode de purificació espiritual, una forma de reflexionar sobre les

accions que fem i valorar els aliments, així millorant l'empatia i la compassió per aquells que pateixen la gana i la pobresa.

Durant aquest mes, si una dona està menstruànt, no ha de fer ni el ramadà ni ha de pregar, en cas d'embaràs, pot pregar, però no està obligada a fer el ramadà. Quan finalitzi aquest mes sagrat, podrà recuperar els dies perduts del dejuni i pel que fa a les oracions perdudes, no cal que ho faci.

Figura 9. Augment de la fe al mes del ramadà.

Figura 10. Reunió de la família al capvespre per trencar el dejuni.

4.4.5. El pelegrinatge a la Meca

El cinquè pilar i últim és el hajj o pelegrinatge a la Meca, una obligació que cal complir un cop a la vida, però només per aquells que tinguin els mitjans econòmics necessaris.

La Meca és el lloc del naixement del profeta Muhammad (sws) i d'aquesta religió. Per això, es considera la ciutat més sagrada de l'islam visitada per prop de dos milions de musulmans i musulmanes anualment.

Figura 11. Kaaba.

4.4.6. Altres pautes

A banda dels cinc pilars esmentats existeixen altres obligacions o pautes que fan d'una persona un bon musulmà, com menjar carn d'animals que no han estat sacrificats d'una determinada manera, la prohibició de menjar carn de porc, de consumir alcohol, d'insultar les creacions d'Al·là, menysprear les persones, jutjar, etc.

A conseqüència de la fe i com a premi per als creients i les creients ha promès el paradís (Jannah), on es mantindran eternament.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ {٧٢}

Al·là ha promès els creients i les creients jardins pels baixos dels quals flueixen rierols, on estaran eternament, i habitatges agradables als jardins de l'edèn. Però la satisfacció d'Al·là serà encara millor. Aquest és l'èxit grandiosos! [L'Alcorà 9:72]

Per l'altra banda, els que desobeeixin Al·là tindran un càstig també etern, l'infern (Jahannam).

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ {٣٦}

Però els qui hagin desmentit els nostres signes i se n'hagin apartat altivament, aquests habitaran al foc eternament. [L'Alcorà 7:36]

Tot i això, encara que una persona no hagi complert amb els principis de l'islam, si se'n penedeix mentre està viu, la porta del perdó sempre estarà oberta.

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا {٧٠}

Només qui se'n penedeix, crea i faci bones obres. A aquests Al·là els canviarà les seves males obres en bones. Al·là és indulgent, misericordiós. [L'Alcorà 25:70]

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى {٨٢}

Jo soc, certament, indulgent amb qui es penedeix, creu, obra bé i, després, es deixa dirigir bé. [L'Alcorà 20:82]

Un exemple clar de la indulgència d'Al·là és el següent Hadit dit per أبي هريرة رضي الله عنه, (Abu Hurairah, que Al·là estigui complagut amb ell), company del profeta:

Mentre un home caminava, va tenir molta set. Pel camí es va trobar un pou i hi va baixar. Va beure de l'aigua que hi havia i va sortir.

Un cop fora del pou, va veure un gos menjant desesperadament la terra de la set que tenia, així que l'home va decidir baixar al pou, va omplir les sabates amb aigua i després el va sostenir a la boca fins que va beure.

Amb aquest acte que va tenir l'home, Al·là li va ser agraït, li va perdonar tots els pecats i va entrar al paradís.

A l'Alcorà Al·là ha dit:

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ {١٦٠}

Qui presenti una bona obra, rebrà deu vegades més. I qui presenti una mala obra, serà retribuït amb només una pena semblant. No seran tractats injustament. [L'Alcorà 6:160]

4.5. Sunnisme i xiïsme

L'origen tant del sunnisme com del xiïsme té lloc després de la mort del profeta Muhammad (sws), qui no havia concretat un successor per a la nació islàmica després que ell es morís, i aquest fet va causar el sorgiment d'un gran desacord i conflicte sobre qui es convertiria en el seu successor.

La comunitat musulmana es va dividir en dues branques. Per una banda, els xiïtes, que defensaven que havia de ser *Ali bin Abi Talib*, i per l'altra, els sunnites, que eren partidaris de difondre la sunna i l'Alcorà mitjançant *Abu Bakr i Omar*.

La profunda divisió que s'ha originat continua estant present en l'actualitat. Les dues principals branques de l'islam comparteixen algunes creences religioses, estan d'acord que la religió amb Al·là és l'islam, i el camí cap Al·là és l'Alcorà, però es diferencien en altres característiques.

4.5.1. La comunitat sunnita

- Els sunnites són el grup majoritari entre els musulmans (el 90% de la població musulmana mundial).
- El terme sunnisme prové de la paraula sunna, el recull d'ensenyaments, dites, i actes del profeta.
- Els sunnites senten i demostren gran amor i fidelitat cap a tots els profetes esmentats a l'Alcorà, però particularment cap a Muhammad (sws), per les seves virtuts, dignitat i mèrits.

4.5.2. La comunitat xiïta

- Els xiïtes només representen una petita part entre els musulmans (prop del 10%). Iran, Afganistan i Pakistan simbolitzen principalment la comunitat xiïta.
- El terme xiïsme prové de l'àrab hiat *Ali* (el partit d'Alí), fent referència a la comunitat musulmana liderada per *Ali*.
- De la mateixa manera que en la comunitat sunnita s'accepten els ensenyaments esmentats en l'Alcorà, tot i que amb algunes diferències. Hi ha una majoria que no accepten el missatge del profeta Muhammad (sws) i tergiversen i inventen alguns rituals, lleis, etc., que no apareixen a l'Alcorà.

- A més a diferència del sunnisme, defensen que el successor havia de ser únicament del cercle familiar del profeta, per això es va elegir a *Ali ibn Talib*, ja que aquest es va casar amb la filla del profeta, Fàtima.

Els països pintats de color verd representen la comunitat sunnita. En canvi, els de color roig, els xiïtes:

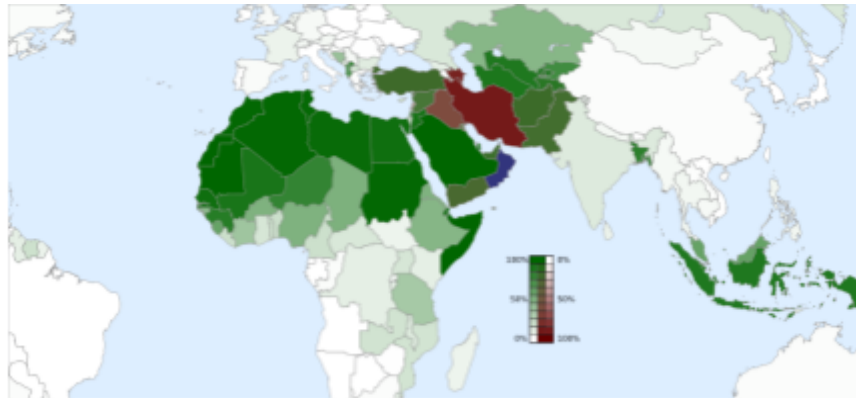

Figura 12. Estats islàmics: sunnites i xiïtes.

5. LA VISIÓ DE L'ISLAM SOBRE LA DONA

Per aconseguir concebre la visió que té l'islam referent a la situació de la dona ens remuntem a la primera infracció comesa per Adam i Eva, coneguda com “el pecat original”.

En l'Alcorà hi ha diversos versicles que tracten el tema del pecat i com Adam i Eva han sigut expulsats del paradís i en tots aquests capítols s'exposa de manera clara el mateix concepte.

Adam i Eva vivien al paradís, on podien menjar totes les fruites que volien excepte les de l'arbre prohibit, Al·là els va advertir que si ho feien estarien pecant.

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ {٣٥}

¡Adam! Habita amb la teva dona al Jardí i mengeu-ne quant i on vulgueu, però no us apropheu a aquest arbre! Si no, sereu dels impius. [L'Alcorà 2:35]

Més endavant, Satanàs (shaitan), els va enganyar i això va comportar que els primers humans cometessin el gran pecat.

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ {٣٦}

Però el dimoni els va fer caure en pecat i els va treure de l'estat en què eren. [L'Alcorà 2:36]

En conseqüència d'aquest fet, el càstig va ser per als dos i se'ls va declarar culpables per igual.

S'acostuma a dir que Eva, l'esposa d'Adam, va ser la culpable perquè va incitar Adam a menjar la fruita prohibida i els van fer fora del paradís. En l'Alcorà, no es planteja de cap manera que Eva sigui la causa del mal, com han fet altres religions, que ella fos la que va temptar Adam o que ella cometés el pecat abans. L'islam presenta aquest succés com un engany en què van caure tots dos.

Per tota aquesta història, es pot treure la perfecta conclusió que des del primer moment, no ha existit cap injustícia cap a la dona.

L'islam dedica molta atenció a les dones, les tracta amb cura i les mira amb un gran orgull amor i honor. Al·là ha ordenat a tots els homes que la tractin bé, tant si la dona és una mare, germana, filla o esposa. També va emfatitzar que els homes i les dones eren iguals quant a la seva humanitat, ja que Al·là va

Figura 13. Dona musulmana llegint l'Alcorà.

assenyalar al sagrat Alcorà que l'home i la dona van ser creats a partir d'un mateix origen.

Mentre Al·là creava la dona, se li acostava un àngel i li diu:

Senyor, qui és aquest ésser tan majestuós que estàs creant?

Al·là li respon: és la meua creació més gran i té les qualitats següents. És tan forta com una roca i suau com una rosa. Tindrà la capacitat d'escoltar, aconsellar, suportar tota mena de situacions i tindrà un cor tan gran que serà capaç de curar ferides.

L'àngel veu una gota d'aigua caure per la seva galta, i li diu: Senyor en té plena a la cara, sabia que no podia ser tan perfecta, però Al·là li contesta: es diu llàgrima. És la forma de desfogament que tindrà per demostrar felicitat, tristesa i dolor.

L'àngel li diu: en realitat és perfecta. Al·là li contesta: només té un defecte, no sap com és de valuosa.

En l'islam, la dona és el cor de la comunitat, és considerada una reina i es diu que una casa sense dona és una casa buida. En aquesta religió la dona és tan valuosa que per protegir-la de qualsevol dany, la seva família (pares, germans i marit) tenen la total obligació de garantir-li una vida plena de benestar durant totes les seves etapes.

Totes les regles i lleis relacionades amb la dona a l'islam són clares. L'islam no prohibeix que la dona surti i tingui una vida social, sinó que estableix una sèrie de preceptes que han de ser aplicats per al seu benestar. Ordena la protecció de la dona contra tot allò que la pugui perjudicar tant físicament com mentalment. Aquesta fe indica que un home que honra, respecta i tracta la seva dona amb justícia és un home correcte i de gran cor, mentre que un home que li causa un maltracte de qualsevol tipus és un home malvat, injust i una persona que no es mereix respecte. Segons l'islam, les dones construeixen les nacions i això fa que exerceixin un paper clau en el desenvolupament de les societats.

El profeta Muhammad (sws) mentre es moria va ordenar als creients que cuidessin les dones, que les tractessin bé i que hi fossin amables perquè són les seves companyes.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ {٧١}

Els creients i les creients són amics els uns dels altres. [L'Alcorà 9:71]

Al·là va enviar el seu missatger qui es va posar en contra els costums preislàmics que oprimien les dones.

L'Alcorà va garantir per primer cop a la dona drets que li han permès tenir una vida digna, respectable i apreciada. Entre aquests drets hi ha el dret a la vida, ja que els

àrabs feien mal a les nenes. El profeta els va prohibir els assassinats i la violència que es produïa envers a elles i ho va convertir en un dels pecats més grans.

Aquesta religió no només s'ha limitat a respectar la dona, sinó que a més ha sigut la primera religió a honrar-la i valorar-la com es mereix.

5.1. Aportacions de l'islam en favor de la dona

Per poder comprendre de manera clara els canvis que l'islam va comportar per a la dona, és necessari explicar la seva condició abans de l'arribada d'aquesta religió en la societat àrab i en la resta.

Poc abans de la revelació de l'islam al profeta Muhammad (sws), existia un gran menyspreu i rebuig cap a la dona, sent una patidora de grans injustícies i exposada a tota classe d'humiliacions.

En una sura de l'Alcorà es diu que:

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ {٥}

Quan se li anuncia a un d'ells el naixement d'una nena, es reflecteix a la cara l'afflicció i l'angoixa. [L'Alcorà 16:58]

Era considerada una maledicció per a molts.

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ {٥٩}

Les famílies esquivaven la gent avergonyida pel naixement de la nena i preguntant-se si deixar-la viure tot i ser una deshonra, o enterrar-la viva. [L'Alcorà 16:59]

En l'edat de la ignorància, hi havia algunes tribus que el que feien quan una dona naixia era portar-la al desert (Sàhara) i l'enterraven sota la sorra per matar-la. A més, les dones es venien als mercats com si fossin objectes en totes les societats, inclosa l'europea. Eren esclaves, comprades i venudes, podien ser assassinades i no tenien cap dret, ni tan sols tenien accés a menjar certs aliments que li eren totalment permesos a l'home.

Figura 14. L'opressió de la dona abans de l'islam.

La dona no tenia cap llibertat a l'hora de triar l'home amb qui es casaria, li era simplement entregada. Es considerava una bogeria que una dona arribés a pensar a rebutjar una proposta de matrimoni d'un home i, si era ric, encara més. Així mateix, si el marit decidia divorciar-se'n, la dona no es podia tornar a casar sota cap circumstància.

Quan va arribar Muhammad (sws) amb la seva fe, va començar a fer difusió d'idees com la que diu que les dones no han de casar-se per la força i que haurien de poder triar o rebutjar el marit i també va afegir "ja n'hi ha prou d'enterrar les noies en néixer" per condemnar la cruel tradició que s'aplicava fins aquell moment.

En molts versicles de l'Alcorà s'afirma que el pare no ha de sentir-se avergonyit pel naixement de la filla i, molt menys, pensar a desfer-se'n. El llibre sagrat està totalment en contra de sentir tristesa si se sap que el sexe del fill és femení.

Per complir amb la paraula d'Al·là, es va firmar un pacte entre Muhammad (sws) amb els habitants de la futura Medina⁵, l'any 621, es va anomenar "el pacte de les dones".

Les tribus d'àrabs i jueus es van comprometre a defensar tant el profeta com les seves dones.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِعِهِنَّ وَأَسْتَعْفِرَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ {١٣}

Creieu en l'existència d'un sol déu, a no robar, no mentir, no cometre adulteri, no matar les nenes i obeir a Muhammad (sws). [L'Alcorà 60:12]

Un clar exemple de la compassió i misericòrdia que tenia el profeta es pot veure quan una dona que es quedava vídua (cosa que estava mal vista per la societat) i era menyspreada i rebutjada per la seva família, decidia casar-s'hi per protegir el seu honor i no per plaer sexual, ja que si ell hagués volgut s'hauria casat amb les filles joves verges dels musulmans com feien tots en aquella època.

El profeta durant la seva vida es va casar amb un total d'onze dones (divorciades i vídues) i ho va fer per necessitat cultural, social, política, a més de moral. Per aquest motiu, en l'Alcorà existeix la poligàmia per als homes, tot i que actualment no és practicada per la majoria de musulmans.

Amb l'aparició de l'islam, l'Alcorà i la difusió del missatge d'Al·là, es millora la condició de la dona, la religió li dona afecte, drets, l'eleva i des del moment en què neix té una gran estimació.

Al llibre sagrat es comenta que quan la dona viu a casa dels seus pares, el seu pare té la responsabilitat de vestir-la, alimentar-la i educar-la de la millor manera. Un cop es vulgui casar, el seu home té l'obligació de cuidar-la i oferir-li el millor tracte i una vida de luxe, sense que ella tingui preocupacions sobre com afrontar els desafiaments que li posa la vida.

⁵ Medina: (Aràbia Saudita).

5.2. Drets de la dona

En algunes parts del món, la dona musulmana gairebé mai ha pogut gaudir dels drets que li ha garantit l'Alcorà, drets que han quedat com solament paraules que han interpretat com han volgut, sense que una dona pugui analitzar l'islam des de la seva perspectiva.

L'islam veu la dona, sigui casada o soltera, com un individu amb els seus propis drets, amb el dret de posseir els seus béns i ingressos sense la intervenció de cap tutor (ja sigui el seu pare, espòs, o qualsevol altra persona). Posseeix un conjunt de drets pel que fa al casament, divorci, estatus legal, educació i herència. En definitiva, la dona és la responsable dels seus assumptes econòmics, socials i polítics.

5.2.1. El dret a la propietat

A l'època preislàmica la dona era incapaç d'administrar les seves fortunes i l'home que era el cap de família se n'havia d'encarregar. En canvi, ara, quan la dona és més gran, és conscient i té la capacitat de prendre les seves pròpies decisions, té el dret de comprar, vendre, donar regals, gastar els seus diners i fer el que vol amb qualsevol negoci sense cap restricció, limitació o imposicions de cap tutor.

Pel que fa als guanys, tant si són obtinguts treballant o rebuts per part d'una herència, la dona té dret a posseir allò que ha aconseguit. L'home no es pot considerar el propietari de la dona sota cap circumstància, així mateix li és prohibit prendre les pertinences d'una dona, el profeta va dir: *"Qui s'apodera injustament d'un pam que no li pertany, el dia de la resurrecció serà envoltat per set vastes de terra"*.

Figura 15. La dona musulmana treballant com a ciutadana.

Figura 16. El dret de la dona a conduir i a tenir el seu propi cotxe.

5.2.2. Educació

En general, entre les persones que desconeixen l'islam, hi ha una tendència a creure que aquesta religió és contrària a l'educació de les dones i que es prefereix que les dones siguin unes ignorants sense ser conscients del que poden fer. Per molt que aquesta idea s'hagi difós tant, és important negar l'existència de tal barbaritat perquè és totalment incerta.

En primer lloc, l'islam ordena als éssers humans, tant homes com dones, assolir coneixements en tots els àmbits de la vida, sigui acadèmic, laboral o polític. Es pot veure que el primer versicle revelat al profeta Muhammad (sws) conté el verb *llegir*⁶, és un missatge per als musulmans i musulmanes per adquirir aprenentatges. A més, ser una persona culta és una forma de conèixer Al·là, ja que amb la revelació del llibre sagrat s'ha demostrat que percebre i comprendre textos és fonamental per tal de poder interpretar de manera correcta el missatge d'Al·là. L'islam també està molt interessat a ensenyar a la dona tots els coneixements que facin d'aquesta una persona civilitzada en la societat.

Un exemple de dona intel·ligent, experta en l'aprenentatge i l'ensenyament, és Aisha, la dona del profeta que va narrar algunes de les històries del seu marit després de la seva mort, convertint-se en una mestra que ensenyava les pràctiques de l'islam als creients. També va ser una influència per a les altres dones perquè es convertissin posteriorment en narradores, relatores i poetes. La demostració més gran d'aquest dret és la construcció de la primera universitat a tot el món anomenada *al-Qarawiyyin* (Fes, Marroc), considerada la més antiga i la primera fundada per una dona musulmana, Fàtima al-Fihri.

Fins fa poc, les dones tenien un menor accés a l'educació en comparació als homes, però això no té res a veure amb cap factor religiós sinó amb un motiu cultural i econòmic. En l'islam, l'educació ocupa un lloc molt important, la dona té dret anar a l'escola i rebre ensenyaments com qualsevol persona. És més, d'acord amb la religió, obtenir coneixements és una obligació per a tot musulmà i musulmana, tot i que, a causa de l'analfabetisme que existia, hi ha hagut i hi ha una crisi en l'accés a l'educació de les dones i les noies, sobretot en els països subdesenvolupats.

En observar les noves generacions i les noies d'avui dia, es pot veure que hi ha hagut un gran avenç i que el que diu l'islam s'està complint a un ritme prou ràpid, almenys en alguns països.

Figura 17. La interculturalitat i l'accés de la dona musulmana a l'educació.

⁶ Versicle citat a l'apartat 4.2.

5.2.3. Herència

Des del punt de vista de la llei islàmica, una dona té dret a rebre la seva herència, un dret que era inconcebible en moltes societats, ja que creien que solament els pertanyia als homes que tenien habilitats físiques pel fet que havien de lluitar o protegir els seus territoris.

La dona era part de l'herència que havia de ser repartida com qualsevol bé material. Si l'espòs que s'havia mort tenia fills amb diverses dones, el fill més gran tenia dret a quedar-se amb la dona del seu pare, cosa que l'islam ha prohibit.

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا {٢٢}

D'ara endavant, no us caseu amb les dones amb què han estat casats els vostres pares. Seria deshonest i avorrible. Mal camí...! [L'Alcorà 4:22]

A l'Alcorà s'indica com s'han de repartir els béns que deixen els musulmans en morir-se. Al·là diu:

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانُ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانُ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا {٧}

"Als homes els correspon una part del que els pares i parents més propers deixessin, i per a les dones una altra part del que els pares i parents més propers deixaren. Fora poc o molt, els correspon una part determinada de l'herència". [L'Alcorà 4:7]

Això significa que la dona té la legitimitat de ser partícip de la divisió de l'herència, sigui una dona soltera, casada, divorciada o vídua.

5.2.4. El matrimoni

Per començar, a l'Alcorà, la dona musulmana dins del matrimoni té el deure d'obeir el seu marit en assumptes que no contradiuen Al·là. Aquest concepte pot resultar força estrany per a molts i pot ser confós per control o abús emocional, però és totalment contrari a aquests fets. Obeir des del punt de vista islàmic és respectar i complir la voluntat de l'altra persona, l'home també té aquesta funció. Una dona que obeeix el seu home no és esclava obeint el seu amo, no consisteix a fer tot el que ell diu, com si ell tingués poder sobre aquesta, sinó és que considera la dona una persona culta, intel·ligent, amb una pròpia opinió.

En la societat musulmana, el problema realment és la persona amb qui una dona ha decidit compartir la seva vida, qui possiblement no segueix els preceptes religiosos. Per això, és tan important elegir correctament amb qui es vol casar.

Pel que fa als seus drets dins del matrimoni, la dona musulmana és la propietària de les seves riqueses i en el matrimoni sempre hi ha la separació de béns. El marit no

ha d'obligar la dona a pagar les despeses de la casa i els seus diners són propietat seva.

L'Alcorà fixa el pagament del dot matrimonial anomenat el *mahr* o *sdak*. És una quantitat de diners, béns o la combinació dels dos que obligatòriament paga l'espòs a l'esposa en contraure matrimoni, per al seu ús personal. La quantitat que li és entregada per l'espòs pertany únicament a la dona. El marit només pot tenir accés al dot si la dona ho decideix.

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِن طِبْنَ لَكُمْ عَن شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا {٤}

Si elles els volen afavorir donant espontàniament, preneu-la en benefici vostre [L'Alcorà 4:4]

Així mateix, se li permet a la dona conservar el dot que ha obtingut encara que trenqui el matrimoni amb el seu marit, tal com indica el següent vers.

وَإِن أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهَتَّاءٍ وَإِنَّمَا مَبِئْتًا {٢٠} ٢٠
وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا {٢١}

Si voleu canviar una esposa per altra i havíeu donat a una d'elles un quintal, no us en prengueu res (en el moment de trencar-lo). És que l'hauríeu d'agafar amb injustícia i pecat manifest? Com hauríeu d'agafar-lo quan us heu unit l'un a l'altra i elles han segellat amb vosaltres un pacte sòlid i solemne? [L'Alcorà 4:20-21]

Figura 18. Firma de l'acta de matrimoni per part dels qui es casen.

Figura 19. Dona musulmana celebrant la seva boda.

Figura 20. El mahr o el dot matrimonial.

5.2.5. El divorci

Un dels altres drets que té la dona és el dret al divorci, la qual cosa era totalment prohibida abans de l'islam. L'islam és la primera religió que dona aquesta opció tant per a l'home com per a la dona.

La religió mana a les musulmanes casar-se amb la persona que vulguin, però aquesta ha de ser justa, que temi Al·là i que es comprometi a no utilitzar els seus drets de manera injusta. En cas que això no succeeixi, l'islam permet el divorci, que existeix des del moment en què es va revelar la sura *nisah* (en català la dona), fa més de 1440 anys.

Si el divorci és de mutu acord, es duu a terme segons el que estableix el contracte matrimonial. Si és el marit qui es vol divorciar i la seva dona no hi està d'acord, està obligat per llei islàmica a pagar un dot per poder separar-se'n. Però en cas que la dona vulgui divorciar-se'n i el marit no hi estigui conforme, però ella tingui una raó per tal de justificar-ho davant del jutge, té dues opcions. La primera és renunciar al dot i obtenir un divorci instantani, o bé optar per un procés més llarg en què ha de sol·licitar un judici declarant les seves raons i exigint els seus drets.

Simplement, si el fet que la dona hagi volgut la separació del seu marit es justifica per haver estat tractada amb menyspreu per part del seu marit o un mínim acte de violència, és suficient perquè el tribunal consideri la presència d'humiliació en la relació i, per tant, la dona té tot el dret de divorciar-se. Si el marit s'hi nega, serà exposat a ser jutjat per un tribunal islàmic i, possiblement, pot córrer el risc de pagar pena de presó.

Aquests suposats casos són en cas que no hi hagi fills entremig. Si n'hi hagués, al pare li correspondria mantenir-los econòmicament i la pensió es convertiria en un deure obligatori per a ell. La mare té la custòdia total del seu fill des que neix fins que arriba a l'adolescència.

5.2.6. Drets polítics

En el llibre sagrat no s'esmenta de cap manera que li estigui prohibit a una dona executar un càrrec polític si aquesta té la capacitat física i mental per exercir-lo. És més, assenyala que tant el creient com la creient s'han de distribuir les responsabilitats en qualsevol espai, tal com indica el següent versicle:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ {٧١}

Però els creients i les creients són amics els uns dels altres. Ordenen allò que està bé i prohibeixen allò que està malament. [L'Alcorà 9:71]

Segons la interpretació d'aquest fragment, es pot veure que l'islam esmenta que la dona musulmana pot donar ordres, que pot decidir si vol fer una cosa o una altra, i que la seva participació no està limitada de cap de les maneres. Totes les musulmanes poden tenir perfectament càrrecs polítics. Ser la cap, la reina o la presidenta no té relació amb el gènere, sinó amb les habilitats mentals i les capacitats que té una persona. Per tant, una dona pot participar en qualsevol poder, sigui legislatiu, executiu o judicial, tant com a cap o com a votant.

Figura 21. Dona musulmana (Fátima Hamed Hossain) amb hijab en el parlament espanyol.

5.3. Tractament just de l'home i la dona

Actualment, es fan diferents traduccions de l'Alcorà perquè les persones no parlants de l'àrab puguin entendre la voluntat d'Al·là, de manera que això ha comportat diversos errors a l'hora d'interpretar el que hi ha escrit.

Per exemple, en llegir l'Alcorà podem trobar la paraula *أناس*, que vol dir "gent" en català, referint-se tant a homes com a dones. El que s'obté una vegada finalitzada la traducció és la paraula "homes", la qual cosa ha creat grans malentesos quan a la posició de la dona dins de l'islam.

Un cop aclarit això, veurem com es troba la dona respecte a l'home dins de la religió musulmana.

L'Alcorà estableix l'absoluta igualtat de drets entre homes i dones pel que fa a la religió, i la recompensa de les bones accions tant d'un gènere com de l'altre són les mateixes, tal com indica el següent versicle.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّانِمِينَ وَالصَّانِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ وَالْحَافِظَاتِ فَرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا {٣٥}

Al·là ha preparat perdó i magnífica recompensa per als musulmans i les musulmanes, els creients i les creients, els devots i les devotes, els sincers i les sinceres, els pacients i les pacients, els humils i les humils, els que i les que donen almoïna, els qui i les que dejunen, els castos i les castes, els qui i les que recorden molt a Al·là. [L'Alcorà 33:35]

Tal com es pot observar, en lloc d'anomenar les persones que integren un col·lectiu de tots dos sexes, es fa ús del masculí i femení, cosa que ens fa veure que la voluntat d'anunciar el missatge de l'islam va dirigit a homes i dones per igual.

Tant un gènere com l'altre tenen les mateixes obligacions religioses (amb excepcions), que han de ser complertes per part dels dos: el testimoni de fe (shahada), les oracions diàries (salat), l'almoïna (zakat), el Ramadà (siam) i la peregrinació a la meca (hajj).

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ {٩٧}

Al creient que obra rectament, sigui home o dona, li concedirem una vida bona i multiplicarem la recompensa de les seves obres. [L'Alcorà 16:97]

Si s'ha cregut durant anys que la dona a l'islam no té drets, que se la tracta com un objecte i que no té decisió pròpia, llavors per què se suposa que els cinc pilars i les obligacions de l'islam han de ser complerts tant per homes com per dones? Als preceptes de l'islam es parla d'ajudar els pobres donant almoïna, es parla de tenir

coneixements, drets, etc. Si la dona no pot tenir propietats, és ignorant i inferior, per tant, com podria complir amb els principis de l'islam sense tenir mitjans morals i econòmics?

Fent-se aquestes dues qüestions i reflexionant-hi, es pot veure que les persones que tenen idees equivocades sobre aquesta fe és pel desconeixement i manca d'informació.

Per tal d'eliminar possibles confusions, cal deixar clar que el missatge d'Al·là és dirigit tant a homes com a dones sense diferenciar-los, la dona és considerada una dona amb ànima autosuficient i responsable.

En l'Alcorà, Al·là ha dit {*Persones! Us hem creat d'un home i una dona*}, tots els éssers humans són germans els uns dels altres i iguals davant dels ulls de déu.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ {٢١}

Una dona no s'ha creat per servir els propòsits d'un home. Sinó que tots dos han estat creats per a benefici mutu de cadascun. [L'Alcorà: 30:21]

El profeta (sws) ha dit:

Els homes no són més valuosos que les dones ni el contrari, els àrabs no són millors que els no àrabs ni pel contrari, els blancs no són per sobre dels negres, les dones són lliures de tenir possessions i comerciar, i tothom té dret a l'educació i a tenir una vida digna.

En aquesta creença es defensa la idea que els homes i les dones tenen el mateix valor, però no són iguals, és a dir, no idèntics. Es considera que entre l'home i la dona hi ha dissemblances biològiques, físiques, emocionals amb una diversitat de qualitats psicològiques i habilitats de cadascun. Tots dos són iguals pel que fa a la seva humanitat, Al·là ha creat els dos sexes d'una mateixa font i no hi ha diferència entre els dos gèneres quant a les seves qualitats humanes (generositat, amabilitat, constància, etc.).

L'Alcorà i la sunna presenten el veritable musulmà com un home que frega, escombra, cuina, renta la roba, cuida els nens, cuida la seva família, visita a la família, perquè l'islam considera que en el matrimoni hi ha d'haver una entesa i un respecte mutus.

Els homes tenen la funció de cuidar, estimar, admirar i protegir la seva dona. Ell no pot tractar la dona com si fos una esclava, perquè Al·là ha manat tractar-la com una dama.

5.4. La dona com a nena i filla

En l'època preislàmica, no tenien prou amb enterrar només les nenes, sinó que també ho feien amb tots els fills que tenien discapacitats o que naixien amb algun tipus de defecte biològic.

Dins del llibre sagrat, es destaca la importància de cuidar i estimar un nounat, sigui home o dona.

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَسْبِيَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا {٣١}

No mateu els vostres fills per por de la pobresa. Nosaltres som qui els sustentem i a vosaltres també. Matar-los és un pecat gravíssim. [L'Alcorà 17:31]

L'islam mana als pares anomenar les seves filles amb bonics noms, cuidar-les, atendre les seves necessitats, assegurar-los una vida decent i respectable, sense ser obligades a fer res que no vulguin. El profeta considerava els fills com una cosa valuosa i deia "no utilitzin la força contra les seves filles perquè són una companyia preciosa i agradable".

Una dona no pot ser forçada a acceptar o rebutjar una proposta. Quan es fa gran, ella tindrà la capacitat de prendre les seves pròpies decisions sobre la manera com vol viure.

Tant un pare com una mare, tenen l'obligació de tractar les seves criatures amb misericòrdia, compassió i amor, així com brindar-los una educació sana i útil. Un fill home no ha de rebre cap tracte especial per sobre la seva germana dona i així en tots els sentits. El profeta Muhammad (sws) li va dir a un dels seus companys que li havia regalat una cosa a un dels seus fills:

"Doneu a tots els vostres fills per igual?". L'home va respondre: "No". El profeta li va contestar: "Temeu a Al·là i sigues just amb tots els teus fills".

En aquesta acció es pot reflectir la importància de la igualtat i dels drets a l'islam. Ordenar la justícia sobre tots els assumptes amb tots els fills sense importar el sexe és un deure per als pares. Tal com s'ha esmentat anteriorment⁷, si es produeix un divorci entre un home i una dona i aquests tenen un fill, l'islam atorga a la mare la custòdia total del seu fill durant la seva infància.

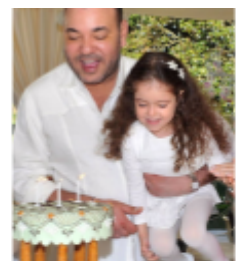

Figura 22. Tracte del pare musulmà (rei del Marroc) amb la seva filla.

⁷ Apartat 5.2.5.

5.5. La dona com a mare

Hi ha diversos versos de l'Alcorà que parlen del respecte envers els pares i cap a la mare en particular. La dona sempre ha demostrat esforç i sacrifici pel que fa al seu paper de mare. Cal tenir en compte el procés pel qual passa durant l'embaràs, tolerant molèsties, patiments i presentant un alt risc de patir complicacions, factors que poden perjudicar tant la seva salut com la del fetus. També cal valorar el transcurs de la lactància materna i la infància dels fills, la protecció que brinda amb tots els sentits del seu cos, l'atenció que posa als desitjos i necessitats del seu fill, sentint el fred que té, la gana, la tristesa, així mateix alegrant-se pels seus èxits i patint pels desastres. En totes aquestes etapes que formen part de la vida, la dona sempre hi ha estat involucrada suportant les penes i dificultats, donant-ho tot pel seu fill sense esperar res a canvi. Aquests són fets que l'islam ha valorat enormement, marcant la gran estimació i el tracte que ha d'establir amb la mare un musulmà o musulmana.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ {١٥}

Hem ordenat a l'home que es porti bé amb els pares. La seva mare el va portar amb molèstia i amb molèstia va donar a llum. L'embaràs i la lactància durant trenta mesos. [L'Alcorà 46:15]

En un Hadit transmès del profeta Muhammad (sws), va dir:

El dret del teu pare és que l'obeeixis durant tota la vida, però, pel que fa al dret de la teva mare, no podràs retribuir-lo mai. Encara que et possessis al seu servei durant dies, en la quantitat de les sorres del desert i de les gotes de pluja, això no retribuirà els grans esforços que va fer (per tu) durant el període d'embaràs.

Un cop que la dona té fills i es converteix en mare, quan els fills ja són grans, han de cuidar la seva mare. Les mares en l'islam són altament honorades. Recomana que se les tracti de la millor manera, ja que es considera que “*el paradís es troba sota els peus de les mares*”.

L'amor de la mare és real, és fix i irremplaçable. Totes les persones que ens envolten van canviant, ens van abandonant, i ens deixen en els moments complicats, excepte la mare, la mare que ningú substituirà i la que està disposada a fer qualsevol cosa sempre que vegi el seu fill somrient. Al·là li ha donat un extraordinari lloc a l'islam per tots els seus sacrificis. Els veritables musulmans han d'obeir les seves mares, s'han de preocupar per elles, estimar-les, respectar-les i oferir-los el millor.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ وَأَبْوَآلِدِينَ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُونَ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا {٢٣}

El teu Senyor ha decretat que heu de ser bons amb els vostres pares. Si un o tots dos envelleixen a casa teva, no sigueu insolents amb ells, i ni tan sols els digueu: «Uf!», parleu-los amb dolçor i respecte. [L'Alcorà 17:23]

Segons el que ha dit el profeta, la desobediència i la manca de respecte envers els pares, és un dels pecats més grans que hi ha a l'islam. En un hadith relatat per أبي هريرة رضي الله عنه (Abu Hurairah, que Al·là estigui complagut amb ell), explica una narració que va causar que la majoria dels savis la prenguessin com a prova de la prioritat del dret de la mare.

Un home es va presentar davant del profeta Muhammad sws i li va dir: (oh, missatger d'Al·là!) Qui dintre de tota la gent és amb qui hem de ser benivolents (en primer terme)? El profeta va dir: la teva mare, l'home va dir i després d'ella?, qui?, va respondre, la teva mare; L'home novament va preguntar, després qui?, El profeta va tornar a dir, la teva mare. Finalment, l'home va preguntar per última vegada, i després qui?, i el profeta li va respondre, després el teu pare.

Amb aquest fragment es pot observar la gran significació que té la mare a l'Alcorà i com aquesta es posiciona abans que tot i de tots.

Figura 23. Futbolista musulmà (Sofiane Boufal) celebrà ballant amb la seva mare la victòria i classificació del Marroc a semifinals del Mundial (2022) a Qatar.

5.6. La vestimenta de la dona

Actualment és molt freqüent sentir diferents opinions sobre la vestimenta de la dona musulmana i això ho converteix en un tema bastant controvertit.

Per començar, és necessari destacar que, depenent del país, la vestimenta de la dona musulmana pot ser d'una manera o una altra amb una concepció diversa.

Ara bé, el que diu l'Alcorà sobre aquesta qüestió és bastant indubtable. L'Alcorà mana als fidels vestir-se d'una manera modesta i senzilla, depenent de l'ocasió amb uns colors més obscurs o no.

La principal condició del Hijab és cobrir tot el cos menys el que va ser exceptuat.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا {٥٩}

Profeta! Diques a les seves dones, a les teves filles i a les dones dels creients que es posin els seus mantells sobre elles (al sortir de casa), perquè es puguin distingir i no ser assetjades per ningú. [L'Alcorà 33:59]

Aquest vers ens mostra de manera clara que és important cobrir tota la bellesa d'una dona.

La finalitat de la vestimenta musulmana és la protecció de la dona, evitar que les dones siguin perseguides i fustigades per homes dolents que els volen fer mal i crear-los molèsties, ja que moltes dones són assetjades per la seva manera de vestir, encara que no hauria de ser així, atès que la vestimenta no hauria de ser un factor que impulsi un home a assetjar una dona.

El missatge de qualsevol fe no és crear angoixa, sempre serà la pau, l'estabilitat i el benestar.

En el temps actual hi ha una gran confusió per a referir-se a diferents peces de roba musulmanes, ja que es creu que alguns tipus de vestimenta són citats al llibre sagrat i aquest no és el cas. Principalment són el Burka i el Niqab.

- **Burka:** peça no islàmica, cobreix tot el cos i la cara. Té una petita tela a l'altura dels ulls que és més subtil i permet veure l'exterior. És principalment usat en països islàmics com Afganistan on ha estat fabricat obligatòriament en mandat dels talibans que imposen a les dones utilitzar el burka.
- **Nikab:** vel per a la cara que només deixa els ulls al descobert.

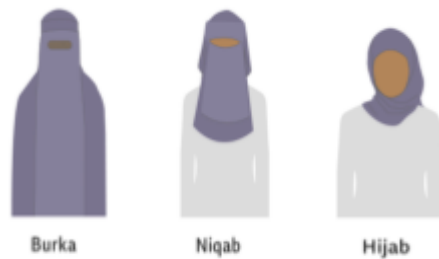

Figura 24. Diferents tipus de vestimenta que adopten algunes musulmanes.

Dins de l'Alcorà, l'única manera que s'anomena per cobrir-se el cos és el *hijab*, un vel que cobreix el cap i el coll i és utilitzat per la majoria de musulmanes.

Per últim, cal destacar que el hijab no és només per a les dones. És més, l'Alcorà convida tant els homes com les dones a cobrir-se i a ser modestos. Hi ha una vestimenta establerta i que ni el 20% dels musulmans compleixen, en comparació amb les dones musulmanes que és més habitual veure-les ben vestides, és a dir, tal com indica l'Alcorà.

Aquests són alguns codis de vestimenta masculina que s'estableixen en aquesta creença, tot i que n'hi ha molts més.

- El principi bàsic pel que fa a la vestimenta dels homes és principalment la prohibició d'usar seda o or.
- La part del cos des del melic fins als genolls (incloent-hi tots dos) ha de ser coberta.
- S'ha d'utilitzar roba que no sigui ajustada perquè no es puguin identificar aquelles parts del cos humà que no han de ser exposades en públic.
- És un pecat portar peces que ressalten entre els altres.
- També deixar-se la barba sempre que estigui a l'abast.

Figura 25. Proposta de vestimenta segons l'islam per a l'home musulmà.

6. LA LLEI ISLÀMICA I LA SEVA APLICACIÓ

La llei islàmica o la *xaria*⁸ són un conjunt de regles que es troben al llibre sagrat que estableixen tot el que està permès i el que no, des del punt de vista religiós. La *xaria*, bàsicament indica com s'ha de practicar l'islam i la forma en què ha de comportar-se el creient musulmà.

Les rutines diàries, les obligacions familiars i religioses, els negocis financers, entre molts altres temes, s'inclouen en la *xaria*.

La classificació de les accions basada en la llei islàmica és la següent:

- **Accions obligatòries** (*fard*): són aquelles accions que la llei estableix a les persones i que s'han de complir com pregar, fer el ramadà, etc. Qui compleixi aquestes accions serà recompensat, mentre que les que incompleixin seran castigats.
- **Accions preferibles** (*mustahab*): són accions bones de fer, sense ser obligatòries. Les persones que facin aquestes accions seran recompensats, els qui no, es mantindran igual. Uns petits exemples serien dir una salutació islàmica tradicional (*As-Salamu Alaykum*) o donar l'almoina als necessitats.
- **Accions permissibles** (*mubah*): accions diàries per les quals els musulmans no seran ni recompensats ni castigats. Com a exemple, es poden considerar com a accions permissibles el fet de menjar, dormir llegir i escriure, ja que són accions necessàries per a l'humà i que formen part de la seva vida.
- **Accions repugnants** (*makrooh*): s'aconsella evitar aquestes accions, però no són prohibides. És preferible no tenir-les, però en cas que les circumstàncies ho requereixin, no és cap pecat. Un exemple és el divorci. Tot i que està permès, Al·là prefereix que no es produeixi i que se solucioni.
- **Accions prohibides** (*haram*): accions prohibides per la llei islàmica. Qualsevol persona que tingui aquestes accions serà castigat, mentre que els qui s'abstinguin seran recompensats, com per exemple pegar a les dones, matar, molestar els pares, etc.

Totes les regions considerades països musulmans no apliquen de la mateixa manera aquesta llei islàmica, es pot veure com per exemple a Afganistan, Aràbia

⁸ *Xaria*: el camí a la pau.

Saudita, Iran i Marroc, malgrat que són regions musulmanes, presenten cultures diferents que interpreten la xaria d'una manera o altra.

Tal com es coneix, a Afganistan existeix un grup radical conegut com a talibans que formen la comunitat xiïta, que intenten implementar una versió totalment modificada de la xaria, és a dir, interpreten i distorsionen la llei com volen per justificar les seves violacions dels drets humans.

Prohibeixen a les dones sortir o treballar fora de la llar, tenir accés a l'educació, així com conduir vehicles. Els imposen el tipus de vestimenta que han de portar, com el burka i reaccionen amb violència davant de les seves actituds, entre moltes més prohibicions.

Així mateix, un altre exemple de país que ha modificat la xaria segons els seus interessos és Iran. Una regió musulmana amb una majoria de població xiïta. Les conseqüències de les actuacions dels radicals que formen part d'aquest país han provocat molts escàndols a tot arreu. Exemple d'això és la notícia que s'ha publicat fa relativament poc (17 de setembre de 2022), sobre una noia de 22 anys que va ser arrestada mentre estava de viatge a Teheran, capital de l'Iran. La visita va acabar sobtadament amb la intervenció de la policia moral, sent acusada de no anar prou tapada amb el hijab. La van colpejar i la van portar a la comissaria on va perdre el coneixement. Al cap de tres dies es va certificar la seva mort.⁹

Figura 26. La mort de Mahsa Amini detinguda per no portar el vel correctament.

Aquesta acció realitzada pels talibans i totes les que succeeixen diàriament van totalment en contra dels principis de l'islam. Amb tots els drets que l'islam li ha atorgat a la dona, es pot veure que el que diu l'Alcorà no es compleix.

El profeta va dir:

Els qui se'n van als extrems estan condemnats i ho va dir tres vegades.

⁹ Informació extreta del programa 30 minuts de TV3 emès el 4 de desembre de 2022.

L'islam és una religió de centre, que no dona suport ni a l'exageració ni a la negligència. Es basa en la moderació, tant l'Alcorà com els manaments i ensenyaments del profeta pretenen adoctrinar a triar el camí del mig i no anar als extrems. No obstant, malauradament hi ha algunes persones musulmanes estrictes amb la seva pràctica d'adoració i interpretació dels textos, però és un percentatge que no representa la majoria. Els musulmans han de ser tolerants i moderats.

Per l'altra banda, tenim el Marroc, un país musulmà, on es porta a terme la xaria, però de gent condicionada pel pensament d'una societat masculista, que fa que hi hagi una massa de persones amb unes idees més tancades.

Alguns marroquins des de molt petits han barrejat l'islam amb la cultura musulmana i no és fins relativament poc que s'han començat a adonar de com estaven de sotmeses les dones i de les milers de coses que l'islam no diu.

Un altre dels factors que ha fet que la dona musulmana no s'assabenti dels seus drets és l'analfabetisme i això és el que comporta la ignorància i també la pobresa. Una família pobra no té la possibilitat d'enviar les seves filles a estudiar, així que la nena creix vivint en la ignorància dels seus drets i l'únic objectiu de la seva vida passa a ser buscar un bon marit i formar una família.

La societat musulmana presenta una quantitat d'imatges negatives sobre el paper de la dona dins de la seva religió, demostrant així una aparença de discriminació cap a ella, tot i que és obvi que no té res a veure amb la religió, sinó més aviat amb l'ordre cultural i social d'aquests països. Una cosa és el text de l'Alcorà i una altra a vegades bastant diferent és la interpretació que se li ha donat malgrat la seva claredat.

Per molt amor que tinguin les persones a la seva cultura, la realitat és evident i no es pot ocultar, la generació actual són l'oportunitat per canviar actes i paraules, complir amb l'islam i amb la veritat.

7. CREENCES O MITES VS. REALITATS SOBRE L'ISLAM

Avui dia hi ha diverses creences falses sobre l'islam. Amb les noves tecnologies i el fàcil accés que hi ha a diferents fonts, una persona investigant pot obtenir gran quantitat d'informació sense límit. Tot i això, s'ha creat un odi i un rebuig contra aquesta religió a causa de prejudicis generats a causa del desconeixement i, per actituds que s'han malinterpretat, s'ha fet una agrupació d'actuacions no islàmiques amb la cultura i la religió musulmana.

El hijab és una opressió

En aquests temps, sortir amb el vel al carrer en un país no musulmà genera sovint sensacions negatives com pena, tristesa i una certa desconfiança. Veure una dona amb la vestimenta musulmana és considerat terrorisme o bé opressió, oprimida pel seu pare, germà o marit.

Ara bé, per poder adonar-nos de la realitat de l'islam, cal veure que diu l'Alcorà sobre aquestes idees tan esteses.

La paraula opressió prové del verb oprimir, el seu significat és sotmetre una persona a una pressió perquè faci alguna cosa que no vol fer.

Cal tenir en compte un dels valors que l'islam predica i és:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ﴿٢٥٦﴾

No hi cap coacció en religió. [L'Alcorà 2:256]

Tal com es pot percebre en el versicle anterior, es pot afirmar de manera absoluta que imposar alguna cosa a algú en l'islam està totalment prohibit. Per molt que s'intenti obligar una persona a pronunciar el testimoni de fe, a convertir-se a l'islam, a vestir-se d'acord amb els codis de vestimenta musulmana, si interiorment no ho vol fer, seria un engany fer-ho, ja que la creença interna és el més important.

El hijab forma part de la fe, i si algú força una dona a portar el hijab no estaria seguint l'islam. El missatge d'Al·là és clar, no hi ha cap necessitat d'obligar a ningú a fer una cosa o altra. Cap dona és forçada a seguir la vestimenta islàmica, és una decisió que les musulmanes prenen per la seva pròpia voluntat.

Així i tot cal dir que existeixen persones que obliguen les seves filles o esposes a posar-se el hijab, ja que són persones ignorants que es basen en lleis islàmiques que han modificat segons els seus interessos, imposen a les dones portar una certa

vestimenta i fins i tot arriben a utilitzar la violència contra elles. Si hi ha hagut una imposició o violència de qualsevol tipus deixa de ser islam.

Però això no significa que s'hagi de generalitzar. Parlant clar, no s'ha de posar a tothom en un mateix sac, que un país musulmà cometi demències no significa que l'islam fomenti aquestes idees ni molt menys.

En definitiva, una dona culta, que sap el seu valor i els drets que li ha donat Al·là dins de la seva fe, porta el hijab perquè vol.

La dona és obligada a contraure matrimoni amb la persona que vulgui la seva família

Tal com s'ha explicat en un punt anterior¹⁰, està totalment prohibit obligar una dona a fer qualsevol cosa, i molt menys casar-se amb una persona que no vol. En l'islam la dona té la total llibertat d'elegir l'espòs amb qui es vol casar, ningú té dret a obligar-la a triar un home o casar-s'hi, ni tan sols el pare, la mare, avi o germà.

Tenir el permís de l'home per accedir a centres de salut

En alguns països àrabs s'ha establert la prohibició que la dona no pugui sotmetre's a procediments mèdics sense tenir permís d'algun tutor masculí. A més, la dona no és considerada com una persona jurídica, sinó que és tractada com un objecte.

Tal com s'ha esmentat en diversos apartats, tot i que aquesta prohibició sigui imposada en un país musulmà, l'Alcorà està totalment oposat a aquesta idea. La dona pot anar a hospitals la quantitat de vegades necessàries per revisar la seva salut.

Els homes musulmans tenen el dret de fer ús de la violència contra les seves dones

Aquest dret és inexistent. És comprensible arribar a pensar això ja que sembla que els mitjans de comunicació representen la violència contra les dones, modelant la visió i la comprensió del públic per relacionar-ho amb l'islam, mentre que la violència existeix a totes les societats del món, en major o menor quantitat i no per religió sinó perquè hi ha persones que tenen una imatge negativa de si mateixos, sentint-se per això fracassats com a persones i que tenen la necessitat de reforçar-se amb actes de violència envers les dones.

Un espòs musulmà no té dret a maltractar la seva dona, ni físicament ni psicològicament. Ha de tractar-la amb paraules amables i amb afecte, no només per

¹⁰ Es cita en l'apartat 6.2.

ser dona, sinó que tots els éssers humans es mereixen el mateix tracte. L'islam incita l'espòs a tractar bé la seva esposa. De fet, el profeta mai ha alçat la seva mà sobre una dona i ha dit “els millors entre vosaltres són aquells que millor tractin les seves dones”.

Malgrat el missatge de Muhammad (sws), en algunes cultures i en alguns països musulmans, hi ha persones que violen tant la llei civil com la moral i fan ús de la violència.

La dona no pot treballar

Les dones musulmanes poden treballar en l'àrea de coneixement que hagin adquirit. La dona pot fer acords comercials, crear empreses i vendre i comprar béns. Per tant, segons els mandats de l'islam, el dret a treballar de les dones és més que obvi.

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَ وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا {٣٢}

Els homes tenen una part del que han adquirit. Les dones tenen una part del que han adquirit. [L'Alcorà 4:32]

La mutilació genital femenina dins de l'islam

La mutilació genital¹¹ és el procediment que consisteix a provocar una lesió dels òrgans genitals d'una nena sense que existeixi cap raó mèdica. Aquesta pràctica és considerada una garantia del futur matrimonial de les noies i l'honor de les famílies.

Milions de noies petites pateixen actualment aquesta pràctica en alguns països d'Àfrica i Àsia (Emirats Àrabs Units, Palestina, Israel). És molt freqüent associar-la amb la religió musulmana, ja que es du a terme en alguns països musulmans i això provoca la confusió d'associar-la a un precepte musulmà, però no és així. Aquest costum no és animat per cap religió. A més, tot el que pot causar algun dany al cos, és prohibit a l'islam. La mutilació genital no s'esmenta ni en les lleis islàmiques, ni en la sunna del profeta.

Les musulmanes s'han de sotmetre a la prova del mocador

Tal com es coneix, actualment segueix existint una pràctica anomenada la prova del mocador, practicada en famílies de diverses cultures.

Aquest ritual consisteix a introduir un mocador blanc a la part íntima de la dona trencant el seu imen per comprovar si la dona es manté verge o no.

¹¹ Segons Unesco.

Aquesta prova no és practicada pels musulmans i cal aclarir que a l'islam està totalment prohibida. La intimitat d'un matrimoni ha de quedar únicament entre els dos cònjuges i els pecats de cada persona han de quedar en secret. Així com una persona que comparteix el fet d'haver tingut relacions prèvies al matrimoni va en contra del que és islàmicament correcte.

L'islam és injust perquè permet la poligàmia per als homes.

En aquest tema existeixen diverses opinions i cadascú les argumenta d'una manera. És necessari destacar que aquest dret que té l'home, tal com he explicat anteriorment¹² s'ha vist originat per les dificultats que tenia la dona en l'època preislàmica. Per això es veia de manera freqüent com els homes contreien matrimoni amb diferents dones per tal de protegir-les de la societat. Per aquest motiu s'ha mantingut a l'Alcorà.

Moltes musulmanes estan en desacord amb aquest fet, les dones indiquen que no ho podrien suportar i que en cas que succeís, recorrerien al divorci. A més, a l'Alcorà és recalca que un home que arribi a practicar la poligàmia hauria de ser equilibrat amb totes i oferir-les el mateix tracte, sent just.

L'islam no és una religió de pau, és terrorisme¹³

Desgraciadament, actualment es relaciona la violència que duen a terme alguns en nom de l'islam amb l'islam directament.

L'Alcorà inclou molts versicles on es parla de l'amor, la compassió i el respecte que han de mantenir les persones entre elles.

Exemple d'aquests versicles són:

وَعِبَادِ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامٌ {٦٣}

Els serfs del compassiu són els que van per la terra humilment i que, quan els ignorants els dirigeixen la paraula, diuen: «Pau!». [L'Alcorà 25:63]

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ {٣٤}

No són iguals la bondat i la maldat; respon amb la millor actitud i aquell amb qui tenies enemistat es convertirà en un amic. [L'Alcorà 41:34]

A l'Alcorà hi ha aquests versicles i molts més que inciten a la misericòrdia i el perdó en lloc de l'odi i la violència contra les persones que no comparteixen els mateixos

¹² En l'apartat 6.1.

¹³ Tot i aquest apartat s'allunya del tema del treball, l'he volgut incloure per reafirmar que l'islam és una religió de pau i igualtat per desmentir aquesta falsa creença.

principis. Al llibre sagrat es relaciona que tenir actituds agressives així com prendre-li la vida a algú és un pecat enorme.

مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا {٣٢}

Qui mata una persona que no hagués matat ningú ni corromput a la terra, fos com si hagués matat tota la humanitat. [L'Alcorà 2:256]

Tenint en compte tot això, algú es podria preguntar si l'islam promou tanta pau com és possible que hi hagi terroristes considerats musulmans?

Desafortunadament, existeix un grup radical de persones que han nodrit els seus pensaments amb idees d'odi, ressentiment i prepotència. Creure que les persones han de compartir la mateixa opinió que ells fent ús de la violència ho consideren el més correcte.

Tenint en compte els seus ideals i el que promou l'islam es pot comprovar que aquests grups són la versió oposada al que defensen. Per tant, qualsevol acció que implica la mort de forma indiscriminada no es pot dir islam. Aquesta religió no ensenya a matar les persones, ni a atemorir la població civil, persones innocents . És una fe que predica la pau i està en contra de qualsevol acció violenta.

La dona no es pot independitzar fins que contrau matrimoni

És una altra creença errònia que poden tenir algunes persones, creient que forma part de l'islam, però és totalment cultural i al mateix temps una decisió personal.

L'islam no prohibeix de cap de les maneres que la dona resideixi sola. Una persona que s'independitza aconsegueix obtenir l'autonomia, ser més resolutiu davant dels problemes i augmenta el sentit de responsabilitat. Tots aquests aprenentatges ajuden a formar la persona en un futur i d'alguna manera intervenen a mantenir un bon camí cap a la fe.

En molts països, les dones majors d'edat segueixen vivint amb els seus pares esperant fins a casar-se, sobretot, les que no estan involucrades en cap formació acadèmica o professional.

8. CONSELLS I PROHIBICIONS TANT PER A L'HOME COM PER A LA DONA

L'islam marca pautes de conducta per tot musulmà o musulmana, obligacions i responsabilitats que han de complir incitant al bé i prohibir el mal. L'islam prohibeix tant a l'home com a la dona que tinguin comportaments insolents. Tot i que alguns dels manaments són diferents per a l'home que per a la dona deguts a les diferències existents entre tots dos, n'hi ha que són per als dos gèneres i que s'han de complir per igual.

Algunes de les prohibicions (accions considerades *haram*¹⁴) més destacades per als dos gèneres són:

Ser infidel a una parella

No hi ha dubte que la traïció en general és una de les coses prohibides que l'islam prohibeix i hi ha molts versos i hadits en què s'esmenta l'adulteri.

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ {٣٨}

Al·là defensa els que han cregut. Sàpiguen que Déu no estima el traïdor ni el desagraït. [L'Alcorà 22:38]

Si la traïció es va produir entre els cònjuges, és a dir, del marit a la dona o de la dona al marit, i s'ha fet entre ells un contracte de matrimoni legal, Déu ho va descriure com el pecat més gran, més inviolable i més profund en termes socials i morals.

El grau d'infidelitat conjugal varia segons l'acte, però si s'entén per infidelitat conjugal, adulteri, o tenir relacions del marit amb una altra dona, o viceversa, aleshores això està prohibit segons la xaria.

Mantenir relacions sexuals abans del matrimoni

Tant per l'home com per la dona li són prohibides tenir relacions abans de casar-se.

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا الْإِسْرَاءِ {٣٢}

No us acosteu al que porti a la fornicació, ja que és una immoralitat i un mal camí. [L'Alcorà 17:32]

¹⁴ Paraula per descriure una cosa que és inacceptable a l'islam.

L'islam diu que qui hagi comès aquest pecat s'ha d'afanyar a penedir-se davant de Déu, i fer moltíssimes bones obres, amb l'esperança d'aconseguir canviar d'actitud i que Al·là el perdoni.

Però una vegada més, es pot observar que a la societat musulmana hi ha una majoria d'homes que no ho compleixen, i no està tan mal vist com ho seria si fos una dona.

Qui hagi comès aquest pecat també l'ha d'ocultar i reservar al coneixement de Déu, no dient-ho mai a ningú.

En un hadit narrat per *Al-Baihaqi* del Profeta Muhammad va dir:

Evitin aquestes immundícies que Déu ha prohibit. Qui hi caigui, que les amagui a la gent i les reservi al coneixement de Déu, glorificat i exaltat sigui.

Beure alcohol

Una de les altres prohibicions que inclou l'Alcorà és consumir begudes alcohòliques. No hi ha dubte que l'alcohol és una droga perjudicial per als humans, i Déu ha prohibit tot el que perjudica la capacitat intel·lectual de la persona, la ment i el conjunt dels sistemes orgànics que constitueixen un ésser viu, el cos.

Fa poc, els metges han arribat a la conclusió que fins les petites quantitats d'alcohol són perjudicials per a la salut i poden augmentar el risc de càncer i altres malalties. A l'islam ja es reconeix que consumir alcohol és ple de desavantatges i és danyós sens dubte. Per tant, si alguna cosa està prohibida, hi ha d'haver una explicació clara a aquesta prohibició. Si aquesta prova no existeix, no es pot dir que és haram.

Operacions estètiques

La cirurgia estètica pot ser dividida en dues categories:

D'una banda, hi ha aquelles operacions que es fan amb l'objectiu de corregir algun defecte físic, resultat d'una malaltia, accident, cremada, etc. Aquest tipus d'operacions són totalment permissibles a la llei islàmica, ja que no són fetes amb el propòsit de distorsionar la manera com Al·là ha creat l'ésser humà.

D'altra banda, hi ha les cirurgies estètiques que es realitzen per intentar parèixer més bell. Aquestes queden prohibides. No estan fetes per alguna raó mèdica, sinó per complaure els capricis i intentar encaixar en una societat amb alguns ideals de bellesa concrets. Per tot això, no és permisible.

Els tatuatges

El tatuatge consisteix en la injecció de tinta o altres pigments sota la dermis, i pel fet que són perjudicials per a la salut estan prohibits per la religió. L'islam prohibeix totalment aquest acte que inclou canviar les característiques de naixement i alterar-ne la creació.

Si algun musulmà en té perquè ha pecat en el passat i se'n penedeix, s'ho ha de treure si pot, i si és impossible fer-ho o si provoqués un mal, en aquest cas no és necessari treure-se'l i el penediment serà suficient.

Mostrar les parts íntimes

Les parts íntimes del cos humà, segons l'islam, han d'estar cobertes per la roba. Exposar les parts íntimes del cos és prohibit, ja que l'Alcorà insta a cobrir els genitals masculins i femenins.

9. DONES DESTACADES EN ELS INICIS DE L'ISLAM¹⁵

Per tal de remarcar el paper destacat de les dones a l'islam, a continuació en citaré algunes que van ser molt importants. Exemples que són mostra de la participació femenina que hi va haver al començament de la difusió de l'islam tant pel que fa al comerç, l'ensenyament, la medicina i les guerres i que donaven a entendre que les dones hi havien de tenir un rol rellevant dins d'aquesta cultura.

9.1. Khadija bint khuwàylid

Khadija o Jadiya va néixer l'any 555 dC. a la Meca i és considerada una de les dones més importants de la història de l'islam, una dona respectada en la seva societat, rica i poderosa.

Era una dona comerciant molt coneguda que es va casar dues vegades, es va quedar vídua del seu primer marit i del segon va decidir divorciar-se. Convençuda de no tornar a casar-se, va aparèixer el profeta amb les seves qualitats sorprenents.

En aquells temps, el profeta buscava un lloc per treballar, fins que va trobar un lloc de treball a les caravanes que pertanyien a Khadija, qui el va acceptar com a empleat i des d'aquell moment, es va convertir en la seva patrona. Després de conèixer-lo, l'any 595 va decidir casar-se amb ell. Va ser ella qui el va triar i li va proposar matrimoni.

Khadija es va convertir en la primera musulmana de la història. Va creure en el profeta, en el seu missatge, li va donar suport econòmic i emocional, i li va proporcionar tota la confiança que necessitava Muhammad (sws).

9.2. Aisha bint Abi Bakr

Una altra de les dones l'existència de la qual ha sigut significativa és Aisha. Aisha va ser una de les dones amb qui es va casar Muhammad (sws) i va ser la principal font de la sunna, és a dir, la coneixedora que va informar sobre alguns ensenyaments, dites silencioses del profeta després de la seva mort. Aisha, a més, era la millor i la gran especialista de la jurisprudència a l'islam. Tots tornaven cap a ella per fer-li preguntes importants de l'islam i sobretot assumptes en relació al significat d'alguns capítols de l'Alcorà.

¹⁵ Biografies extretes del llibre digital: "La mujer en el Islam". Refutando los prejuicios más comunes. De l'autor Dr. Abdul-Rahman Al-Sheha.

Aisha era una dona curiosa, amb moltes ganes d'aprendre, en tenia tantes que sempre volia augmentar els seus coneixements. Qualsevol informació que desconeixia, intentava investigar fins a obtenir la màxima comprensió. Per això era considerada una experta en relació amb la poesia, literatura, medicina, etc. El profeta li tenia una gran estima per la seva gran memòria, intel·ligència i la seva personalitat forta.

Després de la mort de Muhammad (sws), es va introduir en la política. Va fer grans discursos públics, en els quals era admirada per tota l'audiència, així mateix, aconseguia capturar la seva atenció ràpidament quan parlava. Va estar involucrada en lluites de grans batalles al costat d'altres musulmans i va ajudar totes les persones que s'havien convertit a l'islam explicant-los el missatge d'Al·là.

9.3. Rofaidah Al-Aslamia

Rofaidah Al-Aslàmia coneguda com Rofaidah bint Saad va ser la primera infermera musulmana que va treballar sent una cirurgiana. Va néixer dins d'una tribu anomenada tribu *Boni Aslem* a Medina. El pare de Rofaidah, Saad, era un metge i la seva filla era la seva ajudant, gràcies a ell va obtenir tots els coneixements i ensenyaments que després va desenvolupar. Rofaidah era una gran infermera, amb grans habilitats clíniques. Era una dona líder i organitzadora, tenia el control sobre tots els seus assumptes. Va aconseguir motivar totes les dones a treballar en diferents dominis, a l'àrea d'atenció mèdica, a ajudar les persones malaltes, els pobres, els qui necessitaven ajuda psicològica, els discapacitats, els orfes, etc.

Durant les guerres va organitzar un grup d'infermeres i van anar al camp de batalla a tractar els ferits. Algunes de les batalles en què va estar present van ser *Badr, Uhud, Khandaq i Jaibar*.

9.4. Nasiba bint Kab

Nusaibah bint Kab o Nasiba, va ser de les primeres musulmanes que es va convertir a l'islam. Va lluitar amb Muhammad (sws) en diferents guerres. En començar amb les batalles, la seva funció era només portar aigua als combatents i atendre els ferits, com feien les altres infermeres liderades per Rofaidah. Més tard, quan els musulmans estaven a punt de perdre la seva lluita, es va disposar a ajudar l'exèrcit. Va rebre ferides, va ser colpejada, va perdre una mà, va patir fins al final per la seva religió. Totes les seves conductes eren heroiques en totes les batalles, sent ella un gran exemple de perseverança i tenacitat.

10. MARC PRÀCTIC

Factors com l'educació que hem rebut, el nostre entorn, el que ens han ensenyat, els nostres costums, tradicions, hàbits, de la forma que tenim les persones de pensar, la influència dels mitjans de comunicació, fan que ens convertim en la persona que som, amb les nostres idees i percepcions, algunes condicionades per les opinions dels altres i el que ens han ensenyat d'ençà que naixem.

Les concepcions que arribem a tenir les persones, que moltes vegades creiem que són reals tot i la falta d'informació, han sigut la meva gran motivació per realitzar aquesta part pràctica.

He volgut dedicar aquest apartat del meu treball de recerca a realitzar entrevistes a persones musulmanes de naixement, a les persones que s'han convertit a l'islam i a passar enquestes dirigides a persones musulmanes i no musulmanes i que formen part de la comunitat educativa de l'institut, principalment l'alumnat de 3r i 4t d'ESO, batxillerat i l'alumnat dels cicles formatius. Per ampliar la mostra d'opinions i el ventall d'edats, també he decidit esbrinar què opinen les famílies sobre la religió musulmana, siguin creients o no.

Per contrastar les opinions de les dones musulmanes entrevistades, he considerat necessari aportar una visió masculina sobre la temàtica que tracta el treball passant-los diverses entrevistes, per esbrinar quin és el seu punt de vista, tenint en compte el lloc on viuen, un al Marroc, on la majoria de la població professa l'islam, i l'altre, a França, on hi ha molta població d'origen àrab.

En l'apartat dels annexos, afegiré la transcripció de les entrevistes, la majoria són en català, excepte dos que estan en francès per facilitar-ne la resposta, de la qual n'adjunto la traducció. Aquestes entrevistes s'han passat, d'una banda, a dones musulmanes que compleixen amb els preceptes de la vestimenta musulmana, a algunes que no els compleixen, i a dones que s'han convertit i han decidit agafar el camí de l'islam, i de l'altra, a dos homes de creença musulmana. També hi recullo els qüestionaris que s'han passat i les autoritzacions que han firmat els responsables legals de les menors entrevistades.

10.1. Objectius

Com és la vida d'una noia que porta el hijab? És suficientment conscient del que significa portar-lo? És una decisió pròpia o imposada? Les noies que no porten el hijab, què en pensen? El consideren un símbol d'opressió? Realment les persones que no prediquen aquesta fe pensen que l'islam mana oprimir i maltractar la dona? Les actituds que es veuen simplement són fruit d'idees culturals o de prejudicis? I les persones musulmanes, coneixen quin és el seu paper dins de l'islam? Què n'opinen sobre la dona dins de la societat i la religió que prediquen?

Totes aquestes preguntes que tenia al cap van ser les que han acabat conformant el que seria la base d'aquesta part del treball. El meu objectiu, doncs, és poder donar-los resposta. També espero, mitjançant la realització d'entrevistes a noies musulmanes, poder conèixer quina era la seva situació tant en l'àmbit familiar, com en el personal i l'educatiu. A més a més, entrevistaré nois musulmans, per tal de veure què opinen sobre l'islam, la societat i la dona.

A través d'aquesta part pràctica m'agradaria poder arribar a comparar les idees i percepcions sobre els drets de les dones des del punt de vista de la societat musulmana i de la no musulmana.

A l'hora de formular hipòtesis sobre els possibles resultats, des de la meua percepció, crec que les persones no musulmanes tindran una concepció masclista de l'islam, motivada per un desconeixement d'aquesta religió. També penso que des del punt de vista musulmà, hi haurà la tendència a creure que les persones musulmanes s'aparten dels preceptes de la religió. Em resulta, però, difícil, preveure què pensaran sobre els drets que té la dona segons l'islam i si són respectats.

10.2. Metodologia

Per donar resposta als objectius i hipòtesis que m'havia plantejat, he elaborat uns qüestionaris diferents adaptats als receptors de les preguntes.

L'univers mostral que he tingut en compte és el de l'alumnat i les famílies de l'institut. Per arribar a les famílies destinatàries de les enquestes, he comptat amb l'ajuda de la presidenta de l'AMPA, Yolanda Pérez que n'ha fet difusió. Pel que fa al sector de l'alumnat, m'he adreçat als delegats que han fet de transmissors entre els companys i companyes de cadascuna de les classes.

En relació a les entrevistes, les primeres que vaig fer van ser a les alumnes de l'institut. Vaig començar amb dues noies musulmanes que complien amb els preceptes de la vestimenta islàmica, Hafsa Sofi, de 1r ESO que té 13 anys i Fatima Zahra El Mosaadi, de 2n ESO que en té 14. Amb les dues alumnes vaig poder contactar-hi fàcilment gràcies a la meva tutora del treball de recerca.

Considero que el fet de compartir amb les entrevistades el país d'origen, m'ha facilitat la comunicació, ja que vaig poder establir una lleugera confiança amb les dues.

Tant l'entrevista amb Hafsa com amb Fatima van ser un èxit, tot i que cal dir que tenia una certa preocupació pel fet que eren alumnes petites amb les quals hi havia la possibilitat de trobar dificultats a l'hora d'entendre'ns, però, sorprenentment, em va resultar bastant fàcil explicar les preguntes i percebre les seves respostes.

Per l'altra banda, m'interessava entrevistar a noies musulmanes que no complien amb els preceptes de la vestimenta islàmica, així que vaig decidir dialogar amb Khadija Chellay, amiga i alumna de l'institut, fa 4t d'ESO i té 15 anys i a Xaima C., alumna universitària i té 21 anys.

Els hi vaig enviar les qüestions mitjançant el correu electrònic, ja que teníem molta feina i no hi havia manera que ens anés bé quedar.

A més de fer entrevistes a persones musulmanes de naixement, també vaig decidir enquestar dues noies que s'havien convertit a l'islam.

Per contactar amb Alexandra B. ho vaig fer per les xarxes socials, gràcies a les meves cosines Fatiha G. i Samar G. que em van facilitar les seves adreces.

Les dues van ser molt amables amb mi, i em van respondre les preguntes sense cap inconvenient.

Pel que fa a l'Anouar O., de 25 anys, em vaig posar en contacte a través de les xarxes socials, em va explicar moltes coses de l'islam i em va dedicar molta atenció. Per l'altra part, Mohamed A., de 20, em va contestar gràcies a la coneixença que tinc de la seva germana.

10.3. Resultats: anàlisi i interpretació

En aquest apartat comentaré els resultats més significatius de les enquestes relacionant-los amb les hipòtesis i objectius plantejats. També inclouré algunes de les aportacions més destacades de les entrevistes.

10.3.1. Enquestes

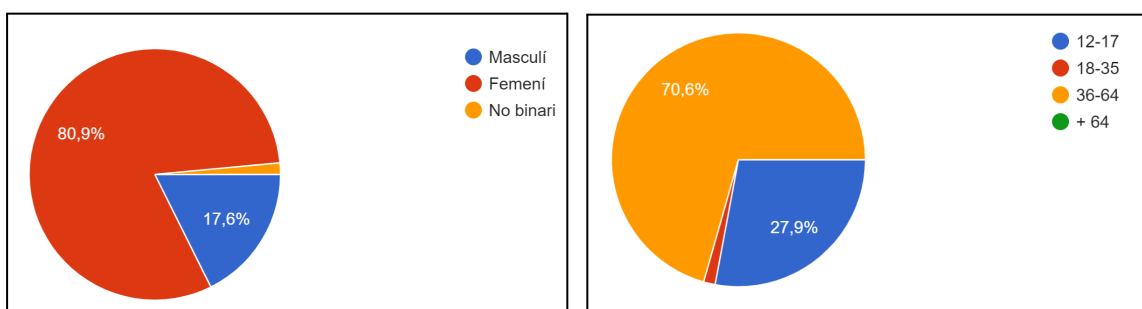
10.3.1.1. Persones no musulmanes

A les enquestes dirigides a persones no musulmanes de la comunitat educativa de l'institut, vaig obtenir un total de 68 respostes.

L'enquesta l'ha respost una majoria de dones, un 80,9%, un 17,6% d'homes i un 1,5% del gènere no binari.

En general són persones amb un rang d'edat entre 12-17 anys i de 36-64.

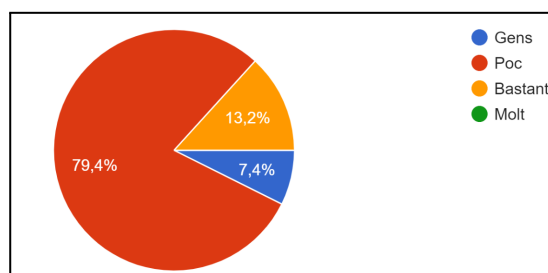
- Gènere i edat

Veiem a continuació alguns dels resultats obtinguts, segons les diferents preguntes:

1- Valora els teus coneixements sobre la religió musulmana:

1a hipòtesi: la major part dels enquestats pensa d'una manera determinada per desconeixement de l'islam.

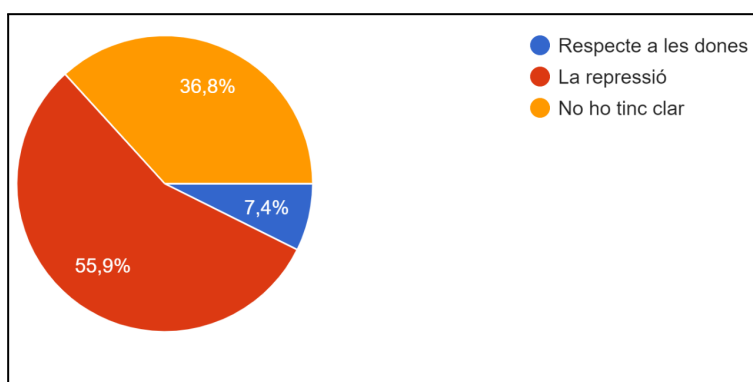
La dona en l'islam. Oprimida o respectada?

De les quatre opcions que vaig donar, un 13,2% pensa que el seu coneixement de l'islam és bastant ampli, en canvi, un 79,4% considera que en què té poc. Segons el gràfic es confirma aquesta hipòtesi.

2- Segons el teu coneixement, dedueixes que l'islam és una creença religiosa que fomenta el respecte a les dones o la repressió?

2a hipòtesi: les persones no musulmanes tindran una concepció masclista de l'islam.

A partir de les respostes, es dedueix que l'islam fomenta el respecte a les dones en un 36,8% i la repressió, en un 55,9% dels enquestats.

Pel que fa a alguns dels motius de les seves respostes han sigut aquests:

Què t'ho fa pensar?
68 respuestas

- La manera en què viuen i la diferència en les relacions socials.
- Els comentaris que seto pel carrer
- La falta de llibertat per decidir
- Notícies d'Arabia saudí, Irak ... matrimonio concertats...

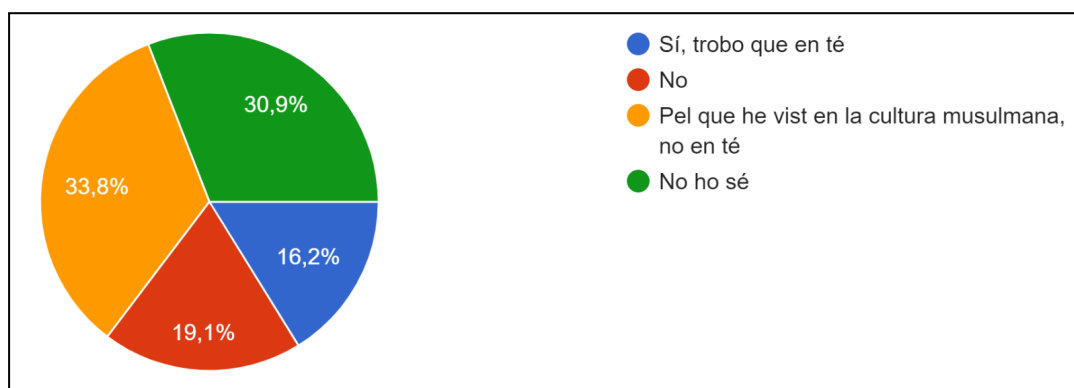
- Moltes dones no surten d casa sense el marit...
- Les relacions entre homes i dones, elles sempre van detrás, elles no es poden banyar a la platja, ...
- La dona sempre queda en un segon pla.
- Que no ténen cap dret per damunt els homes
- El tracte dels seus marits/pares

Alguns dels enquestats pensen que les dones tenen menys drets que els homes, que no poden entrar a mesquites i que estan discriminades. També s'ha dit que no poden actuar lliurement i que hi ha l'existència dels matrimonis concertats, entre altres respostes similars.

Segons el gràfic i els arguments que s'han obtingut, es confirma la hipòtesi, tot i que hi ha un 36,8% dels preguntats que no ho té clar.

3- Des del teu punt de vista, creus que la dona té drets en la religió musulmana?

En aquesta pregunta s'han obtingut respostes bastant igualades. La majoria creu que la dona no té drets pel que han vist de la cultura musulmana. També hi ha un 30,9% que no ho sap.

Alguns dels motius de les seves respostes han estat aquests:

Ho pots explicar?
42 respuestas

No tenen veu ni paraula

No coneixo ben bé els drets de les dones musulmanes.

No poden ni escollir com es vesteixen, han de fer cas sempre al seu home per el que jo sé

No he llegit el coran

En té, però no tants com els homes.

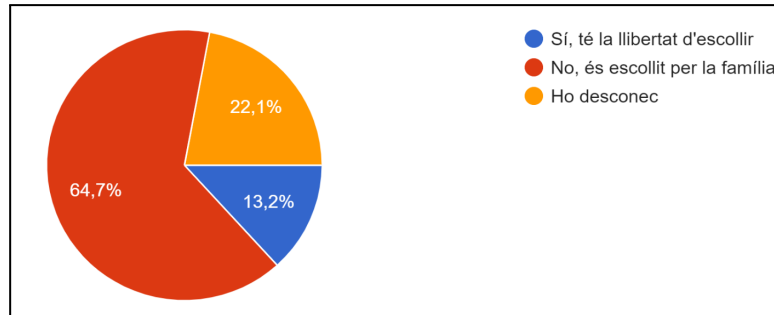
Te pocs

No se si realment la religió els ho impedeix o és la seva interpretació

Sembla q no es lliure x vestir com vulgui, o en alguns països poder fer coses q també fan els homes, com conduir. I Sembla q els països amb aquesta religió q estan més alliberats, estan com aquí fa 100 anys, on hi ha coses q aquí tmb es feien abans, com matrimoni concertats

4- Penses que la religió musulmana defensa que la dona contregui matrimoni amb la persona que vulgui la seva família, o té la llibertat d'escollir pel seu compte?

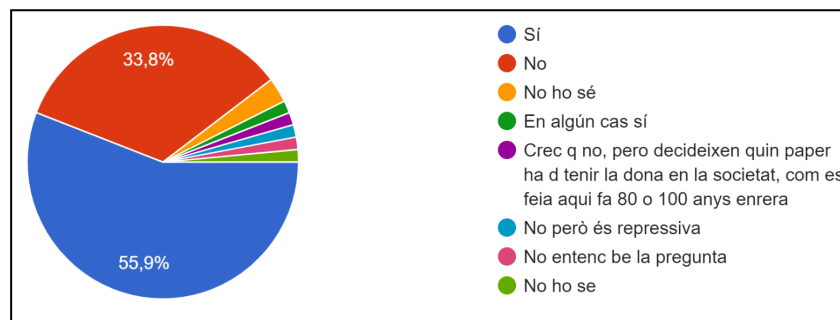
Aquí s'ha obtingut un 64,7% que pensa que la persona amb què contrau matrimoni la dona musulmana és escollida per la seva família i que no té la llibertat d'escollir pel seu compte, només un 22,1% tria l'última opció.

5- Creus que aquesta religió és contrària a l'educació de les dones?

El sí es queda amb un 55,9% mentre que el no en un 33,8%.

La majoria creu que la religió és contrària a l'educació de dones.

Alguns dels motius de les seves respostes han sigut aquests:

Quins arguments t'ho fan pensar?
68 respuestas

Jo no conec gaire la religio ..jo puc opinar per lo que diuen a les noticies i les donen que surten expliquen la seva experiencia crec que el problema potse no es la religio es el masclisme dels homes .

Ara d'educa les dones en igualtat envers els homes. Les dones en aquesta religió no tenen les mateixes oportunitats, per exemple, en el món laboral.

Algunes famílies no deixem que les noies estudien més alla del bat

Perque no ets lliure a elegir en qui vols estar

Que a la majoria de països musulmans l accés de les dones a las educació no es facil

Com he dit, crec q es dona educació fins a adolescents i llavors a la dona se li assigna un rol a la societat q no es igualitari amb el de l'home, com passava a España al segle XX

Quins arguments t'ho fan pensar?

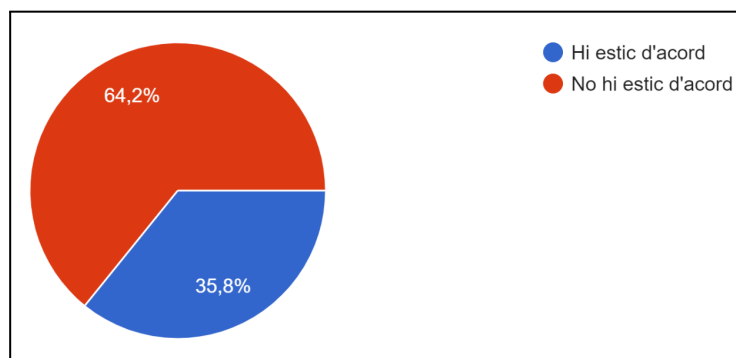
68 respuestas

- Les reprimeix i no els deixa fer coses que pwr altres cultures són acceptades
- Les dones no tenen opció a decidir
- No entenc be la pregunta
- Hi ha dones musulmanes amb una bona formació, però suposo que depen del país de naixement
- L'analfabetisme sobretot wn les dones
- Perque no se les valora
- No ho se
- No se si es l home que utilitza la religio però en principi el que ens arriba a nosaltres es que els homes no volen però no se si es la religio
- Perquè no les deixa ser el que volen. Encara que algunes ho arribem a ser

Els que creuen que no és contrària a l'educació, alguns dels arguments que aporten per justificar-ho han sigut perquè creuen que si fos contrària a l'educació femenina no tindrien companyes de classe musulmanes, opinen que poden anar a l'escola i poden tenir educació.

6- Estàs d'acord amb la següent afirmació: Portar el hijab és una opressió i anar descobert és ser lliure.

Aquí vaig donar a escollir entre dues opcions, entre el sí que hi estaven d'acord o no, un 64,2% no comparteixen l'afirmació mentre que el 35,8% pensen que és lògic.

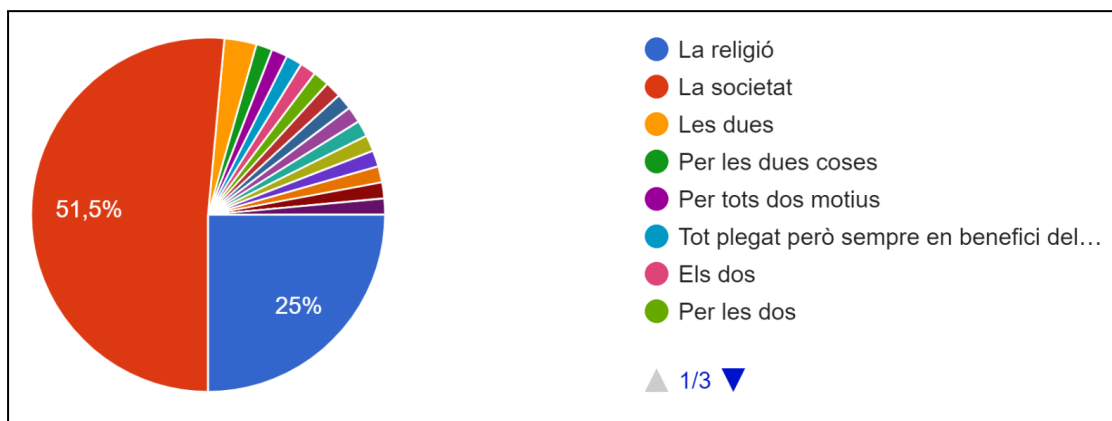

Molts i moltes han opinat que només es consideraria opressió quan és una imposició portar-ho i no per elecció pròpia. També s'ha repetit força el que cadascú és lliure de fer el que vol. El que contrasta aquestes respostes són comentaris com

"el hijab és opressió", "la dona no s'ha de tapar, ha de ser lliure d'anar com vulgui", entre d'altres, donant a entendre que portar alguna peça de més et pren la llibertat.

7- S'han dit moltes coses sobre el masclisme en països musulmans. Des de la teva perspectiva, creus que això pot ser causat per la religió o per la cultura/societat?

Un 51,5% creu que això és causat per la societat, el 25% per la religió, la resta troben que el motiu d'aquest masclisme és causat per les dues.

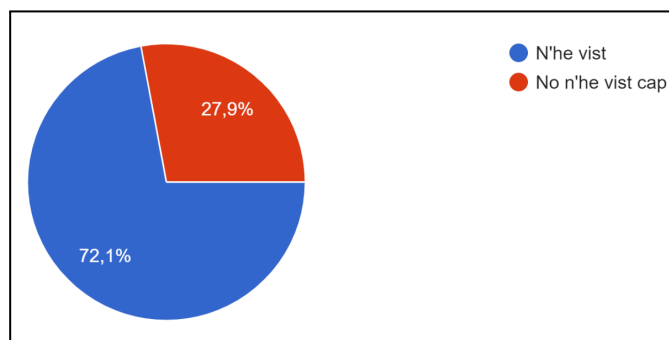

En les persones que consideren que el masclisme és degut a la religió, la majoria dels seus comentaris són que "la religió musulmana té por a l'empoderament de la dona", "les dones no són lliures", "la religió mana i la societat compleix", "la religió imposa el masclisme".

Pel que fa als que troben que és motivat per la societat, les respostes més interessants són que "és més la societat que no la religió la que ho fomenta, igual que a occident", "no he llegit l'Alcorà, però penso que pot ser interpretat de manera equivocada (o interessada) per la societat musulmana".

8- Has vist algun comportament en la cultura musulmana que et faci pensar que la dona és inferior a l'home?

La majoria, un 72,1%, han vist comportaments que els han fet pensar que la dona és inferior en la cultura musulmana. El 27,9% restant no n'ha vist cap.

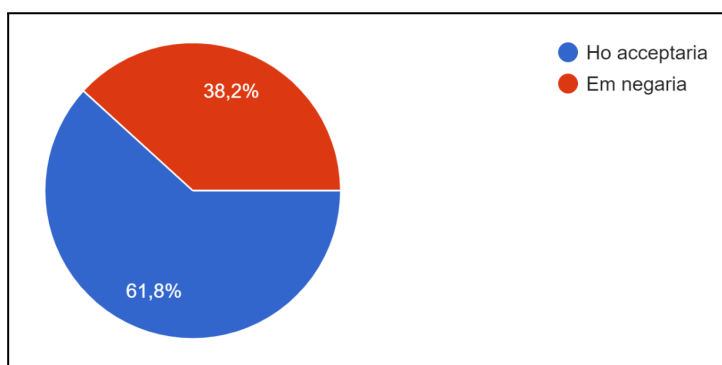

Els comentaris que m'han cridat més l'atenció i s'han repetit moltes vegades han estat: els fets ocorreguts a l'Afganistan i l'Iran, l'obligació de portar el hijab, no poder conduir, la manera de tractar les dones com si fossin esclaves, no poder decidir portar el hijab, no treballar i estar cuidant els fills i fer els treballs de casa, haver de tapar els cabells i els braços a l'agost amb la calor. Els grups radicals, que els homes poden anar als bars, beure, fumar, treballar mentre que la dona no, matar una noia per no portar correctament el hijab i la submissió. També s'ha dit que la documentació identificativa sempre la porta l'home (NIE, DNI, o passaport).

M'ha semblat també molt curiosa la història que li va passar fa un temps a una dona. Segons explica, quan va néixer la seva filla, compartia habitació amb una companya musulmana. Quan va arribar del paritori amb la seva petita, el pare musulmà li va preguntar al seu marit el sexe del nadó, quan li va dir que era una nena va fer cara de fàstic i orgullosament va dir que el seu fill era un nen.

9- Per últim, si tens o tinguessis una filla, acceptaries que volgués ser musulmana i que es posés el hijab/mocador?

La gent tenia dos opcions, s'ha obtingut un 61,8% dels que sí que ho acceptarien, en canvi, un 38,2 % dels qui es negarien.

Dels que han opinat que ho acceptarien, la majoria han explicat que tothom té dret a creure en el que vol, a decidir i a ser lliure. Alguns comentaris han sigut:

- *Per què és la seva vida i jo no hi vull interferir.*
- *És la seva vida i la seva decisió. Si ella és feliç, jo encara més.*
- *Perquè ella és lliure de portar el que vulgui i l'estimaria igual.*

També s'ha dit que ho acceptarien, però els costaria:

- *Com a persona no-creient em costaria d'entendre.*
- *Respectaria la seva opinió, però d'entrada no em faria gràcia.*

- *Considero que és una manera de submissió, però està clar que si fos la decisió de la meva filla faria el possible per entendre-la, tot i el meu disgust i desacord.*

L'altre percentatge creu que es negaria, els motius han sigut els següents:

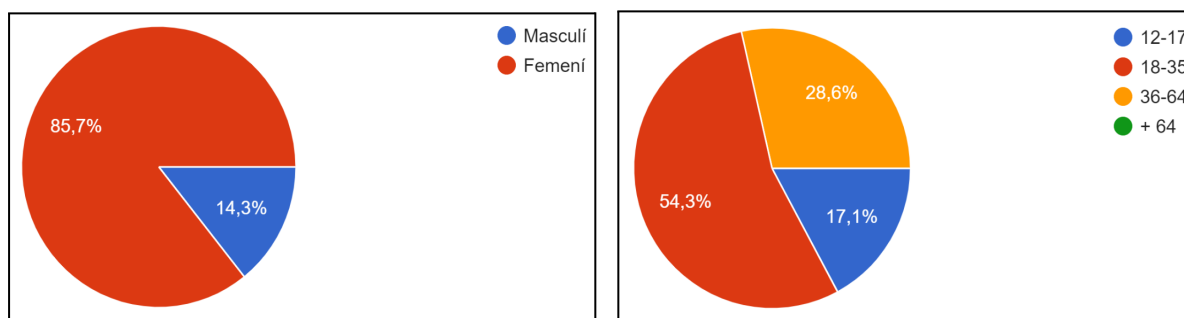
- *No ho voldria perquè si ha nascut a Catalunya és catalana i ja. Com per exemple si ha nascut al Marroc, doncs, és Marroquina i au.*
- *Simplement, no m'agraden els musulmans*
- *Si es vol posar el mocador cap problema, però perdria tots els seus drets que té ara com a dona i que han costat tant d'aconseguir.*
- *Perquè soc una mare lliure que treballa 8 hores, que condueix, que comparteix les feines de la casa amb el meu marit, que viatja sola, que fa cafè al bar, que opina, que decideix i aquesta és l'educació dels meus fills. La meva filla té dret a decidir de qui enamorar-se i com enfocar la seva vida, sempre amb llibertat.*
- *Perquè no se'n respecten els drets en la majoria de països.*
- *Perquè la meva filla ha nascut i ha crescut amb la llibertat de poder decidir per ella mateixa i no dependre de ningú i si ho fes, ja no seria així.*

10.3.1.2. Persones musulmanes

La hipòtesi plantejada pel que fa a les enquestes de les persones musulmanes és que hi haurà la tendència a creure que els musulmans s'aparten dels preceptes de la religió.

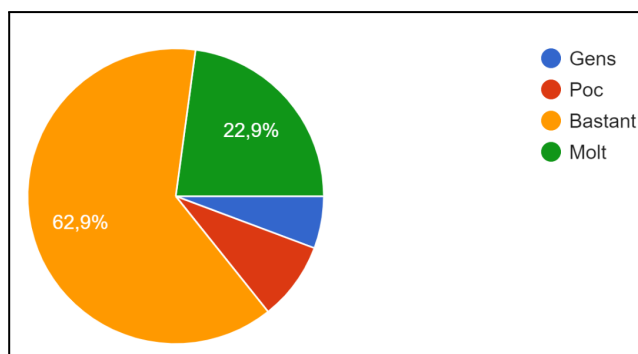
A les enquestes dirigides a persones musulmanes de la comunitat educativa de l'institut, vaig obtenir un total de 35 respostes. L'enquesta l'ha respost una majoria de dones, un 85,7% i un 14,3% d'homes. En general són persones amb un rang d'edat entre 18-35 anys, tot i que hi ha un percentatge d'adults que en tenen entre 36 i 64.

- Gènere i edat

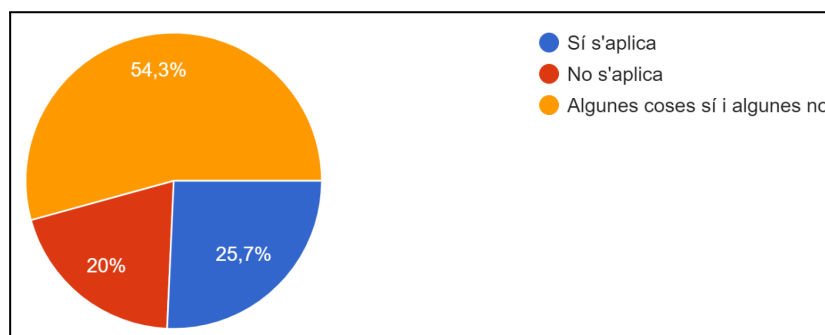
1- Valora els teus coneixements sobre l'islam

La majoria de musulmans creuen que tenen bastant coneixement sobre l'islam.

2- Creus que s'aplica el que diu l'islam envers la dona en el teu entorn?

En aquesta pregunta s'han obtingut diverses respostes, un 54,3% dels musulmans pensa que el que diu l'islam es compleix en algunes coses, en canvi, en altres no. El 20% opina que no s'aplica mentre que el 25,7% creuen que sí.

Les persones que creuen que el que diu l'islam es compleix pel que fa a algunes coses, però en altres no, han explicat el següent:

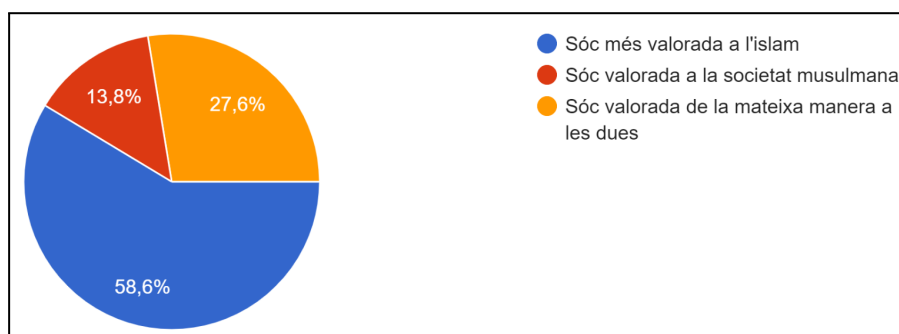
- *Per països com Iran o Afganistan que arriben a un punt que l'opressió a la dona és molt forta cosa que a l'islam diu tot el contrari.*
- *Sembla ser que tothom és conscient que la dona com a figura materna té un reconeixement superior al del pare, però a efectes culturals o dins la societat, es normalitza que l'home té lícit pecar i es jutja la dona quan comet un error tot i que aquest error no arribi a ser un pecat. En poques paraules, homes i dones hem normalitzat l'il·lícit i hem modificat la interpretació del llibre sagrat (l'Alcorà) per justificar els nostres pecats, greu error que fa que les generacions futures practicants d'aquesta religió no sàpiguen estimar i defensar aquesta bonica religió, i pocs conserven la seva fe.*
- *En la cultura a la qual pertanyo a vegades no s'aplica el que diu l'islam en vers la dona, hi ha coses que s'assimilen i que es creu que és islam quan en*

veritat són costums i tradicions d'una cultura en concret i que no tenen res a veure amb la religió.

- *Tant les dones com les joves volem ser acceptades en aquesta societat i opino que aquesta manca d'acceptació fa que no s'apliquin els reglaments islàmics.*
- *Al meu entorn hi ha casos en què s'aplica i hi ha casos que no, com ara l'elecció del seu futur marit, la dona és completament lliure de triar ella el que vol.*

3- Si ets dona, creus que tens més valor a l'islam que a la societat musulmana?

El 58,6% de les dones troben que són més valorades a l'islam, un 13,8% creu que ho són a la societat, en canvi, el 27,6% opina que són valorades de la mateixa manera tant a la societat com a la religió.

Pel que fa a l'argument de les respostes, n'hi ha hagut diversos que m'han cridat l'atenció i són interessants per reflexionar-hi.

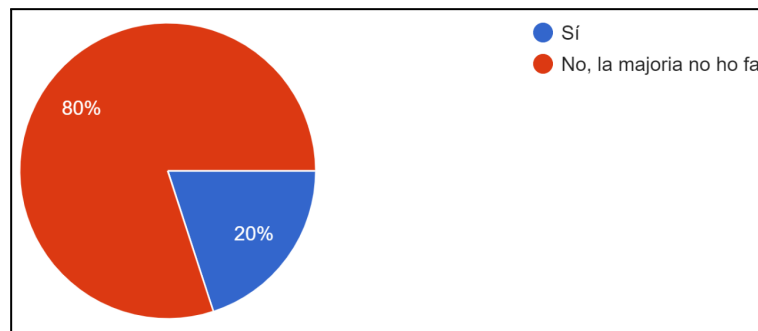
- *L'islam em dona tota mena de valors i drets, que la societat i la tòxica cultura amb idees masclistes intenta robar-me, és trist, però avui en dia homes i dones musulmans o que diuen ser musulmans són els primers en jutjar-te, en no respectar-te i en no valorar-te. En poques paraules aquesta gent davant dels meus ulls són hipòcrites, ja que l'islam és pau i amor, tothom ha de ser respectat i es fa èmfasi en la protecció i valoració de la dona com a persona. És per això, que tot i que costa creure això en ple segle XXI, la dona és trepitjada per la societat, contràriament tot i que molta gent té una visió negativa de l'islam, desconeixen l'estima que té deu a les dones, i el gran valor i reconeixements que fa en favor d'elles a l'Islam. També fa reconeixements per a l'home, però baso la meva resposta en tant que soc una dona i com sento que m'acull la meva religió.*
- *L'islam posiciona la dona en molts àmbits, ja sigui parlant d'ella com a mare, com a filla, com a parella, sempre es defensa el respecte que se li ha de*

donar a la dona. En la societat musulmana, no sempre és així, ja que no es compleix fil per randa el que defensa la religió.

- *Com en tot la dona està menys valorada, però gràcies a l'islam hi ha gran part que valoren la dona pel que diu la religió musulmana.*

4- Opines que el missatge de l'islam sobre la dona es compleix per tots els musulmans?

Un 80% opina que no es compleix el missatge de l'islam, mentre que el 20% pensa que sí.

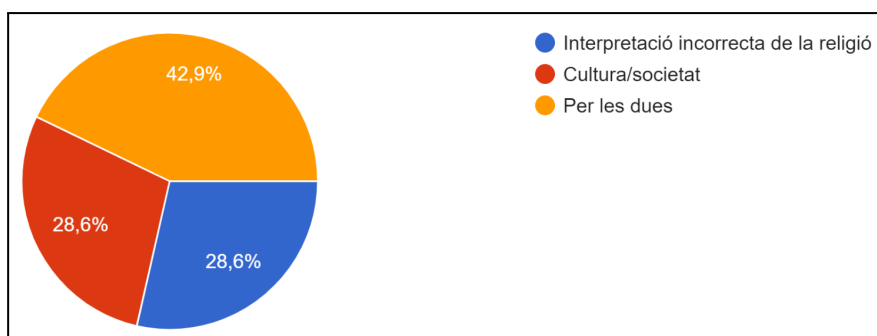
Entre les persones que han tingut com a resposta que la majoria no ho compleix, els motius més destacats han estat els següents:

- *Alguns (no tots) donen menys importància a la dona, i pel que m'han dit, i he llegit a l'Alcorà, la dona té una gran importància.*
- *Sí que es compleix a l'Alcorà, però tal com he dit crec que països com l'Iran i l'Afganistan apliquen més la seva cultura que la pròpia religió i llavors això perjudica els seus drets.*
- *Jo crec que el motiu és que no fan cas al que diu la religió*
- *Simplement perquè hi ha casos en què la dona no és tractada com diu la religió, ja sigui pel fet que la gent és ignorant o només és musulmana perquè ha nascut en una família musulmana i no se n'han informat.*
- *Molts musulmans no apliquen allò que diu l'islam correctament o ho interpreten erròniament.*

Gairebé totes les respostes han estat d'aquest tipus. Les persones musulmanes opinen que el missatge de l'islam cap a la dona no es compleix tal com indica la religió, sobretot en alguns països específics.

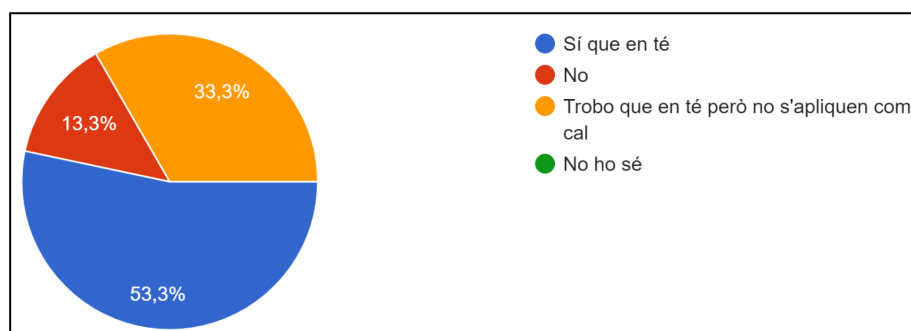
5- S'han dit moltes coses sobre el masclisme en països musulmans. Des de la teva perspectiva, creus que això és causat per la mala interpretació de la religió o per la cultura/societat?

El 28,6% dels musulmans creu que és causat per la interpretació incorrecta de la religió. S'ha obtingut un resultat igual entre si és causat per la cultura/societat o per totes dues.

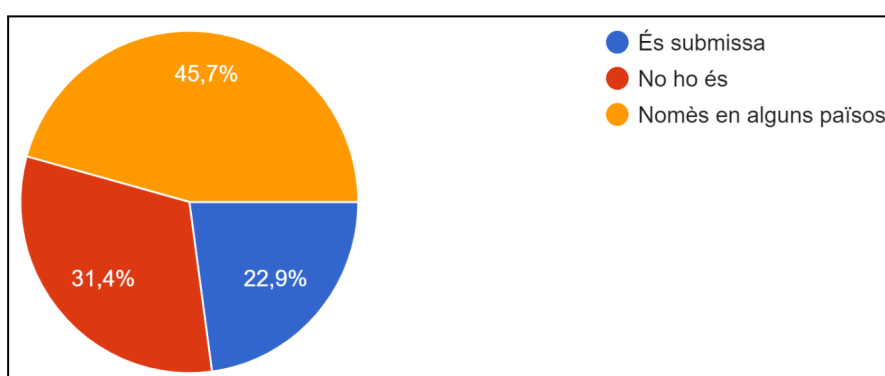
6- Si ets un home, creus que la dona musulmana té drets dins de la religió?

Aquí s'ha obtingut un 53,3% que troba que la dona té drets a la religió, un 33,3% creuen que en té però la seva aplicació a la societat és incorrecta. En canvi, hi ha hagut un percentatge de 13,3% que pensa que la dona no té drets a la religió.

7- Penses que la dona és una submissa a la societat musulmana?

El 22,9% creu que la dona musulmana és submissa, un 45,7% pensa que ho és només en alguns països, en canvi, el 31,4% opina el contrari i nega que hi hagi submissió.

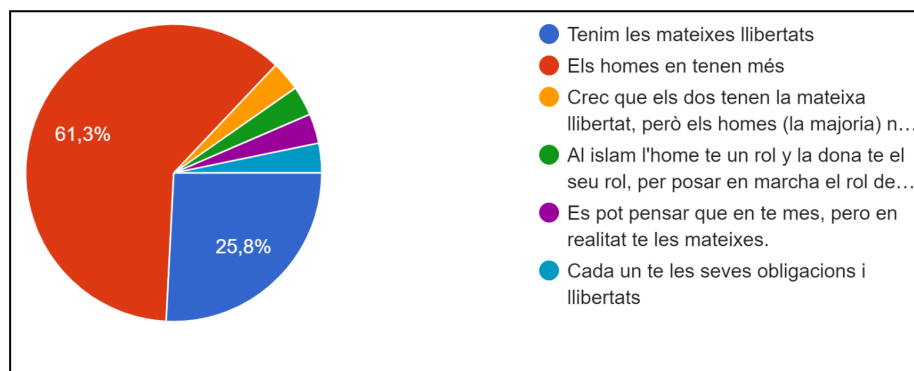
8- Què significa per a tu la llibertat?

Per poder obtenir una resposta significativa en la següent pregunta, he preguntat anteriorment sobre el significat que té la llibertat per a cadascú dels enquestats. Un cop coneixia la seva resposta, he pogut entendre millor què és la llibertat per als dos gèneres i veure si consideren que un sexe en té menys o no.

Quasi totes les respostes han sigut que la llibertat és poder fer el que vol una persona en cada moment sense imposicions o sentir que el que ets és erroni o està malament. És també llibertat poder decidir de manera lliure sempre que aquestes accions i decisions no afectin de manera negativa les altres persones. També s'ha dit que la llibertat és tant si es porta una vestimenta o una altra, com ser d'un lloc o altre, poder anar com es vulgui sense ser jutjar per ningú, tenir les creences que es vulguin sense que siguin barreres per als altres.

9- Si ets una dona, creus que els homes tenen més llibertats que les dones a la societat musulmana?

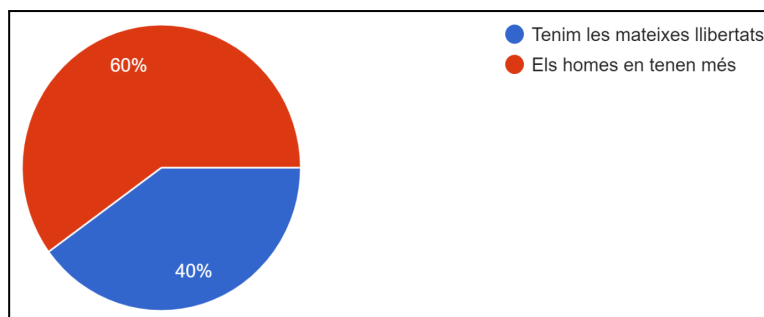
Basant-se en el concepte de llibertat que tenien tant els homes com les dones, s'han obtingut diferents respostes. El 61,3% considera que els homes tenen més llibertats, en canvi, el 25,8% opina que en tenim les mateixes.

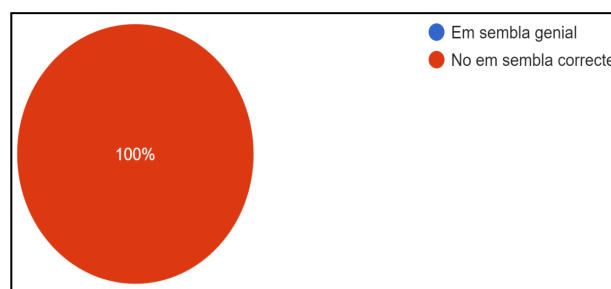
10- Si ets un home, creus que les dones tenen menys llibertats que els homes a la societat musulmana?

Fent una comparació amb la resposta anterior obtinguda per les dones, s'ha coincidit que tant un gènere com l'altre creuen que els homes tenen més llibertats a la societat musulmana amb un 60%.

La diferència és que el 40% dels homes opinen que tenen els mateixos privilegis respecte a les dones, en canvi, només el 25,8% d'elles té aquesta opinió.

11- Què penses sobre la idea representada a la imatge?

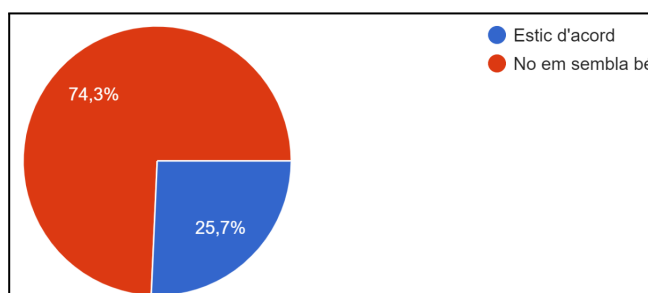
12- Quines actituds envers la dona són les que consideres que haurien de modificar-se en la societat musulmana?

Les respostes més repetides han sigut les següents:

- *Obligar a les dones musulmanes a posar-se el hijab en alguns països musulmans.*
- *Criticar o mirar malament una dona perquè es vesteix d'una manera determinada.*
- *L'opressió que hi ha de la dona en alguns països.*
- *Haurien de ser més considerades.*
- *Qualsevol actitud que la infravalora.*
- *La violència cap a la dona.*

13- Estàs d'acord amb la poligàmia (que un home es pugui casar amb més d'una esposa)?

Un 25,7% està a favor, en canvi, un percentatge de 74,3 no hi està d'acord.

El perquè de les respostes han estat aquests:

- *Entenc perquè és lícita la poligàmia a l'Islam i comparteixo el mateix pensament. Potser sí, que seria estrany conèixer-ne algun cas avui dia, però no qüestiono el que es regeix en la meua religió.*
- *Al meu futur matrimoni no acceptaré la poligàmia, però n'hi ha alguns (els meus avis) que sí que ho practiquen. Em sembla bé, però no ho vull per a mi.*
- *Hi ha moltes dones musulmanes que han estat vídues, separades o en estat de pobresa. Déu ha fet que els homes tinguin dret a casar-se amb més dones per no deixar desemparades altres dones en aquesta crua societat, ja que avui en dia també hi ha casos on passa això, la dona es queda desprotegida i amb fills, solament que la gent no n'és conscient. Aquesta interpretació potser serà compresa només per qui tingui fe.*
- *Estic en desacord perquè un home ha de ser lleial a la seva dona i no tindre cap dona més, així li demostres el teu amor i no anar a casar-te amb 4 dones, ja que li demostres tot el contrari.*
- *Estic en contra, ho trobo una falta de respecte per les dones, que hagin de compartir un habitatge per gust propi d'un home.*
- *No em sembla correcte, ja que un home mai podrà fer justícia i tractar per igual a les seves suposades esposes, per tant, si el fet de tenir-ne més d'una implica la sobreposició d'una sobre l'altra, crec que és millor tenir-ne només una amb la qual complementar-se i poder viure en respecte i pau recíproca.*
- *No ho vull per al meu matrimoni, però respecto els matrimonis que ho practiquen*
- *Cadascú és lliure, però el respecte és important.*

En general es respecta que aquesta pràctica es dugui a terme pels altres, però la majoria no volen un matrimoni polígam.

CONTRAST D'HIPÒTESIS

Un cop s'han analitzat i interpretat les respostes de les persones musulmanes, segons els gràfics i arguments obtinguts, la hipòtesi plantejada es pot donar com a vàlida i confirmada.

Els enquestats troben que els comentaris i les actituds que es cometien a la societat musulmana, generalment, no compleixen amb els manaments de l'islam. Se n'allunyen i s'elabora una mala interpretació de la religió i del veritable missatge que dona l'islam.

Segons sembla, els musulmans són conscients que moltes persones apliquen la religió mitjançant les tradicions i costums antics i no pel que diu Al·là.

10.3.2. Dades rellevants extretes de les entrevistes

A partir de les entrevistes que he realitzat, puc deduir que les noies que porten hijab ho fan voluntàriament. Per a elles, el hijab és més que un drap, és un símbol del que és la religió.

Les dues entrevistades es mostren molt convençudes de la seva decisió, mai no s'han plantejat treure-se'l i asseguren que si ho volguessin fer els seus pares no els imposarien fer res que elles no volguessin, ja que són conscients que obligar o oprimir algú és un dels pecats més grans que hi ha a l'islam.

Pel que fa al tracte que reben en la societat occidental, les dues coincideixen en el fet que mai se'ls ha tractat amb inferioritat respecte als seus companys, veuen que no hi cap desigualtat.

En l'àmbit laboral les respostes de les dues noies es diferencien. Per una banda, Hafsa opina que per portar el vel no es trobaria amb cap dificultat, a tès que el hijab no hauria de ser un obstacle. En canvi, Fàtima opina que portar el hijab la podria afectar per trobar llocs de feina segons en quin lloc, ja que coneix casos de persones que s'han trobat davant d'aquesta situació.

En l'àmbit familiar pensen que són prou respectades, tant el pares de Hafsa com de Fàtima són conscients del missatge de la religió que practiquen i ho saben transmetre a les seves filles. Tot i això, reconeixen les dues que a la cultura musulmana hi ha actituds masculistes cap a la dona, a més de les diferències que hi ha quant al tracte que rep l'home en comparació amb la dona. Veuen que ells tenen més llibertat i que no són jutjats pels seus actes antiislàmics. En canvi, les dones sí. En definitiva, creuen que generalment no es respecten els seus drets a la societat musulmana malgrat el gran valor que els dona l'islam.

Respecte al matrimoni, tot i que són noies que es troben al començament de la seva etapa d'adolescència, tenen molt clar el que volen per al seu futur. No permetrien de cap manera portar el hijab o treure-se'l obligades pel seu futur marit. Saben que això és la seva decisió i si ho fan per imposició no seria propi de l'islam. Fàtima afegeix que si rebés el consell de portar el hijab del seu marit, i ho fes amb respecte per intentar convèncer-la i mostrar-li el valor que té el hijab dins de la religió, no tindria cap inconvenient.

Les dues noies musulmanes que no compleixen amb els preceptes de la vestimenta islàmica, Khadija i Xaima, mai han tingut cap problema amb els seus pares pel fet de no portar-lo. Creuen que són lliures per decidir i fins al moment no s'han plantejat

portar el vel. Xaima considera que hauria de millorar la seva pràctica religiosa i conèixer més la seva religió per tal de portar-lo. Khadija està segura que si el portés els seus pares estarien molt contents amb la seva decisió.

Les dues musulmanes perceben que encara segueixen havent-hi noies que han d'aguantar comentaris pel fet de portar el hijab, que no hi ha del tot l'acceptació de ser com ells, encara hi ha un rebuig.

Tant Xaima com Khadija coincideixen que les seves famílies compleixen amb el que diu la religió, per la qual cosa no creuen que hi hagi presència de masclisme. Però són conscients que la cultura és masclista. Xaima reconeix que la seva família més llunyana tendeix a tenir comentaris despectius cap a la dona i afegeix "les dones dins de la meua família tenen menys veu quant a mostrar els seus pensaments, encara que poden ser més intel·ligents o pràctics".

Les dos són conscients que el hijab no és opressió sinó que pensen que és llibertat, (quan és la pròpia dona musulmana que ha pres la decisió de portar-lo). Xaima comenta que el vel és llibertat perquè pren la teua decisió i restes importància al que diran, prioritza el que tu vols i necessites.

Finalment, totes les entrevistades musulmanes no acceptarien ni permetrien una conducta per part del seu futur marit que els privés de la seva llibertat de vestir com volen, sigui portant o no el hijab o qualsevol altra situació en què hi hagués una imposició.

Pel que fa les dones musulmanes que s'han convertit a l'islam, estan molt contentes amb la religió. El que els ha cridat més l'atenció de l'islam és la pràctica religiosa, l'exactitud de les paraules de déu i els drets que ha atorgat als éssers humans, sobretot a les dones.

El fet de que Alexandra s'hagi convertit ha tingut conseqüències respecte a la relació amb els seus pares. Pel que fa a la seva mare, la relació ha millorat però amb el seu pare segueixen sense parlar-se des de fa molts anys. En canvi, Severine ha tingut una acceptació molt gran per part dels seus pares, l'han deixat actuar amb llibertat. Els marits de les dues són homes fidels al tema dels drets de les dones i els coneixen a la perfecció.

Amb les entrevistes a les dones només tenia la perspectiva femenina, per això vaig decidir entrevistar un home musulmà i d'un país islàmic. M'interessava molt el seu punt de vista.

Les respostes que he obtingut en totes les preguntes han estat clares i amb la mateixa idea en quasi totes.

Anouar coneix molt bé la seva religió, ja que ha estat anys investigant i buscant respostes al perquè de les coses. Per tot això sap molt bé el gran valor que li ha donat l'islam a la dona i està totalment en contra de l'opressió que hi ha a alguns països musulmans.

Opina que un bon musulmà, que segueix els ensenyaments de l'islam, hauria de tenir molt clar com ha de ser el tracte amb les dones, queda totalment prohibit tractar-les com un objecte de manipulació i voler que siguin ignorants per als interessos de cadascú i afegeix "mentre siguis un verdader musulmà mai no tindràs aquests mals pensaments sobre les dones, ni tan sols de broma."

Pel que fa al segon home entrevistat, les respostes em van sorprendre força, ja que van ser totalment diferents de les de l'anterior. Això demostra que les respostes depenen molt del grau de coneixement que cadascú té sobre l'islam i també del fet que les persones estan influenciades per l'entorn i la tradició i no s'adonen que les dones també poden prendre les seves pròpies decisions.

11. CONCLUSIONS

Des que cursava 3r d'ESO, moment en què vaig saber que hauria de realitzar un treball de recerca a 2n de Batxillerat, vaig tenir clar que volia tractar alguna qüestió relacionada amb la dona o amb la cultura musulmana. Va ser el curs passat quan vaig decidir fusionar els dos temes i investigar quina percepció té l'islam sobre la dona. Des de llavors, em vaig fer moltes preguntes perquè hi havia molts aspectes que desconeixia i d'altres que no entenia per quin motiu havien de ser d'aquella manera.

Totes les meves preguntes van començar a tenir resposta un cop vaig llegir molts versicles de l'Alcorà. Tenia clar que m'havia de basar en el text que és l'origen de l'islam per comprovar què deia sobre conceptes com la poligàmia, la justícia en relació a l'home i la dona, la percepció sobre la dona i el grau de realitat d'algunes creences molt arrelades. En l'Alcorà hi he trobat les respostes que buscava i a partir d'aquí he intentat transmetre i plasmar els coneixements que he anat adquirint, que m'han anat explicant i que he anat preguntat als experts per assolir els objectius que em vaig proposar al començament del treball.

El primer objectiu que em vaig proposar era poder oferir més coneixements sobre l'islam, cosa que crec que he aconseguit, ja que n'he explicat detalladament els aspectes bàsics, tant pel que fa al que consisteix la religió com a la pràctica religiosa.

El segon objectiu pretenia presentar la visió que aquesta religió té sobre la dona perquè es poguessin confirmar o desmentir els prejudicis que circulen. Per tot el que s'ha explicat crec que podem arribar a la conclusió que la dona és molt valorada dins de l'islam. Aquesta religió va atorgar molts drets que no existien anteriorment a les dones: el dret a votar, a heretar, el dret a triar amb qui casar-se, el dret a demanar el divorci, els drets de les mares, de les filles, entre molts més.

Entre els objectius secundaris, hi havia el d'intentar que és deixés d'associar el vel amb la repressió femenina. Tal com he explicat a l'apartat dels mites, moltes famílies encara obliguen les seves filles a portar el hijab perquè són persones ignorants i no són conscients que les dones tenen el dret a elegir si portar-lo o no, desconeixen el missatge de la seva religió i no arriben a assimilar que si la dona el porta sent obligada deixa de ser islam, ja que el vel és un símbol d'adoració a déu i de protecció, no pretén fustigar ni reprimir a ningú.

A través de la part pràctica, amb les enquestes, he pogut descobrir què pensa la societat no musulmana sobre el món musulmà. S'ha vist reflectit un cert menyspreu cap a aquesta religió, acusant l'islam d'oprimir la dona, de prohibir-li el seu dret a decidir i a ser autosuficient. Algunes persones han arribat a relacionar aquesta religió a una cultura i a uns països que tenen actituds violentes en nom de l'islam. Malgrat això, m'ha sorprès positivament veure que hi ha gent que té nocions prou clares de l'islam.

Tot això, m'ha fet reflexionar i veure que el meu vertader objectiu és fer arribar el missatge d'intentar no jutjar l'islam per comportaments i actituds de certs musulmans que, tristament, utilitzen aquesta religió per donar una imatge de l'islam molt equivocada. L'islam és culpable de violència contra la dona, mentre que la realitat no és així, aquesta religió ensenya que la dona ha de ser tractada amb amabilitat i generositat. Aquesta delicadesa contrasta amb el que hem vist els darrers mesos arran de la mort d'una dona iraniana pel suposat mal ús del vel. Sense haver-m'ho plantejat, doncs, el tema del meu treball de recerca s'ha convertit en una qüestió polèmica i de plena actualitat. Potser en unes altres circumstàncies i si no l'hagués tingut avançat, m'hauria repensat canviar-ne el tema i enfocar-lo cap a les reaccions que s'han generat al respecte i que haurien donat per a un altre treball de recerca, que no descarto realitzar en un futur.

Pel que fa a les hipòtesis que m'havia plantejat, en l'apartat 10.3 he explicat com, en general, s'han corroborat totes i he adjuntat els resultats i comentaris que ho demostren.

Per acabar, m'agradaria dir que m'ha encantat fer aquest treball perquè he descobert més informació sobre la creença que m'han ensenyat els meus pares i que he elegit des de ben petita, perquè he vist el missatge de pau que transmet i sobretot perquè he pogut saber quina consideració té l'islam sobre la dona, cosa que m'ha fet adonar com de meravellosa és aquesta religió.

12. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA¹⁶

Akkad, Mustapha- Canal Galaxia 7. (24 abril, 2020). Muhammad el Mensajero de Dios 'El Mensaje', película completa en español HD, 1977. Coproducció de Líbia, Regne Unit i Líban. Duració de 2:50:28 min, estrenada a l'idioma de l'àrab i en anglès. [Video en línia]. Disponible a: <https://www.youtube.com/watch?v=tmJca20i2ZM&t=4058s&ab_channel=CanalGalaxia7>.

L'Alcorà en versió castellana. Biblioteca islàmica «Fátimah Az-Zahra» ed., Julio Cortés, 2005. - San Salvador, El Salvador, Centroamérica. [En línia]. [Consultat: 12 juny 2022]. Disponible a: <http://www.jzb.com.es/resources/el_sagrado_coran.pdf>.

La cultura tras el vestuario de las musulmanas. Revista Semana. (10 octubre, 2014) [En línia]. [Consultat: 20 juliol 2022]. Disponible a: <<https://www.semana.com/educacion/articulo/por-que-el-vestuario-de-las-musulmanas/405431-3/>>.

Detrás del hiyab: lo que opinan las mujeres musulmanas sobre el velo. Marcando el Polo. (12 gener, 2016,). [En línia]. [Consultat: 5 agost 2022]. Disponible a: <<https://marcandoelpolo.com/detras-del-velo-lo-que/>>.

Islam. Editorial Grudemi. Recuperat d'Enciclopèdia d'Història (2020). Darrera actualització: gener 2022. [En línia]. [Consultat: 3 juliol 2022]. Disponible a: <<https://enciclopediadehistoria.com/islam/>>.

Llegir l'Alcorà en àrab i espanyol amb traducció. [En línia]. [Consultat: 12 juny 2022]. Disponible a: <<http://es.assabile.com/read-quran/>>.

Miller, D., Lyons, E., & Butt, K. *La poligamia de Mahoma*. Apologetics Press. (8 octubre, 2010). [En línia]. [Consultat: 22 juliol 2022]. Disponible a: <<https://apologeticspress.org/la-poligamia-de-mahoma-2870/>>.

Mujeres destacadas en la historia del Islam. Islamweb. (27, Març 2017). [En línia]. [Consultat: 13 octubre 2022]. Disponible a: <<https://www.islamweb.net/es/article/216058/Mujeres-destacadas-en-la-historia-del-Islam>>.

¹⁶ En alguns casos m'ha resultat impossible conèixer l'autoria del material citat. Per aquest motiu, he optat per escriure'n directament el títol i a partir d'aquí fer-ne l'ordenació alfabètica.

Origen i diferències entre sunnites i xiïtes. Europa Press. (19 setembre, 2014). [En línia]. [Consultat: 8 juliol 2022]. Disponible a: <<https://www.europapress.es/internacional/noticia-origen-diferencias-sunies-chiies-20140919083809.html>>.

Pont, E. *Sunismo y chiismo, las dos ramas del Islam*. La Vanguardia. (20 Maig, 2019). Darrera actualització: 7 novembre, 2019. [En línia]. [Consultat: 8 juliol 2022]. Disponible a: <<https://www.lavanguardia.com/vida/junior-report/20190528/462436747454/sunitas-chiitas-islam.html>>.

¿Qué es la mutilación genital femenina?. Unicef. (4 Març, 2020). [En línia]. [Consultat: 25 setembre 2022]. Disponible a: <https://www.verislam.com/wp-content/uploads/2018/01/45122_236.pdf>.

Rahman Al-Sheha, Abdul. Traduït per Lorena Lara, 2013. *La mujer en el islam: refutando los prejuicios más comunes*. [En línia]. [Consultat: 20 juny 2022]. Disponible a: <https://www.muslim-library.com/dl/books/spanish_La_mujer_en_el_Islam_refutando_los_prejuicios_mas_comunes.pdf>.

Report, J. *El ayuno sagrado del Ramadán*. La Vanguardia. (27 maig, 2019). [En línia]. [Consultat: 15 juliol 2022]. Disponible a: <<https://www.lavanguardia.com/vida/junior-report/20190527/462424600084/ramadan-ayuno-sagrado-islam-religion.html>>.

Sánchez, B. C. *L'islam i el seu origen*. (13 maig, 2022). [En línia]. [Consultat: 5 juliol 2022]. Disponible a: <<https://www.mundodeportivo.com/uncomo/educacion/articulo/que-es-el-islam-52228.html>>.

Sanchez, C. *Biografía del profeta Muhammad (s.w.s)*. La voz del Árabe. (2 març, 2018). [En línia]. [Consultat: 6 juliol 2022]. Disponible a: <<https://lavozdelarabe.mx/2018/03/02/biografia-del-profeta-mohamed-s-w-s/>>.

Significado del verso del corán que dice «no se puede forzar a nadie a creer». Apologetics Press. (15 octubre, 2020). [En línia]. [Consultat: 19 agost 2022]. Disponible a: <<https://islammessage.org/sp/article/5576/SIGNIFICADO-DEL-VERSO-DEL-COR%>>

La dona en l'islam. Oprimida o respectada?

[C3%81N-QUE-DICE-%C2%ABNO-SE-PUEDE-FORZAR-A-NADIE-A-CREER%C2%BB>](#).

Wikipedia col·laboradors. *Xiisme*. Wikipèdia, l'enciclopèdia lliure. (15 desembre, 2022). [En línia]. [Consultat: 15 juliol 2022]. Disponible a: <<https://ca.wikipedia.org/wiki/Xiisme>>.

Wikipedia col·laboradors. *Matrimonio en el islam*. Wikipèdia, l'enciclopèdia lliure. (11 març, 2022). [En línia]. [Consultat: 23 agost 2022]. Disponible a: <https://es.wikipedia.org/wiki/Matrimonio_en_el_Islam>.

Wikipedia col·laboradors. *La Xaria*. Wikipèdia, l'enciclopèdia lliure. (10 desembre, 2022). [En línia]. [Consultat: 5 novembre 2022]. Disponible a: <<https://es.wikipedia.org/wiki/Shar%C3%ADa>>.

14. ANNEXOS

14.1. Entrevistes

14.1.1. Musulmanes que compleixen els preceptes de la vestimenta islàmica.

Entrevista a Hafsa Sofi

- **EDAT:** 13 anys
- **PAÍS ON VIU:** Espanya
- **CURS:** 1r ESO, alumna de l'INS

- Ets una persona practicant de l'islam? És a dir, consideres que compleixes amb els principis de la religió?, per quines raons?

Sí, soc practicant i crec que els compleixo. Llegeixo sempre l'Alcorà i altres llibres relacionats amb la religió, faig el Ramadà i prego.

- Els teus pares són musulmans també?

Sí, els meus pares són musulmans

- Amb quina edat vas començar a portar el hijab? Vas prendre la decisió pel teu compte? Explica la teva experiència.

Vaig començar als nou anys. La decisió la vaig prendre pel meu compte. Primer que tot, llegia l'Alcorà i veia vídeos relacionats amb l'islam i el hijab, això va augmentar el meu interès en el tema del hijab. Vaig començar a portar-lo als deu anys, primer de forma irregular, algunes vegades el portava i de vegades no. Vaig estar així durant tres anys fins que he decidit començar a portar-lo definitivament.

- T'has plantejat algun cop treure't el hijab? Els causaria algun inconvenient als teus pares si decidissis treure-te'l?

Mai he pensat en treure-ho. Als meus pares no els causaria cap inconvenient perquè no m'obliguen a portar-lo, és la meva decisió i ells no tindrien el dret d'entrometre's obligant-m'hi.

- T'has sentit algun cop discriminada a l'institut per la teva forma de vestir? M'ho pots explicar?

Mai m'he sentit discriminada. A vegades, quan faig educació física se m'ha preguntat sobre per què tinc aquesta vestimenta, però no de manera despectiva, simplement curiositat.

- Algun cop t'han tractat amb inferioritat respecte als teus companys? Com ho has viscut?

Sempre m'he sentit ben tractada i mai he tingut la sensació d'inferioritat. Em tracten com a tots els alumnes, sento que no hi ha cap desigualtat.

- Què pensa la teva família sobre les dones musulmanes? Creus que a la cultura musulmana es cometent actituds i comportaments masculistes cap a la dona?

La meua família opina que la dona musulmana ha de casar-se sense ser obligada a fer-ho i a tenir les seves llibertats, creuen que la dona musulmana és la base de la llar i és la meitat de la societat, ja que al llibre dels musulmans/es que és l'Alcorà, hi ha una Sura (capítol) anomenada *les dones*. A més, la primera persona que va creure al profeta Muhammad (sws) quan se li va revelar el llibre Sagrat, va ser una dona (Khadija).

Hi ha actituds cap a la dona, com per exemple que ella ha de cuidar als fills, ocupar-se dels assumptes de casa, etc. que per molts pot significar masclisme.

- Des del teu punt de vista, trobes que dins del món musulmà (la societat) la dona ha evolucionat pel que fa als seus drets i llibertats? Per què?

Trobo que la dona ha evolucionat, perquè al principi la dona no podia estudiar, havia de quedar-se a casa. En canvi, la dona actual estudia, manté una vida com la d'un home i no l'obliguen a fer res.

- Has tingut dificultats o creus que les tindries en un futur a l'hora de tenir accés a l'educació i al món laboral pel fet de portar hijab?

No crec que pugui tenir dificultats, perquè simplement és un hijab i no trobo motiu de tenir complicacions.

- Sent una noia musulmana, creus que existeixen diferències a l'hora de tractar l'home i la dona en la societat? Quines hi veus?

Trobo que sí que hi ha diferències al tractar l'home i la dona. Com per exemple en alguns països musulmans on hi ha molta diferència entre els dos gèneres, tot i que alguns han avançat en coses, encara hi ha dones que no poden anar a estudiar ni a treballar, només s'han de quedar a casa, cuidar els fills i no poden fer res. A diferència de la dona, l'home pot treballar i tenir accés a l'educació.

- Creus que l'islam diu això?

L'islam no diu això, no s'ha d'oprimir a ningú, siguin dones o siguin homes.

- Veus actituds d'opressió en la teva família?

En lloc d'opressió, pot ser inferioritat. Per exemple, la meva mare no ha estudiat, en canvi, el meu pare sí ho ha fet. Trobo que d'alguna manera influeix que la meva mare no estigui involucrada en tots els assumptes.

- Creus que els teus pares deixen que prenguis les teves pròpies decisions sobre com practicar la religió o hi veus moltes restriccions?

Trobo que sí. Faig el que vull, no m'obliguen a res, ni a resar, ni a fer el ramadà, ni a portar el hijab. No ho fan perquè a l'islam els pares no poden obligar les filles a ser musulmanes, sinó, no estan complint amb l'islam.

- Què és per tu el hijab?

El hijab forma part de mi, considero que és com el meu cabell. Quant al significat, per a mi és important perquè significa que és obeir a déu.

- Què penses de les persones que no el porten?

Trobo que són lliures de portar-lo o no.

- Permetries que la teva futura parella decideixi com t'has de vestir o actuar? Si és que sí, per què? si és que no, com ho defensaries?

No ho permetria de cap manera. Ell no pot obligar-me a vestir com vol, no és just. Ho defensaria explicant-li que no ho pot decidir i si no arribem a cap acord, em separaria d'ell.

- Has sentit la notícia sobre la dona que han matat a Iran acusada de no anar prou tapada amb el hijab? Què n'opines?

Sí, he vist aquesta notícia. Opino que les persones que han comès el delicte estan malament del cap. A més, això significa que no són musulmans, perquè a l'islam no es pot matar cap persona.

Entrevista a Fatima Zahra El Mosaadi.

- **EDAT:** 14 anys
- **PAÍS ON VIU:** Espanya
- **CURS:** 2n ESO, alumna de l'INS

- Ets una persona practicant de l'islam? És a dir, consideres que compleixes amb els principis de la religió?

Considero que sí, ja que porto el mocador, reso, faig el Ramadà, em porto bé. Però al mateix temps penso que no compleixo adequadament amb la vestimenta de manera correcta, hauria de portar el mocador de millor manera. Per tant, no ho compleixo tot, algunes coses sí, però me'n falten altres.

- Els teus pares són musulmans també?

Sí. Els meus pares també són musulmans.

- Amb quina edat vas començar a portar el hijab? Vas prendre la decisió pel teu compte? Explica la teva experiència.

Vaig començar a portar el hijab entre 9-10 anys, a finals del 2017.

Quan era petita anava a una escola al Marroc, veia a moltes noies portant el mocador. Volia provar-ho, em va agradar i els vaig dir als meus pares que me'l posaria en un futur. Va arribar l'hivern, amb el mal temps i el fred, vaig veure l'oportunitat de posar-me'l. També el vaig començar a portar considerant-ho com un vincle a la meva religió.

- T'has plantejat algun cop treure't el hijab? Els causaria algun inconvenient als teus pares si decidissis treure-te'l?

No. Des que el vaig començar a portar, mai he tingut la idea de deixar de fer-ho. Als meus pares no els causaria cap inconvenient, però trobo que qüestionarien el perquè de la meva decisió sobtada, ja que ells saben que sempre he sigut una noia fidel a les meves idees i els estranyaria bastant. No obstant això, no m'imposarien deixar-m'ho si jo no em sentís còmoda.

- T'has sentit algun cop discriminada a l'institut per la teva forma de vestir? M'ho pots explicar?

A l'institut em vaig sentir malament alguna vegada.

Quan feia primer ESO rebia comentaris d'alumnes d'altres cursos. Em comparaven amb les noies que porten el burka o nikab (altres tipus de vestimenta). També amb homes del Sàhara, fins i tot, m'enviaven fotos d'aquests homes i dones per les xarxes socials de forma despectiva.

Els companys m'han preguntat diverses vegades si el portava per decisió pròpia o era obligada, tret d'això, en general no m'he sentit molt discriminada.

Al Marroc sí que vaig rebre una marginació gran. Una que vaig viure al meu propi país, un país musulmà.

Quan vivia a Marroc, els últims anys vaig accedir a una escola privada, i en aquesta, gairebé ningú portava el mocador.

Pel fet de tenir una vestimenta musulmana, em van dir "racista", m'insultaven, m'humiliaven i em menyspreaven. Em van arribar a fer assetjament escolar.

Quan els ho vaig dir als meus pares, van decidir canviar de país i d'escola, ja que sempre que hi anava em sentia com una desconeguda i no sabia què fer davant de la situació.

- Algun cop t'han tractat amb inferioritat respecte als teus companys? Com ho has viscut?

En general sempre se m'ha tractat bé.

- Què pensa la teva família sobre les dones musulmanes? Creus que a la cultura musulmana es cometent actituds i comportaments masclistes cap a la dona?

La meva família té una ment molt oberta, opinen que les dones han de tenir accés a tots els seus drets, la meva mare condueix i és igual al meu pare.

En general, creuen que la religió no és masclista que tot es fa per la protecció de les dones.

Trobo que en la cultura musulmana sí que es cometent actituds masclistes. Hi ha una diferència entre els homes i les dones, els homes tenen més llibertat que les dones, poden fer qualsevol cosa sense ser qüestionats, en canvi, les dones no.

- Des del teu punt de vista, trobes que dins del món musulmà (la societat) la dona ha evolucionat pel que fa als seus drets i llibertats? Per què?

Actualment estem avançant bastant en molts països. S'estan fent moltes manifestacions exigint els drets de les dones i ja no es troba en la mateixa situació que abans.

S'estan adonant de com és l'islam i la diferència com s'aplica en els països musulmans.

Fa molts anys, la dona no podia estudiar i havia de quedar-se a casa. La dona actual està estudiant, no l'obliguen a res i està tenint una vida com un home, tot i que en alguns països no es compleix.

- Has tingut dificultats o creus que les tindries en un futur a l'hora de tenir accés a l'educació i al món laboral pel fet de portar hijab?

Sí. El fet de portar el hijab trobo que em podria afectar. Conec moltes dones que no han pogut treballar en diferents sectors per aquest fet i els han exigit treure-se'l.

Penso que triarien abans una que no porta el mocador a una que el porta, perquè els genera més confiança. A més, molts consideren que les dones que porten el mocador som terroristes.

- Sent una noia musulmana, creus que existeixen diferències a l'hora de tractar l'home i la dona en la societat? Quines hi veus?

Si n'hi veig moltes diferències.

Encara està succeint el fet que la dona faci el treball de casa, cuidi els seus fills, demani permís a l'home abans de sortir de casa. Mentrestant, l'home treballa fora, condueix vehicles més que la dona. A més quan un home no va vestit com tocava en l'islam, no se li diu absolutament res, no rep comentaris sobre això. En canvi, quan una dona no ho compleix, la humilien, li qüestionen la seva fe i no està gaire ben vista.

- Veus actituds d'opressió en la teva família?

En la meva família no trobo que hi hagi opressió.

Els meus pares s'alternen les feines, avui ha de netejar el meu pare i l'endemà la meva mare i així contínuament. No veig diferències entre ells, la meva mare condueix, tots dos s'ajuden i es respecten.

- Creus que els teus pares deixen que prenguis les teves pròpies decisions sobre com practicar la religió o hi veus moltes restriccions?

Depèn de quina decisió, ja que soc menor d'edat.

- Què és per tu el hijab?

Per mi el hijab és un deure de l'islam que s'ha de complir.

- Permetries que la teva futura parella decideixi com t'has de vestir o actuar? Si és que sí, per què?, si és que no, com ho defensaries?

Sí que ho permetria, però dependria de la manera com ho digués.

Si m'intentés imposar una vestimenta m'hi negaria, i si ho fes amb bona fe i de manera adequada perquè sap que soc musulmana i que hauria de portar el hijab, així com ell compleix en les seves obligacions, pot ser que sí.

En cas que portés el hijab i em digués de treure-me'l, no ho acceptaria i requeriria al divorci.

- Has sentit la notícia sobre la dona que han matat a Iran acusada de no anar prou tapada amb el hijab? Què n'opines?

Està malament. No és motiu de matar a una dona pel fet que no porti bé el mocador, sobretot quan només se li veia un tros de pèl, jo també el porto i se'm veu una mica i no hi ha cap problema. La dona ha de ser capaç de prendre les seves decisions sobre com vol viure i com es vol vestir.

14.1.2. Musulmanes que no compleixen els preceptes de la vestimenta islàmica.

Entrevista a Khadija Chellay.

- **EDAT:** 15 anys
- **PAÍS ON VIU:** Espanya
- **CURS:** 4t ESO, alumna de l'INS

- Ets una persona practicant de l'islam? És a dir, consideres que compleixes amb els principis de la religió?

Soc creient, però no trobo que compleixi amb tots els principis de l'islam, per exemple, no faig les cinc oracions al dia però sí el dejuni durant el mes del ramadà.

- Els teus pares són musulmans també?

Sí, és la religió amb la qual han crescut i la que se'ls ha inculcat des de petits i a diferència de mi ells sí que són practicants.

- T'has plantejat algun cop posar-te el hijab? Els ha causat algun inconvenient als teus pares el fet que no el portis?

De moment encara no m'ho plantejo, la veritat és que mai els ha causat cap inconvenient, consideren que és una decisió pròpia, però estic segura que estarien encantats que el portés.

- Has percebut alguna discriminació a l'institut o al teu entorn adreçada a les noies que porten el hijab? Explica-ho.

Fins a dia d'avui, a l'institut mai, però no puc dir el mateix d'altres llocs, segueixen havent-hi noies que han d'aguantar comentaris pel simple fet de portar-lo, ja que hi ha gent incapaç de comprendre que és una peça més de roba com ho és una altra.

- Què pensa la teva família sobre les dones musulmanes? Creus que a la cultura musulmana es cometent actituds i comportaments masclistes cap a la dona?

Puc dir que la meua família té una mentalitat oberta, és cert que algun cop han deixat anar algun comentari masclista, però en general no considero que siguin masclistes, de fet a casa la meua mare té més autoritat que el meu pare, ella pren les decisions principals. Diria que la nostra cultura durant la seva trajectòria sí que ha tingut actituds masclistes però cada cop hi ha menys discriminacions cap a la dona, és un procés lent perquè segueixen havent-hi mentalitats tancades.

- Des del teu punt de vista, trobes que dins del món musulmà (la societat) la dona ha evolucionat pel que fa als seus drets i llibertats? Per què?

Sí, com he dit abans la societat islàmica, com tot, va evolucionant i cada cop la dona rep el respecte que mereix. A dia d'avui la majoria de dones ja no estan sotmeses a l'autoritat d'un home, ja sigui el pare o el marit com passava temps enrere, ja poden prendre decisions pròpies com pot ser començar a treballar, separar-se del marit si no se senten a gust, entre altres...

- Creus que tindries dificultats a l'hora de tenir accés a l'educació i al món laboral si portessin hijab?

Fins on jo sé, no. Tinc entès que a la major part de centres, empreses o oficis s'hi pot accedir portant hijab sense cap problema ni inconvenient. Però, desafortunadament, sempre hi haurà algun lloc o algun grup de persones on no seria del tot acceptada si el portés.

- Sent una noia musulmana, creus que existeixen diferències a l'hora de tractar l'home i la dona en la societat? Quines hi veus?

Si, cada cop menys, però segueixen havent-hi diferències.

- Veus actituds d'opressió en la teva família?

No, mai he observat cap actitud d'opressió a casa meva.

- Creus que els teus pares deixen que prenguis les teves pròpies decisions sobre com practicar la religió o hi veus moltes restriccions?

Trobo que sí, puc prendre les meves decisions, no m'han posat mai restriccions ni obligacions de com practicar la religió.

- Què és per tu el hijab?

Un símbol de l'islam i de llibertat quan és la pròpia dona musulmana que ha pres la decisió de portar-lo.

- Permetries que la teva futura parella decidís com t'has de vestir o actuar? Si és que sí, per què? Si és que no, com ho defensaries?

No ho permetria, puc actuar i vestir al meu gust ja que em veig amb el dret de decidir per mi mateixa, així que la meva reacció seria apartar-me de la parella ja que no podria estar amb algú que intenta oprimir-me.

Entrevista a Xaima Chellay

- **EDAT:** 21 anys
- **PAÍS ON VIU:** Espanya
- **CURS:** Alumna universitària.

- Ets una persona practicant de l'islam? És a dir, consideres que compleixes amb els principis de la religió?

Sí, efectivament. Em considero una persona practicant de l'islam, potser no segueixo tots els principis que conté la religió, però si els més bàsics i soc conscient del que defensa i quins en són els valors.

- Els teus pares són musulmans també?

Sí, els meus pares són musulmans. És gràcies a ells que jo m'he criat dins el món musulmà i he adoptat aquesta religió. Cal destacar que encara que els meus pares són musulmans, la meva decisió de ser musulmana és pròpia. Vull que quedi clar que no m'ho van inculcar ser musulmana només perquè ells ho siguin, sinó que al capdavall l'islam és una religió en què els teus pares no et poden obligar a ser practicant i a decidir la teva pròpia fe. Pretenc posar això en clar ja que molta gent avui dia desconeix aquesta informació.

- T'has plantejat algun cop posar-te el hijab? Els ha causat algun inconvenient als teus pares el fet que no el portis?

Ara mateix soc una noia de 21 anys que no porta el hijab. He nascut i m'he criat a Espanya i tota la meva vida l'he feta aquí, però no porto el hijab. Això no vol dir que sigui més o menys musulmana. El fet de no portar-lo no ha causat cap inconvenient als meus pares. Ara mateix no em plantejo posar-me el hijab, no per imposició o per a la societat occidental, sinó perquè portar el hijab és una gran responsabilitat, cal ser-ne conscient i com he dit anteriorment, crec que no compleixo amb tots els principis de la religió. Per tant, trobo que fins que no millori la meva pràctica religiosa i la conegui més, no em posaré el hijab.

- Has percebut alguna discriminació al teu entorn adreçada a les noies que porten el hijab? Explica-ho.

Bé, soc una alumna universitària, vaig a la Universitat Rovira i Virgili a Tarragona. Tinc amigues i companyes que porten el hijab a diferents campus i sí que és veritat que sent una mateixa universitat, hi ha diferents percepcions de cada alumna de cadascuna de les carreres universitàries. Hi ha persones que t'accepten tal com ets o que et rebutja i malauradament és una cosa que trobarem a tot arreu. Però, generalment, hi ha una gran acceptació de les noies que porten el hijab, ja que molta gent és conscient que el vel no defineix la teva manera de ser, la teva

intel·ligència o les teves capacitats i competències com a persona. Al capdavall, se't veurà com una persona normal i corrent.

- Què pensa la teva família sobre les dones musulmanes? Creus que a la cultura musulmana es cometen actituds i comportaments masclistes cap a la dona?

Primer de tot parlaré de la meva família propera, i després de la meva família en general.

Pel que fa a la meva família, a casa meva, els meus pares i germà, sempre s'ha parlat bé de les dones, s'ha inculcat el respecte a les dones i s'ha deixat clar que els pecats que cometem són de la mateixa manera per a l'home que per a la dona, que una dona és igual d'important que un home i té els mateixos valors. Però, pel que fa a la meva família en general, a l'àmbit fora de casa meva, sí que és veritat que a la meva família paterna, atès que hi ha més homes que dones, es nota més la idea que l'home és més important, la seva opinió és més valorada que la de la dona i això fa que generalment, les dones dins de la meva família tinguin menys veu quant a mostrar els seus pensaments, encara que poden ser més intel·ligents o pràctics en comparació amb els de l'home. Habitualment no es tenen en compte certes consideracions pel simple fet de ser dona.

Quant a la segona pregunta, la resposta és afirmativa, tot i que, s'ha de deixar clar que una cosa és la cultura islàmica i l'altra són els practicants reals de l'islam.

Quant a la cultura i a la societat, estan fetes per l'ésser humà i les persones no som perfectes, tenim errors. Trobo que el masclisme és degut a la imposició de l'opinió dels homes, però això només és aplicable a la gent que és esclava de la societat musulmana.

Els practicants de l'islam són aquells que coneixen els postulats de l'islam i la paraula de déu. Aquestes persones siguin homes o dones, sempre compliran amb la paraula de déu.

Abans he dit que l'ésser humà és imperfecte, en canvi, a l'islam, ens trobem que déu és perfecte, llavors aquelles persones que segueixen la paraula de déu, les seves conductes seran bones. Aquest grup de gent que compleix amb l'islam i el missatge d'Al·là existeix tot i que se'n fa més èmfasi de les persones que no tenen tanta fe i no reflecteixen els valors reals de l'islam i això és un error que porta a la ignorància de la gent que no és practicant d'aquesta religió i a percebre aquesta religió com a masclista i a tenir una connotació negativa d'aquesta.

- Des del teu punt de vista, trobes que dins del món musulmà (la societat) la dona ha evolucionat pel que fa als seus drets i llibertats? Per què?

Si parlem de la religió i de la dona com a figura a l'islam, sabem que la dona des del primer moment en què es va revelar l'Alcorà va tenir els seus drets presents. És a dir, els drets escrits a llibre sagrat de la dona, de fet, són molt moderns per l'època en què va ser revelat.

S'ha estès la idea que la dona a l'islam no ha d'estudiar, que són submises als seus homes, només hi són per criar els seus fills i la realitat no és així. No vull entrar gaire a fons en els preceptes de l'islam, però cal conèixer que aquesta religió reconeix que els diners de la dona són només seus, que l'home no n'ha de gestionar el seu patrimoni i ha de respectar les seves decisions. Per tot això considero que els seus drets sempre han estat escrits al llibre i no hi ha hagut cap modificació.

Pel que fa a la societat musulmana, tal com he dit anteriorment, hi ha les persones que no han tingut en compte aquests drets. No es pot parlar de l'evolució d'uns drets que ja existien i dels quals no ha tingut una consideració la cultura. Avui dia la gent està sent més conscient d'aquests drets, comencen a investigar més i a tenir més curiositat sobre la seva religió i entendre el perquè de les coses.

- Creus que tindries dificultats a l'hora de tenir accés a l'educació i al món laboral si portessin hijab?

Pel que fa a l'educació pública, crec que no hi hauria cap problema a portar el hijab, de fet, no m'ho podrien prohibir, ja que es consideraria discriminació. En canvi, si es tracta d'una educació privada, com que és una institució diferent, sí que hi hauria la possibilitat que prohibissin portar el vel.

Pel que fa al món laboral, passa el mateix, però hi ha entitats públiques que prohibeixen portar el hijab perquè creuen que el hijab espanta els consumidors o clients, però cal destacar que és una minoria. Un exemple d'aquesta entitat és l'Hospital Universitari de Tarragona Joan XXIII. Conec una noia que s'ha graduat en medicina i tant per fer les pràctiques com per treballar, se li ha exigut treure's el vel.

Pel que fa a les entitats privades, crec que la majoria són conscients que el vel no defineix les habilitats i la intel·ligència i que cada vegada s'està acceptant les noies que porten el hijab oferint-los lloc de treball encara que alguns requereixen que se'l treguin.

- Sent una noia musulmana, creus que existeixen diferències a l'hora de tractar l'home i la dona en la societat? Quines hi veus?

Estic totalment d'acord que existeixen aquestes diferències, és una realitat força trista. Sempre s'ha premiat millor l'home encara que estigui fent el mateix que la dona, és a dir, si l'home ha arribat a estudiar alguna carrera o si té alguna habilitat especial, cal aplaudir-lo, en canvi, quan és una dona, se sol dir que no té tant de mèrit pel fet de ser dona. Se li idealitza i se li recompensa més a un home que a una dona independentment de si porta el hijab o no.

Són problemes que inclou la societat musulmana, s'han d'afrontar, cal intentar tenir més consciència de com solucionar-los i donar-los la gran importància que es mereixen.

- Veus actituds d'opressió en la teva família?

Opressió com a tal no es veu, ja que mai no s'ha oprimat o exigit que la dona sigui d'una forma determinada. Tot i això, sí que és veritat que de vegades hi ha algun comentari fora de lloc encara que se soluciona parlant i defensant el punt de vista. No s'ha jutjat mai ningú a la meva família per dir el que opina, sigui home o dona, les coses es dialoguen i s'intenta fer entendre a l'altra part la teva manera de pensar.

- Creus que els teus pares deixen que prenguis les teves pròpies decisions sobre com practicar la religió o hi veus moltes restriccions?

En el meu cas, els meus pares em deixen prendre les meves decisions. Com he dit abans, no porto el hijab i això podria sorprendre algú i es preguntaria, si és musulmana com és possible que no porti el hijab. L'explicació és clara, el hijab no pot ser imposat per ningú, és una decisió voluntària i es relaciona amb la teva forma de practicar la religió.

Els meus pares no posen limitacions a la meva manera de vestir. Al meu germà i a mi, sempre ens han ensenyat el que és bo i el que és dolent per igual i sense diferenciar-nos, ells tenen clar que qui jutja és Al·là, només intenten aconsellar-nos per actuar en funció de la nostra fe en qualsevol decisió respectiva i relativa a la religió.

- Què és per tu el hijab?

Per mi el hijab representa dues paraules, la llibertat i responsabilitat. La paraula llibertat perquè decideixes qui veu els teus cabells, donant-li el valor que tu vols. També ho considero llibertat, perquè permet mostrar-te, que ets musulmana i no et poses restriccions per ningú, ja que les persones ens jutjaran i criticaran per qualsevol cosa que fem. El vel és llibertat perquè tries aquesta decisió i restes importància al que diran, prioritzes el que tu vols i necessites.

També considero que és responsabilitat. El hijab s'ha de posar un cop que estàs segura, que consideres que coneixes bastant la religió com per a complir amb tot el que inclou. Portar el hijab és tenir la responsabilitat i la consciència de mostrar la imatge de l'islam, malgrat que avui dia hi ha moltes noies que ho porten com un símbol d'ornament, restant importància al seu significat i tenint conductes totalment contràries a l'islam.

- Permetries que la teva futura parella decidís com t'has de vestir o actuar? Si és que sí, per què? Si és que no, com ho defensaries?

Tinc molt clar la meva resposta i no. No acceptaria ni permetria una conducta que em privés de la meva llibertat de vestir com vull.

Una parella, com els teus pares, no han de decidir com vestir-te ni com actuar. Al cap i a la fi, és la teva fe, una persona que m'ha d'exigir el que he de fer i el que no, no podria considerar-la com a parella, sigui per portar el hijab o treure-m'ho. Ell no em podria privar de la decisió de com vull anar vestida, és la meva vida, són les meves decisions i no s'han de qüestionar. L'únic a què tindria dret és a aconsellar-me i corregir-me si tinc errors quant a la professió de la meva fe, ja que l'únic que em jutjarà serà déu.

Espero haver estat clara i que se m'hagi entès, moltes gràcies per l'entrevista.

14.1.3. Persones que es van convertir a l'islam

Entrevista a Alexandra B. i el seu nom a l'islam és Hasnae.

- **PAÍS ON VIU:** Espanya

- Quant fa que t'has convertit a l'islam? Per què?

Fa gairebé 7 anys, i n'estic molt agraïda. L'home que a dia d'avui és el meu marit em va posar l'Alcorà en un vídeo a YouTube i em vaig emocionar. Llavors pel meu compte vaig començar a buscar vídeos de l'Alcorà subtitulats en espanyol, li vaig demanar un Alcorà i me'l va regalar juntament amb més llibres de guia de l'islam i uns mesos després d'estar adquirint coneixements vaig sentir la necessitat de fer la Shahada (professió de fe), vaig sentir una necessitat immensa de fer-la, no volia passar un dia més de la meua vida sense ser musulmana.

- Practicaves alguna religió abans de convertir-te a l'islam?

No, els meus avis són cristians, però els meus pares ateus i mai se'ns ha parlat de religió

- Què és el que t'ha cridat més l'atenció d'aquesta religió?

El que em va cridar més l'atenció és la paraula de Déu a través del sagrat Alcorà. Sobretot els drets humans que Al·là va baixar a través de l'Alcorà, com ara els drets a la dona quan pinten l'islam tan masclista i no és així en cap moment.

- T'has pogut adaptar ràpidament a aquesta religió? Què és el que faltava en la teua vida que t'ha impulsat a prendre aquesta decisió?

Sí, els musulmans m'han acollit amb els braços oberts a tot arreu, però he tingut algun problema amb la meua família i altres.

El que em faltava era pau i guia, estava perduda i no veia sentit a la vida.

- T'ha sigut facil incloure't al món musulmà?

Sí, la veritat és que sí

- Has trobat ajuda per introduir-te a l'islam? En cas que sí, quines ajudes i per part de qui?

He rebut ajuda per part del que avui és el meu marit i per part de la seva mare que avui és com una mare per a mi.

També he rebut ajuda de la mesquita que hi ha on visc.

- Creus que viure en un país determinat afecta la manera de viure la pràctica religiosa i la concepció de la dona, els seus drets i les llibertats?

A mi m'ha afectat força sent espanyola, m'han pressionat perquè em tragués el hijab, amb l'argument que havia de treballar i que sense hijab sí que trobaria feina.

- Com veus la dona en la cultura musulmana? I en la religió? Trobes que hi ha diferències entre les dues, el que diu la religió i com es compleix?

A la cultura de països musulmans potser veig una mica de masclisme i que en alguns casos no se li dona a la dona el dret que li correspon segons l'islam.

Sí, crec que sí que hi ha diferències per desgràcia.

- Com és el matrimoni amb una persona musulmana?

La veritat és que el meu marit és molt protector, mai no ens falta de res, és un home que s'espavila perquè tinguem tot el necessari, encara que sigui difícil de vegades. Mai no es rendeix i sempre té la força i la fe per seguir encara en els moments complicats. L'admiro moltíssim.

- Com a dona, creus que la teva vida ha canviat després de convertir-te? En què? Creus que ha afectat les teves llibertats?

Sí, la meua vida ha canviat. La llibertat que tenia abans i que pensava que era llibertat, només era un camí que no em portaria a res de bo. Avui dia tinc la llibertat de decidir com portar la meua vida sense deixar-me portar pel que diran, o pel que creu la gent que està bé.

- T'ha costat prendre aquesta decisió, consideraves que estaves preparada?, com han reaccionat els teus pares?

No, no em va costar convertir-me a l'islam, però sí que em va costar de parlar amb la meua família. La meua mare bé, la relació amb ella no era gaire bona abans de tornar a l'islam i gràcies a Déu vaig saber la importància d'una mare i va canviar millor la meua relació amb ella.

El meu pare em va deixar de parlar quan vaig començar a portar jilbab, em va veure pel carrer i em va dir que s'avergonyia de mi i que no digués mai que era la seva filla. Avui dia el veig pel carrer i ni em saluda. És molt dolorosa per a mi aquesta situació, però espero que algun dia tornem a parlar-nos.

- Què pensa el teu home sobre el dret de les dones i les diferències existents entre la dona i home?

El meu marit és molt lleial amb el tema dels drets de la dona, però és clar que les diferències hi són i són evidents.

Entrevista a Séverine C. i el seu nom a l'islam és Ilhem.

- **PAÍS ON VIU:** França

- Quand vous êtes-vous convertie à l'Islam? Pourquoi?

Je me suis convertie il y a 10 ans, en octobre 2012. J'avais alors 15 ans mais depuis 2 ans je me considérais déjà musulmane. Je croyais en Allah et en Son Messager. Pour moi, après avoir entendu parler de l'Islam, c'était logique d'accepter cette continuité. La thora, l'évangile et ensuite le Coran. Comment ne pas comprendre que Dieu nous appelle à une seule et même religion? Je me suis laissée guidée par Allah et je Lui demande qu'il me fasse mourir musulmane.

- Avez-vous déjà pratiqué une religion auparavant?

Pas exactement. J'étais baptisée chrétienne depuis bébé et j'ai fait ma communion. A part les cours à l'école, et les fêtes chrétiennes en famille, on ne pratiquait pas le christianisme.

- Qu'est-ce qui a le plus retenu votre attention dans l'Islam?

D'abord, la pratique religieuse, ramadan, prière. Ensuite, après m'être renseignée, la Grandeur d'Allah dans sa parole. L'exactitude de ses mots. Tout est parfait, rien n'est laissé au hasard.

- Avez-vous pu vous adapter rapidement à cette religion?

Oui Dieu merci. Mes parents sont très ouverts, j'ai pu très vite leur en parler et ils m'ont laissé libre de pratiquer ma religion. Prière, ramadan, voile (beaucoup plus tard), etc.

- Qu'est-ce qui vous manquait dans votre vie et qui vous a poussé à prendre cette décision?

Il me manquait un lien avec une force extérieure. Je ne pouvais pas croire que nous étions seuls, livrés à nous même sans but. J'étais très angoissée à l'idée de mourir, de voir mes proches mourir. Que se passe-t-il après? Non mais Allah est Grand et Il nous ramène à Lui. Voilà ce qui me manquait, lui tout simplement.

- A-t-il été facile pour vous de vous inclure dans le monde musulman ?

Oui, j'ai tout de suite su où trouver les bonnes personnes et où ne pas aller. J'étais très mûre pour mon âge. Une convertie est certes un nouveau né en quête d'apprentissage mais elle reste malgré tout une sœur en islam.

- Avez-vous trouvé de l'aide pour vous initier à l'Islam ? Si oui, quelle aide et par qui ?

Oui. Mon oncle par alliance, mari de ma tante est musulman. J'ai pu apprendre pas mal de choses grâce à sa maman. J'avais des amies aussi vers qui me tourner. Je les aime. Ils ont beaucoup compté dans ma vie et compte toujours.

- Pensez-vous que vivre dans un certain pays affecte la manière de vivre la pratique religieuse et la conception de la femme, de ses droits et libertés?

Je pense. Mais en Belgique, je suis libre de mes choix. Je ne fais pas attention aux regards des autres, à ce qu'il pense. Mais c'est évident que de vivre en terre musulmane serait beaucoup plus simple notamment pour l'ambiance qui règne.

- Comment voyez-vous les femmes dans la culture musulmane ? et dans la religion? Trouvez-vous qu'il y a des différences entre les deux, ce que dit la religion et comment elle s'accomplit?

Oui c'est vrai, il y a pas mal de différence surtout au niveau de l'égalité homme et femme. Beaucoup d'homme ne comprennent pas qu'il faut aider sa femme, que c'est dans la sunna. Oui certains hommes également pousse leur femme à faire des choses ou les empêchent alors que cela n'a rien avoir. Je le vois souvent en effet. Mais je pense que cela est très ancré dans la culture et non dans la religion.

- A quoi ressemble un mariage avec un musulman?

C'est bien justement, cela nous permet d'être en accord avec nos croyances. On se pousse l'un et l'autre à œuvrer dans le bien, car on veut se voir au paradis.

- En tant que femme, pensez-vous que votre vie a changé depuis votre conversion ? en quoi? Pensez-vous que cela a affecté vos libertés ?

Ma vie à changé, je me suis affirmée et je me sens enfin bien dans ma peau. Cela n'a pas affecté mes libertés, je me suis plutôt imposée dans la société comme une vraie femme libre. Tu me prends comme je suis. Si pas, ce n'est pas grave. Je ne changerais pas. Les gens pensent qu'être libre c'est s'habiller comme la mode et avoir le dernier sac. Finalement, ils suivent une tendance. Être libre, c'est de choisir de vouloir se vêtir comme je le souhaite, de penser comme je veux sans que personne m'impose quoi que ce soit.

- Cela a-t-il été difficile pour vous de prendre cette décision, pensiez-vous être prêt ? Comment ont réagi vos parents?

Ce qui me retenait était la réaction de mes parents car j'étais jeune. Sinon, cela aurait été très simple. Mes parents au début étaient surpris, non pas de me savoir musulmane (je les avais mis au courant de mon envie de me convertir) mais de

savoir que j'avais déjà franchi le pas. Il pensait que j'attendrais mes 18 ans. Mais impossible pour moi, l'appel de Dieu était trop fort. Et finalement, tout s'est super bien passé.

- Que pense votre homme des droits des femmes et des différences existantes entre les femmes et les hommes?

Il me laisse faire car il a confiance en moi. Et moi pareil. Il n'y a pas trop de différence si ce n'est que lui il travaille et moi je suis à la maison pour m'occuper de ma fille. Mais c'est un vrai travail. Nous avons nos droits et devoirs propres. C'est l'équilibre... et nous pensons pareil.

TRADUCCIÓ DE L'ENTREVISTA

- Quan fa que t'has convertit a l'islam?

Em vaig convertir fa 10 anys, l'octubre del 2012. Aleshores tenia 15 anys, però feia 2 anys que ja m'havia considerat musulmana. Vaig creure en Al·là i en el seu missatge. Per a mi, després de sentir parlar de l'islam, tenia sentit acceptar aquesta continuïtat. La Torà, l'Evangeli i després l'Alcorà. Com no entendre que Déu ens crida a una mateixa religió? Em deixo guiar per Al·là i li demano que em faci morir com a musulmana.

- Practicaves alguna religió abans?

No exactament. Em vaig batejar com a cristiana des de petita i vaig fer la comunió. A part de les classes escolars i de les celebracions familiars cristianes, no es practicava el cristianisme.

- Què és el que t'ha cridat més l'atenció de l'islam?

Primer, la pràctica religiosa, el Ramadà, pregària i després, la grandesa d'Allah a la seva paraula i l'exactitud de les seves paraules. Tot és perfecte, res no es deixa a l'atzar.

- T'has pogut adaptar ràpidament a aquesta religió? Què és el que faltava en la teva vida que t'ha impulsat a prendre aquesta decisió?

Sí gràcies a Déu. Els meus pares són molt oberts, vaig poder parlar-hi molt ràpid i em van deixar lliure per practicar la meva religió. Pregària, Ramadà, vel (molt més tard), etc.

Em faltava una connexió amb força exterior. No podia creure que estiguéssim sols, sense rumb pel nostre compte. M'angoixava molt la idea de morir, de veure morir els meus éssers estimats. Amb el que passarà després de la mort, he comprès que Allah ens porta de tornada a Ell. Això és el que em faltava, simplement ell.

- T'ha sigut fàcil incloure-te al món musulmà?

Sí, de seguida vaig saber on trobar la gent adequada i on no anar. Jo era molt madura per a la meua edat. Una conversa és sens dubte un nou pas a la recerca d'aprenentatge.

- Has trobat ajuda per introduir-te a l'islam? En cas que sí, quines ajudes i per part de qui?

Sí. El meu oncle, marit de la meua tieta és musulmà. Vaig poder aprendre moltes coses gràcies a la seva mare. També tenia amics a qui acudir, els estimo molt, han significat molt a la meua vida i encara ho fan.

- Creus que viure en un país determinat afecta la manera de viure la pràctica religiosa i la concepció de la dona, els seus drets i les llibertats?

Jo penso que a Bèlgica soc lliure de triar. No paro atenció a les mirades dels altres, al que diran, però és obvi que viure a terra musulmana seria molt més fàcil, sobretot per l'ambient que s'hi respira.

- Com veus a la dona en la cultura musulmana?, i en la religió?, trobes que n'hi ha diferències entre les dues, el que diu la religió i com es compleix?

Sí, és cert, hi ha molta diferència, especialment en la igualtat entre homes i dones. Molts homes no entenen que cal ajudar-se entre tots dos, que també ho feia el profeta. Alguns homes també empenyen les seves dones a fer coses o les impedeixen quan no hi té res a veure. De fet, sovint ho veig. Però crec que està molt relacionat amb la cultura i no amb la religió

- Com és el matrimoni en una persona musulmana?

Tenir les mateixes creences ens permet estar d'acord en gairebé tot. Ens empenyem a treballar pel bé, perquè volem veure'ns al paradís.

- Com a dona, creus que la teua vida ha canviat després de convertir-te?, en què?

La meua vida va canviar, em vaig afirmar i finalment em vaig sentir bé amb mi mateixa. No va afectar les meves llibertats, més aviat em vaig imposar a la societat com una veritable dona lliure. Em prens com sóc. Si no, no importa. Jo no canviaré. La gent pensa que ser lliure vol dir vestir-se a la moda i evidentment segueixen una tendència. Ser lliure és triar voler vestir-me com vull, pensar com vull sense que ningú m'imposi res.

- T'ha costat prendre aquesta decisió, consideraves que estaves preparada?, com han reaccionat els teus pares?

El que em va aturar va ser la reacció dels meus pares perquè jo era jove. A més, va ser molt senzill. Els meus pares al principi es van sorprendre, no de saber que jo era musulmana (els havia fet saber el meu desig de convertir-me) sinó de saber que ja havia fet el pas. Va pensar que esperaria fins als 18 anys. Però impossible per a mi, la crida de Déu va ser massa forta. I al final tot va sortir molt bé.

- Què pensa el teu home sobre el dret de les dones i les diferències existents entre la dona i home?

Soc capaç de fer el que vull, ell confia en mi i jo el mateix. No hi ha gaire diferència excepte que ell treballa i jo soc a casa per cuidar la meua filla, però és feina real. Tenim el nostre dret i deures propis. És l'equilibri, pensem el mateix.

14.1.4. Percepció d'homes musulmans

Entrevista a Anouar O.

- **EDAT:** 25 anys
- **PAÍS ON VIU:** Marroc

- Podries valorar els teus coneixements sobre l'islam? Consideres que coneixes molt bé la teva religió i el seu missatge?

En primer lloc, cal dir que no soc musulmà només perquè els meus pares ho són, sinó també perquè vaig estudiar la religió i entenc molt bé el missatge de l'islam, que no és només per a una raça en particular sinó per a tots els éssers humans.

A més, més del 90% de l'Alcorà són consells per viure i actuar de manera saludable i bona, no només amb tu mateix, sinó amb tot l'entorn fins i tot els veïns, els animals, els arbres, les coses que et pertanyen o coses que no, etc.

Segueixo tots els consells i ordres esmentats a les dues fonts principals de la religió, que són l'Alcorà i el Hadit i sé molt bé el que està bé i el que està malament fer o dir.

- Ets una persona practicant de l'islam? És a dir, creus que compleixes amb els principis de la religió? Pots explicar quins?

Per descomptat que sí. Ser musulmà o musulmana no és només dir la Shahada (testimoni de fe) sinó també seguir els ensenyaments de l'islam durant tota la teva vida.

Hi ha moltes pràctiques que cal fer per complir amb els principis de la religió, te'n puc citar alguns com:

- Preguar i respectar l'hora de cada oració, una excepció és per a les dones durant la menstruació, no han de resar durant aquest període.
- Dejunar al ramadà si no és que hi hagi alguna raó que ho impedeixi, com per exemple els ancians, no han de dejunar, les dones quan tenen la menstruació i la gent que té una malaltia complicada com diabetis tampoc han de dejunar.
- Només ingerir el menjar Halal i no, Haram 'prohibida' com carn de porc, carnívors (gats, gossos, tigras, etc.), animals que no van ser sacrificats en nom d'Al·là, animals que van morir a causa de malalties, lesions, electrocució, enverinament...
- Adorar algú o alguna cosa que no sigui Al·là, conegut com a shirk, és un pecat més gran.
- Qualsevol cosa que perjudiqui el raonament és haram com beure i drogar-se.

- Obligar el teu cònjuge a fer alguna cosa dolenta com l'adulteri és un dels pecats més grans.
- L'Islam és molt estricte en prohibir 'zina', sigui l'adulteri o les relacions sexuals entre dues persones no casades.

- Podries explicar quin punt de vista té la teva religió sobre la dona? És oprimida o respectada?

Una de les coses més importants que va portar el sagrat Alcorà va ser la justícia per a les dones i el seu alliberament de l'opressió i la foscor del Jahiliya, que es pot traduir en espanyol com l'edat de la ignorància que és la vida de les nacions abans de l'islam, a més del control injust de l'home sobre el seu destí.

L'islam va honrar la dona i li va donar els seus drets com a ésser humà, la considera companya de l'home per assumir les responsabilitats de la vida i la posa al mateix nivell que l'home pel que fa a honrar i reverenciar.

Aleshores el concepte d'oprimida és només a la ment de gent que desconeix l'islam perquè allò que l'islam va atorgar a la dona quant a drets, honor i protecció, cap país ni l'Organització de Drets se'ls va donar en la mateixa mesura.

- Penses que la dona té drets en la religió musulmana? En té més o menys que l'home?

És clar que sí, tant la dona com l'home tenen els mateixos drets, però no les mateixes obligacions i cal respectar-ho. L'islam ha donat molts privilegis a la dona pel que fa a l'home i això per moltes raons. La saviesa d'Al·là pretén protegir la dona de qualsevol mal i de les dificultats del món real.

L'Alcorà se centra en la justícia entre tots dos gèneres i no en la igualtat. Qualsevol persona pot arribar a la conclusió que igualtat i justícia són conceptes diferents.

- Creus que els homes musulmans tenen actituds d'opressió o masclisme cap a la dona a la societat musulmana? Si és que sí que en tenen, des de la teva perspectiva, per quin motiu creus que pot ser causat?

Primer que tot cal aclarir que si l'home musulmà o la dona musulmana actuen de manera molt dolenta això no vol dir que la religió ho sigui, sinó que la persona mateixa no respecta allò que hi ha a l'islam i cal ser crítics amb la persona i no amb la religió. Per exemple, si un home musulmà beu alcohol o fa mal a la seva dona o, una dona que surt sense hijab el que és haram a l'islam, no em diràs que l'islam és molt dolent, sinó que la persona no segueix el missatge de l'islam i aleshores cal criticar la persona i no associar fets a la religió.

A cada societat trobaràs alguns homes que tenen aquesta actitud d'opressió cap a la dona, però fent això vol dir que només estàs fingint ser musulmà, però no ho ets en la realitat (parlo d'actes no només ser musulmà pel nom), i podem donar l'exemple d'Iran o Afganistan. Estan intentant imposar el hijab a la dona amb força, sí que el hijab és una obligació, però si la dona no vol posar-se'l no tens dret a colpejar-la o deixar-la sense estudis per aquest motiu. És una decisió que està entre ella i Al·là i només li pots donar consells i parlar amb ella amb respecte i intentar convèncer-la i explicar-li la importància i el valor de portar el hijab. A més que aquests dos països són xiïtes i els xiïtes són rigoristes més que el normal i entenen malament molts punts de l'islam.

Finalment, cal afegir també que allò de masclisme, opressió a la dona, tractar-la com un ésser perifèric i fer-li mal no només existeix als països musulmans, sinó que fins i tot, als no musulmans.

- S'especula entre les persones no musulmanes que la dona a l'islam és com un objecte de manipulació, realment creus que això sigui així?

En primer lloc, la pregunta comença amb una declaració que confirma una cosa que no és certa ni vàlida.

L'islam no accepta això sota cap concepte i això significa que cap bon musulmà no hauria de pensar en una dona com un objecte per manipular.

Això significa que mentre siguis un musulmà que segueix els ensenyaments de l'islam, mai no tindràs aquests mals pensaments sobre les dones, ni tan sols de broma.

- Què opines sobre les famílies que decideixen la persona amb qui s'ha de casar la seva filla? Què en diu l'Alcorà?

La llei islàmica respecta el lliure arbitri tant de l'home com de la dona en matèria de matrimoni i requereix el consentiment incondicional de tots dos per validar un contracte de matrimoni. Així, segons l'Islam, les dones són lliures d'escollir el cònjuge i crec que amb això ja saps que no estic d'acord amb les famílies que decideixen l'home amb qui s'ha de casar la filla.

- La religió musulmana és contrària a l'educació de les dones? Si tens o tinguessis una filla, permetries que es formés acadèmicament i que elegís el camí per on es vol dirigir?

L'islam no és contrari a l'educació de la dona, aquesta és una calúmnia pura i aparent contra l'islam, perquè cap religió o doctrina a la vida ha empès l'home

(home i dona) al coneixement com ho va fer l'Islam, per això l'islam va ordenar que una dona ha d'estar ben educada abans de casar-se i abans de tot.

La xaria que ha estat justa amb les dones, les honra i sempre ha instat l'educació de les dones. L'Islam va ordenar l'educació tant per a homes com per a dones. Quan parlem d'educació no es limita a tenir feina sinó que el seu objectiu fonamental és construir una generació educada i una societat respectuosa i justa i no pots arribar a aquest objectiu sense dones educades acadèmicament.

Per descomptat, permetré a la meva filla triar el curs acadèmic que vulgui i el camí per on es vol adreçar.

- Creus que els homes musulmans compleixen de la mateixa manera que la dona els preceptes de l'islam? Segons la teva resposta, a què creus que és degut?"

És la meva opinió i també el que veiem diàriament, hi ha un percentatge d'homes i dones que no compleixen totalment les seves obligacions a l'islam encara que siguin musulmans.

Si parlem per exemple del hijab, és clar que és una obligació per a les dones però tot i així no ho fan i no es cobreixen els cabells.

Un altre exemple és el dels homes tenen la responsabilitat de protegir les dones i complir amb moltes obligacions però veiem en alguns casos que fan tot el contrari usant-les per a la seva luxúria i interès.

- Creus que la dona té dret a decidir divorciar-se d'un home o només és decisió d'aquest?

Sí, penso que la dona també té aquest dret perquè a la llei islàmica és permisible que tant una dona com un home sol·licitin el divorci si l'altra parella els malmet, i aquest mal pot ser:

- Insultar o fer ús de la violència en contra de la dona/espòs
- La depravació del marit/dona (tenir relacions amb altres dones i homes)
- Prohibir absolutament a la dona o espòs veure la seva família, especialment els seus pares.

Aquests en són els principals motius però hi ha molts més danys que porten al divorci.

L'islam és la primera religió que va aprovar el divorci tant per a l'home com per a la dona. Aquesta religió va permetre el divorci segles abans que els països "civilitzats" occidentals s'adonessin de la seva necessitat.

- Sabem que actualment es produeix violència en alguns països en contra de la dona per no complir els preceptes de vestimenta islàmica. Què opines al respecte?

Doncs lògicament estic contra tot acte dolent cap a la dona i ja he parlat d'aquests tipus de països on la dona no se sent còmoda per algunes raons, com a l'Iran, a la pregunta número 5.

Entrevista a Mohamed A.

- **EDAT:** 20 anys
- **PAÍS ON VIU:** França

- Pourriez-vous évaluer votre connaissance de l'islam? Pensez-vous que vous connaissez très bien votre religion et son message?

Je connais un minimum de connaissances. Mes connaissances sont bonnes, mais insuffisantes.

- Êtes-vous une personne qui pratique l'islam? En d'autres termes, pensez-vous respecter les principes de la religion? Pouvez-vous expliquer lesquels?

Oui, je suis praticien. Je respecte tous les principes de la religion mais pas à 100%. Je prie, je fais le Ramadan, mais parfois j'ai des péchés comme mentir etc.

- Pourriez-vous expliquer quelle opinion votre religion a sur les femmes? Est-elle opprimée ou respectée?

Les femmes sont respectées dans l'Islam. Mon point de vue est qu'ils doivent obéir à l'homme, sinon ils désobéiraient à l'islam et donc à Dieu.

- Pensez-vous que les femmes ont des droits dans la religion musulmane? Est-ce plus ou moins que l'homme?

Oui elles ont des droits et ce sont les mêmes droits que les hommes, mais dans un foyer l'homme est supérieur à la femme, elles doivent obéir à leur mari.

- Pensez-vous que les hommes musulmans ont des attitudes oppressives ou masculinistes envers les femmes dans la société musulmane? Si c'est le cas, de votre point de vue, pour quelle raison pensez-vous que cela pourrait être causé?

Absolument pas. Les hommes sont des hommes et peuvent faire ce qu'ils veulent (sauf tout ce qui est illégal dans l'Islam).

- Il y a des spéculations parmi les non-musulmans que les femmes dans l'Islam sont comme un objet de manipulation, pensez-vous vraiment que c'est le cas?

Ils ne sont pas un objet de manipulation dans l'islam, pourtant il y a des hommes qui les traitent comme tels.

- Que pensez-vous des familles qui décident avec qui leur fille doit se marier? Que dit le Coran à ce sujet?

Je trouve que lorsqu'ils suivent leurs parents, le mariage dure plus longtemps. Je trouve que c'est la meilleure solution.

Lorsque les parents choisissent avec qui leur fille se marie et que cette relation se termine, elle aura toujours une meilleure fin qu'une relation fondée sur l'amour.

- La religion musulmane est-elle contre l'éducation des femmes? Si vous aviez ou aviez une fille, lui permettriez-vous de suivre une formation académique afin qu'elle puisse choisir la voie qu'elle souhaite emprunter?

La religion musulmane est d'accord avec l'éducation des femmes.

À mon avis, je ne laisserai pas ma fille être influencée par ce monde. Elle peut faire ce qu'elle veut tant qu'elle respecte les droits de l'Islam, mes droits et mes lois.

- Pensez-vous que les hommes musulmans respectent les préceptes de l'islam de la même manière que les femmes? D'après votre réponse, à quoi pensez-vous que cela est dû?"

Les hommes respectent plus la religion que les femmes d'après ce que je vois et entends. D'après ce que j'ai entendu, les femmes ne comprennent pas très bien l'islam et font n'importe quoi.

- Pensez-vous que la femme a le droit de décider de divorcer d'un homme ou est-ce seulement sa décision?

Cela dépend de quel côté vient le mal. A mon avis c'est plus l'homme qui décide de divorcer et il peut y avoir des moments où la femme peut aussi demander le divorce.

- Nous savons qu'actuellement il y a de la violence dans certains pays contre les femmes pour ne pas avoir respecté les préceptes de l'habillement islamique. Qu'est-ce que tu en penses?

Si ce ne sont pas des femmes musulmanes, elles ne sont pas obligées de porter le voile, elles ne sont donc pas obligées de couvrir tout leur corps, cependant, elles ne doivent pas porter de vêtements qui ne provoquent pas l'homme à la place. Les femmes musulmanes sont tenues de porter le voile et de couvrir tout leur corps.

TRADUCCIÓ DE L'ENTREVISTA

- Podries valorar el teu coneixement de l'islam? Creus que coneixes molt bé la teva religió i el seu missatge?

En tinc uns mínims coneixements. Els meus coneixements són bons, però encara en falten.

- Ets una persona que practica l'islam? En altres paraules, creus que respectes els principis de la religió? Pots explicar quins?

Sí, soc practicant. Respecto tots els principis de la religió però no al 100%. Prego, faig el ramadà, però de vegades tinc pecats com mentir, etc.

- Podries explicar quina visió té la teva religió sobre les dones? Està oprimida o respectada?

Les dones són respectades a l'islam. La meva visió és que han d'obeir l'home, en cas contrari, estarien desobeint l'Islam i, per tant, Déu.

- Creus que les dones tenen drets en la religió musulmana? És més o menys que l'home?

Sí que tenen drets i són els mateixos drets que els dels homes, però en una llar l'home és superior a la dona, han d'obeir el seu marit.

- Creus que els homes musulmans tenen actituds d'opressió o masclisme cap a les dones a la societat musulmana? Si és que sí en tenen, des de la teva perspectiva, per quin motiu creus que pot ser causat?

Absolutament no. Els homes són homes i poden fer el que vulguin (excepte tot el que és il·lícit a l'islam).

- S'especula entre les persones no musulmanes que la dona a l'Islam és com un objecte de manipulació, realment creus que sigui així?

No són un objecte de manipulació a l'islam, tot i així, hi ha homes que les tracten com a tal.

- Què en penses de les famílies que decideixen la persona amb qui s'ha de casar la seva filla? Què en diu l'Alcorà?

Trobo que quan segueixen els seus pares, el matrimoni dura més. Trobo que és la millor solució. Quan els pares elegeixen amb qui es casa la seva filla i aquesta relació finalitza, sempre tindrà un final millor que una relació construïda per amor.

- La religió musulmana és contrària a l'educació de les dones? Si tinguessis o tinguessis una filla, permetries que es formés acadèmicament i que elegís el camí per on es vol dirigir?

La religió musulmana està d'acord amb l'educació de les dones. En la meva opinió, no deixaré que la meva filla es deixi influenciar per aquest món. Ella pot fer el que vulgui sempre que respecti els drets de l'islam, els meus drets i les meves lleis.

- Creus que els homes musulmans compleixen de la mateixa manera que la dona els preceptes de l'islam? Segons la teva resposta, a què creus que és degut?"

Els homes respecten més la religió que les dones segons el que veig i el que sento. Segons el que he escoltat, les dones no entenen molt bé l'islam i fan qualsevol cosa.

- Creus que la dona té dret a decidir divorciar-se d'un home o només és decisió d'aquest?

Depèn de quin costat vingui el mal. Al meu entendre és més l'home qui decideix divorciar-se i hi pot haver moments en què la dona també pot demanar el divorci.

- Sabem que actualment es produeix violència en alguns països en contra de la dona per no complir els preceptes de vestimenta islàmica. Què opines al respecte?

Si no són dones musulmanes, no estan obligades a portar el vel, per la qual cosa no estan obligades a cobrir-se tot el cos, de totes maneres, han de portar roba que no provoqui l'home. En canvi, les dones musulmanes estan obligades a portar el vel i cobrir-se tot el cos.

14.1.5. Autoritzacions firmades pels responsables legals de les menors entrevistades.

En/na Saïid, Sofi, amb DNI/NIE X6526507G
pare/mare/tutor legal de l'alumne/a Hafsa, Sofi de 1r
ESO, autoritza que el seu fill/la seva filla participi en una entrevista realitzada per una alumna del centre de 2n de Batxillerat per a un treball de recerca sobre aspectes relacionats amb la religió i la cultura musulmana.

Signatura Localitat i data
1r-1r-2022

En/na MALIKA EL KADIRI, amb DNI/NIE Y6787536.C
pare/mare/tutor legal de l'alumne/a FATIMA ZAHRA EL MOSADDI de 2.
ESO, autoritza que el seu fill/la seva filla participi en una entrevista realitzada per una alumna del centre de 2n de Batxillerat per a un treball de recerca sobre aspectes relacionats amb la religió i la cultura musulmana.

Signatura Localitat i data
 . 12-12-2022

En/na Abdul el Alia amb DNI/NIE X9670250 pare/mare/tutor legal de l'alumne/a Khadija Chelley de 4rt ESO, autoritza que el seu fill/ la seva filla participi en una entrevista realitzada per una alumna del centre de 2n de Batxillerat per a un treball de recerca sobre aspectes relacionats amb la religió i la cultura musulmana.

Signatura

Localitat i data

13-12-2022

14.2. Qüestionari de les enquestes

14.2.1. Enquesta per a les persones no musulmanes

Hola! Soc una alumna de 2n de Batxillerat i estic fent un TDR sobre la condició de la dona a l'islam. Si ets una persona no musulmana, t'agradiria que em poguessis contestar aquestes preguntes breus, et demano que ho facis amb tota la sinceritat possible, és totalment anònim. Moltes gràcies!

1. Gènere *

- Masculí
- Femení
- No binari

2. Edat *

- 12-17
- 18-35
- 36-64
- + 64

3. T'identifiques amb alguna religió? *

- Catòlica
- Cristiana
- Jueva
- No m'identifico en cap religió
- Altres

4. Valora els teus coneixements sobre l'islam *

- Gens
- Poc
- Bastant
- Molt

5. Segons el teu coneixement, dedueixes que l'islam és una creença religiosa que fomenta el respecte a les dones o la repressió?*

- Respecte a les dones
- La repressió
- No ho tinc clar

6. Què t'ho fa pensar?*

7. Des del teu punt de vista, creus que la dona té drets en la religió musulmana?*

- Sí, trobo que en té
- No
- Pel que he vist en la cultura musulmana, no en té
- No ho sé

8. Ho pots explicar?

9. Penses que la religió musulmana defensa que la dona contregui matrimoni amb la persona que vulgui la seva família, o té la llibertat d'escollir pel seu compte?*

- Sí, té la llibertat d'escollir
- No, és escollit per la família
- Ho desconec

10. Creus que aquesta religió és contrària a l'educació de les dones? *

- Sí
- No
- Altres _____

11. Quins arguments t'ho fan pensar? *

12. Estàs d'acord amb la següent afirmació: Portar el hijab és una opressió i anar descobert és ser lliure.*

13. Explica'n el perquè.*

14. S'han dit moltes coses sobre el masclisme en països musulmans. Des de la teva perspectiva, creus que això pot ser causat per la religió o per la cultura/societat?*

- La religió
- La societat
- Altres

15. Explica el perquè de la teva resposta. *

16. Has vist algun comportament en la cultura musulmana que et faci pensar que la dona és inferior a l'home?*

- N'he vist
- No n'he vist cap

17. Si has respost que sí que n'has vist, digues-ne algun.

18. Per últim, si tens o tinguessis una filla, acceptaries que vulgués ser musulmana i que es posés el hijab/mocador?*

- Ho acceptaria
- Em negaria

19. Explica per què ho acceptaries o per què t'hi negaries.*

14.2.2. Enquesta per a les persones musulmanes

Hola! Soc una alumna de 2n de Batxillerat i estic fent un TDR sobre la condició de la dona a l'islam. Si ets una persona musulmana, t'agradiria que em poguessis contestar aquestes preguntes breus, et demano que ho facis amb tota la sinceritat possible, és totalment anònim. Moltes gràcies!

1. Gènere *

- Masculí
- Femení

2. Edat *

- 12-17
- 18-35
- 36-64
- + 64

3. Valora els teus coneixements sobre l'islam *

- Gens
- Poc
- Bastant
- Molt

4. Creus que s'aplica el que diu l'islam envers la dona en el teu entorn? *

- Sí que s'aplica
- No s'aplica
- Algunes coses sí i algunes no

5. Si has contestat l'última resposta, explica-ho breument.

6. Si ets dona, creus que tens més valor a l'islam que a la societat musulmana?

- Soc més valorada a l'islam
- Soc valorada a la societat musulmana
- Soc valorada de la mateixa manera a les dues

7. Argumenta la teva resposta.

8. Opines que el missatge de l'islam sobre la dona es compleix per tots els musulmans? *

- Sí
- No, la majoria no ho fa

9. Si la teva resposta és que "la majoria no ho compleix", per quin motiu ho creus?

10. S'han dit moltes coses sobre el masclisme en països musulmans. Des de la teva perspectiva, creus que això és causat per la mala interpretació de la religió o per la cultura/societat? *

- Interpretació incorrecta de la religió
- Cultura/societat
- Per les dues

11. Si ets un home, creus que la dona musulmana té drets dins de la religió?

- Sí que en té
- No
- Trobo que en té, però no s'apliquen com cal
- No ho sé

12. Penses que la dona és una submissa a la societat musulmana? *

- És submissa
- No ho és
- Només en alguns països

13. Què significa per a tu la llibertat? *

14. Si ets una dona, creus que els homes tenen més llibertats que les dones a la societat musulmana?

- Tenim les mateixes llibertats
- Els homes en tenen més
- Altres: _____

15. Si ets un home, creus que les dones tenen menys llibertats que els homes a la societat musulmana?

- Tenim les mateixes llibertats
- Els homes en tenen més

16. Què penses sobre la idea representada a la imatge?

- Em sembla genial
- No em sembla correcte

17. Quines actituds envers la dona són les que consideres que haurien de modificar-se en la societat musulmana? *

18. Estàs d'acord amb la poligàmia (que un home es pugui casar amb més d'una esposa)?*

- Estic d'acord
- No em sembla bé

19. Explica'n el perquè *
